பொருண்மை மாற்றமும் பொருண்மை நீட்சியும்

சங்கரவேலாயுதன் இராசேந்திரன்
அமிர்தா விஷ்வவித்யபீடம், கோயம்புத்தூர்
rajushush@gmail.com

1 அறிமுகம்

மொழிக்கூற்றுகள் காலப் போக்கில் மாற்றமடைவது தவிர்க்க இயலாத ஒன்றாகும். நம்மைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வாறு வினைச் சொற்கள் பொருண்மை மாற்றமும் பொருண்மை நீட்சியும் அடைகின்றன என்பது கருத்தத்தக்கதாகும். மொழிக்கூறுகள் சொற்களையும் பிற பெரிய இலக்கணக் கட்டுமானங்களையும் உட்படுத்தும். பொருளடக்கச் சொற்களும் இலக்கணச்சொற்களும் பொருண்மை மாற்றத்திற்கு உள்ளாகும். பொருளடக்கச் சொற்கள் இலக்கணச் சொற்களாக மாறி இலக்கணப் பொருளைத் தரும். எடுத்துக்காட்டாக *இரு*, *போ*, *வா* போன்ற பொருளடக்கச் சொற்கள் வினையாற்றுவினையாகவும் செயற்பாங்கு வினையாகவும் செயற்பாடு செய்யும் படி பொருண்மை மாற்றம் அடைந்துள்ளன.

பொருண்மை மாற்றத்திற்கும் பொருண்மை நீட்சிக்கும் வேறுபாடு பாராட்டுவது கொள்கை அடிப்படையில் தேவையில்லாததாகும்; ஏனென்றால் சில வேளைகளில் பொருண்மை மாற்றத்தின் ஒரு துணை வகையாகப் பொருண்மை நீட்சியைக் கருத இயலும். தேவைக்காக வரலாற்று அடிப்படையில் தொடர்புள்ள ஆனால் அகராதியில் தனிப் பதிவுகளாகத் தரப்பட்ட பொருண்மைகளைப் பொருண்மை மாற்றம் என்றும் ஒரே பதிவில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள பொருண்மைகளைப் பொருண்மை நீட்சி என்றும் கூறவியலும். தேவை கருதி ஒரு சொல்லின் முற்றிலும் வேறுபட்ட பொருண்மைகளை மாற்றங்கள் என்றும் தொடர்புள்ள மற்றும் மாற்றங்களை விளக்க இயலும் அல்லது ஊகிக்கவியலும் பொருண்மைகளை பொருண்மை நீட்சிகள் என்றும் கூறவியலும். இருப்பினும் “முற்றிலும் வேறுபட்ட” மற்றும் “தொடர்புள்ள” என்பவைகளுக்குக் கொள்கை அடிப்படையில் சரியான விளக்கம் தருவது கடினம். எனவே இவ்வாய்வில்

பொருண்மை மாற்றம் என்பதும் பொருண்மை நீட்சி என்பதும் தேவைகருதி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அகராதி இலக்கணத்தின் துணைநிலைக் கருவியாக மொழி ஆய்வில் முக்கியப் பங்களிப்புச் செய்கின்றது. சாம்ஸ்கியின் இலக்கணத்தில் இலக்கண விதிகளுக்குத் துணையாக நிற்பது அகராதிதான். இலக்கணம் வாக்கியங்களின் கட்டமைப்பைத் தரும்போது அகராதி அவ்விலக்கணத்தால் உருவாக்கப்பட்ட கட்டமைப்பிற்கு உருவம் அல்லது வடிவம் கொடுக்கத் தேவையான சொற்களைத் தருகின்றன. இத்தகைய அகராதி, சொற்களை வரிசைப்படுத்தி அர்தங்களைப் பட்டியலிடும் அகராதியாக அமையாமல் தொடரமைப்புகளை வருவரைவு செய்யும்படியாகவும் தொடரியல் செய்திகளை உள்ளடக்கிதாகவும் அமையும் படி எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

2 சொற்பொருண்மையியல்

பொருண்மையைப் பற்றிப் பேசுகையில் நம் மனதில் உடனடியாக உதிப்பது சொல். சொல்லுக்குப் பொருண்மை இருக்கிறது என்று பலரும் கருதுகின்றனர். இதனால் அகராதிகளின் உருவாக்கம் மிக முக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றது. மொழியியலார் ஒலியனியல் தவிர மொழியின் பிற மட்டங்களான உருபன், சொல், தொடர் மற்றும் வாக்கியம் போன்ற எல்லா மட்டங்களிலும் பொருண்மை வெளிப்படுவதாகக் கொள்கின்றனர். ஒரு வாக்கியத்தில் வரும் சொற்களின் பொருண்மைகளை வரிசையாக இணைத்துப்பெறுவதல்ல வாக்கியப் பொருண்மை. சொற்களின் பொருண்மை வாக்கிய நிலையில் வெளிப்பட வாக்கியத்தில் வரும் சொற்களுக்கு இடையே உள்ள உறவுகள் கருத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும். சுருக்கமாக வாக்கியப் பொருண்மை வாக்கியத்தில் வரும் சொற்களின் தொடர் உறவு (syntagmatic relation) மற்றும் அடுக்குறவு (paradigmatic relation) அடிப்படையில் வெளிப்படும். பின்வரும் எடுத்துக்காட்டை எடுத்துக்கொள்வோம்.

(1) இராமன் பாம்பைக் கொன்றான்.

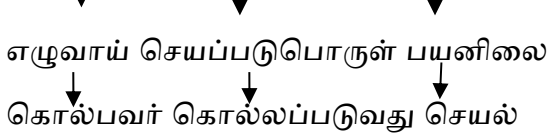

இவ்வாக்கியத்தில் *இராமன்* என்பதற்கும் *கொல்* என்ற வினைக்கும் உள்ள உறவு எழுவாய் உறவாகும். *பாம்பு* என்பதற்கும் *கொல்* என்பதற்கும் உள்ள உறவு செயப்படுபொருள் உறவாகும். இராமன் கொல்பவன்; *பாம்பு* கொல்லப்படுவது. வாக்கியத்தில் வரும் சொற்களுக்கிடையிலான இத்தகைய உறவு தொடர் உறவு எனப்படும். *இராமன்* என்பதை *அவன், பையன், சிறுமி, மனிதன்* என்ற சொற்களால் இடம் பெயர்க்கலாம். *பாம்பு* என்பதை *பூனை, நாய், விலங்கு* என்ற சொற்களால் இடம் பெயர்க்கலாம். *கொல்* என்பதை *அடி, உதை, மிதி* என்ற சொற்களால் இடம் பெயர்க்கலாம். இவ்வாறு இடம் பெயர்க்கவியலும் சொற்களுக்கு இடையே உள்ள உறவு அடுக்கு உறவு எனப்படும். இவ்வாறு ஒரு வாக்கியத்தின் பொருள் அதில் வரும் சொற்களின் தொடர் உறவு மற்றும் அடுக்கு உறவு இவற்றால் பெறப்படும். இத்தகைய ஓர் அணுகுமுறை சொற்பொருண்மையியல் (lexical semantics) எனப்படும்.

2.1.சொற்பொருண்மையின் இயல்பு

பொருண்மையின் வரையறை விளக்க அறிமுகத்தில் சொற்களின் பொருண்மைகள் குறித்துக் கூடுதலாகப் பேசப்படுவது இயல்பு. ஆனால் வடிவவாத அடிப்படையிலான விளக்கத்தில் சொற்களின் பொருண்மை ஆயப்படுவதில்லை அல்லது அவற்றின் சட்டகமாகச் சுருக்கப்படும். இருப்பினும் மொழியியல் கண்ணோட்டம் இல்லாதவர் பொருண்மையைத் தனித்தனிச் சொற்களுடன் தொடர்புபடுத்தும் உள்ளுணர்வு இருக்கின்றது. இம்மாதிரியான உள்ளுணர்வு பொருண்மையின் நோக்கை மிகக் குறைத்து மதிப்பிடுகின்றது. அது முழுவதும் தவறில்லை என்றாலும் பொருண்மையின் முகவுரை அதை ஒரு நேர்த்தியான வடிவவாதத்தில் அடக்க இயலாது என்ற காரணத்தால் சொற்பொருளின் கலவைத்தன்மையை விளக்கத் தவறக்கூடாது.

2.1.1. சொல் என்றால் என்ன?

இலக்கண அலகான சொல்லின் தன்மையைப் பற்றி ஏராளமான வாதங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் பல நம் கவனத்திற்கு ஏற்புடையதல்ல. நாம் எதைப்பற்றிப் பேசுகின்றோமோ அதைப்பற்றிச் சில கருத்துகள் இருப்பது அவசியம்.

இக்கருத்துச்சாயல் சரியான வரையறை விளக்கத்தைத் தடை செய்கின்றது. நல்ல அணுகுமுறை மூலமுன்மாதிரி (prototype) அணுகுமுறையாகும். மரபு அடிப்படையில் ஒரு குறைந்த வரிசை மாற இயலும் அலகு என்று பண்பாக்கம் செய்வது நமக்குப் பயனுள்ளதாக அமையும். மூலமுன்மாதிரி சொல்லுக்கு இரு பண்புக்கூறுகளை அடை செய்கின்றது:

1. இதை வாக்கித்தில் அங்கும் இங்கும் நகர்த்தலாம் அல்லது குறைந்தது பிற உறுப்புகளுடன் தொடர்புடைய அதன் இடத்தைச் சில புதிய விவரங்களை இடையில் சேர்த்து மாற்றலாம்.

2. அதை இடையூறு செய்யலாம் அல்லது அதன் பாகங்களை வரிசை மாற்றம் செய்யலாம். வாக்கியத்தில் மாற்றங்களைச் செய்கையில் நாம் சொற்களை அமைப்பு அடிப்படையில் ஒரு முழுமையாகக் கருதப்பட வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கின்றது.

(2) அ. மக்கள் தேசியமயமாக்கலைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறார்கள்.

ஆ. தேசியமயமாக்கலை மக்கள் கடுமையாக எதிர்க்கிறார்கள்.

இ. கடுமையாக மக்கள் தேசியமயமாக்கலை எதிர்க்கிறார்கள்.

புதிய விவரங்களைப் பின்வருமாறு இடையில் சொருகலாம்.

(3) நம் நாட்டு மக்கள் முழுமையான தேசியமயமாக்கலை மிகக் கடுமையாக எதிர்க்கிறார்கள்.

இடைச்சொருகல் இடங்கள் சொற்களுக்கு இடையில் வருவதைக் கவனிக்கவும். சொற்கள் எழுதுகையில் இடம் விட்டு எழுதப்படுகின்றன. ஆனால் பேசுகையில் நிசப்தத்தால் பிரிக்கப்படுவதில்லை. அவைகளுக்குத் தனிப்பட்ட உள்ளமைப்பு உண்டு மூலமுன்மாதிரியில் (Prototypically) ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட சொல் வேர்கள் இல்லை.

எ.கா

(4) அநியாயம், இனிமை, வேகம்-ஆக, அழகு-ஆன, முன்-நாள், நடந்தான், படித்தல்

சில சொற்களுக்கு ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட சொல் வேர்கள் இருப்பது போல் தோன்றுகின்றன.

எ.கா

(5) வண்ணத்துப்பூச்சி, கரும்பலகை.

இவை முன்மாதிரியானவை அல்ல; பெரும்பாலானவற்றில் வேர்கள் போன்று தோற்றமளிப்பவை முழுவதும் பொருண்மை அடிப்படையில் தனிப்பட்டவை அல்ல; ஒருங்கிணைந்த வேர் (fused root) ஆகும். பிற சொற்களில் சொல் வேர்களே இல்லை; இவை இலக்கண சொற்கள் என்று அழைக்கப்படும்; எ.கா. *அந்த, மற்றும், அல்லது, உடைய.*

இந்த இடத்தில் நாம் சொல் என்று குறிப்பிடுவதை ஓரளவுக்குத் துல்லியமாகக் கூறவேண்டும். ஒரு பொருளில் *நட, நடந்தான், நடக்கிறான், நடப்பான்* என்பன வேறுபட்ட சொற்கள். மற்றொரு பொருளில் அவை ஒரு சொல்லின் (*நட* என்பதன்) வேறுபட்ட வடிவுகள் ஆகும். மாறாக *நட* என்பதும் *நடப்பு* என்பதும் இரு பொருளிலும் வேறுபட்ட சொற்கள். ஆனால் *படி* (step) என்பதும் *படி* (a measure) என்பதும் ஒரே வடிவில் உள்ள சொற்கள்; அவைகளுக்குத் தனித்தனியான பதிவுகள் தரப்படுவதை நாம் எதிர்பார்ப்போம்; எனவே அவை இரண்டாவது பொருளில் வேறுபட்ட சொற்களாகும். சொல் வடிவுகளுக்கும் (word forms) சொல்லன்களுக்கும் (lexemes) வேறுபாடு பாராட்ட வேண்டும். சொல் வடிவுகள் அவற்றின் ஒலியன் வடிவாலோ எழுத்து வடிவாலோ தனிப்பட்டவை. சொல்லன்களை வேர்கள் மற்றும்/அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வடிவங்கள் ஒன்றாகக் குழுமம் செய்யப்பட்டவையாகக் கருதலாம். எனவே *ஓடு, ஓடினான், ஓடுகிறான், ஓடுவான்* என்பன *ஓடு* என்ற சொல்லனைச் சார்ந்த வடிவங்களாகும். *நட, நடந்தான், நடக்கிறான், நடப்பான்* என்பன *நட* என்ற சொல்லனைச் சார்ந்த வடிவுகளாகும். *மதித்தான், மதிக்கிறான், மதிப்பான்,* என்பன *மதி* என்ற சொல்லனைச் சாரும். *அவமதி, அவமதித்தான், அவமதிக்கிறான், அவமதிப்பான்* என்பன முதல் குழுமத்தின் வேரைக் (*மதி*) கொண்டிருந்தாலும் வேறுபட்ட சொல்லனைச் சாரும் (அவமதி என்றச் சொல்லைனைச் சாரும்). *அவமதி* என்பது *மதி*

என்ற சொல்லனிடமிருந்து *அவ* என்ற சொல்லாக்க ஒட்டைக் கொண்டிருப்பதால் வேறுபட்டதாகக் கருதப்படும்.

2.1.2. சொற்பொருண்மையும் இலக்கணப்பொருண்மையும்

சொற்பொருண்மைக்கும் இலக்கணப்பொருண்மைக்கும் பெரும்பாலும் வேறுபாடு பாராட்டப்படும். எல்லா இரண்டாகப்பிரித்தலிலும் ஆபத்து உண்டு. சொல்லின் தன்மை, இலக்கணத்தன்மை என்பனவற்றில் தொடர்ந்து வேறுபடுகின்ற அளவுகோல் உண்டு என்பதை மனதில் கொண்டால் இந்த இரண்டாகப்பிரித்தல் ஆபத்தானதல்ல. பொருண்மையைக் கொண்டிருக்கும் அலகுகளின் வகை அடிப்படையில் இந்த வேறுபாட்டை வெளிப்படுத்துவது வசதியான வழியாகும். நாம் இலக்கண அலகுளை மூடிய குழும அலகுகள் (closed set items) மற்றும் திறந்த குழும அலகுகள் (open set items) என்று பகுக்கலாம். மூடிய குழும அலகளின் எடுத்துக்காட்டுகள் பின்வரும் பண்புகளைக் கொண்டிருக்கும்:

- இவைச் சிறிய பதிலீட்டுக் குழுமங்களைச் (substitution sets) சார்ந்திருக்கும்.
- இவற்றின் முக்கியமான செயல்பாடு வாக்கியங்களின் இலக்கண அமைப்பை வெளிப்படுத்துவதாகும்.
- இவை ஒத்தறி அடிப்படையில் மிகக் குறைவாக மாறும்; ஒரு தனிப்பட்ட பேசுபவர் அதன் இழப்பையோ ஈட்டத்தையோ அவர் வாழ்நாளில் கண்டுகொள்வது அரிது. அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட மூடிய குழும இலக்கண வகைப்பாட்டில் அலகுகளின் பட்டியல் நிலையானது (fixed).

இதைப் பின்வரும் பண்புகளைக் கொண்ட திறந்த குழும அலகுகளுடன் ஒப்பிட்டு வேறுபடுத்தலாம்;

- இவை ஒத்தறி அடிப்படையில் பெரிய பதிலீட்டுக் குழுமங்களைச் சாரும்.
- பதிலீட்டு வகுப்புகளின் அங்கத்தினர்களில் ஒத்தறிவில் விரைவான மாற்றம் இருக்கின்றது. ஒரு தனிப்பட்ட பேசுபவர் அவர் வாழ்நாளில் பல இழப்புகளையும் ஈட்டங்களையும் எதிர்கொள்வது சாத்தியமாகும்.

• அவற்றின் முக்கியச் செயல்பாடு ஒரு பொருண்மையைச் சுமப்பதாகும்.

மூடிய மற்றும் திறந்த குழும அளகுகள் இரண்டும் பொருண்மையைச் சுமக்கின்றன. அவை முன்மாதிரியாகச் சுமக்கின்ற பொருண்மைகளின் பண்புகளில் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பது அவற்றின் வேறுபட்ட செயல்பாட்டைப் பொருள்படுத்துகின்றன. மூடிய குழும அலகுகள் இலக்கண அலகுகளாகச் சரியாகச் செயலாற்ற வேர்களின் அகன்ற எல்லைப் பரப்புடன் எந்த ஒழுங்கின்மையும் இல்லாமல் இணையும். இந்தச் சாத்தியத்திற்காக அவற்றிற்கு நெகிழ்வான பொருள் இருக்கும். எளிதில் முரண்பாடுகள் உருவாகாதபடி போதுமான அளவு வலிமை குறைக்கப்படவேண்டும். அடிக்கடி நிகழும் வேறுபாட்டைக் குறிப்பீடு செய்யவேண்டும். எனவே இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் போன்ற எந்த வினைக் கருத்துச் சாயலுடனும் இணைந்து வரும் பொருண்மைகளும் மூலமுன்மாதிரி அடிப்படையில் இலக்கணப் பொருண்மைகளாகும். மாறாக அடிக்கடி நிகழ்வுறுகின்ற பொருண்மைகளோ அகன்ற இணைந்த வருகைச் சாத்தியங்களோ தேவை இல்லாமையால் ஒரு திறந்த குழும அலகு சுமக்கும் பொருண்மையின் குறிப்பிட்ட தன்மைக்கோ வளமைக்கோ எல்லை இல்லை. எனவே திறந்த குழும அலகுகள் கூற்றுகளின் பொருண்மை உள்ளடக்கத்தின் சுமையை முன்மாதிரியாகச் சுமக்கின்றது. அவற்றின் பொருண்மையின் வளமை மற்றும் அவற்றின் எல்லையற்ற எண்ணிக்கையின் காரணமாக அவை கலவை நிலை அடுக்குறவு மற்றும் உறுப்பமைவு உறவு அமைப்புகளில் பங்கெடுக்கின்றன.

பொருளடக்கச் சொற்கள் (content words) (அடிப்படையான பெயர்கள், வினைகள், பெயரடைகள், மற்றும் வினையடைகள்) மூலமுன்மாதிரியாக ஒரு திறந்த குழும (பொதுவாக வேர் உருபன் என்று அழைக்கப்படும்) உருபனைக் கொண்டிருக்கும் மற்றும் அவை ஒன்றோ அல்லது அதற்கு மேலோ மூடிய குழும அலகுகளை ஒட்டு வடிவில் கொண்டிருக்கும். பொருளடக்கச் சொற்களின் பொருண்மைகளை ஆய்வது ஏறக்குறைய சொற்பொருண்மை இயலாகும்; மற்றும் திறந்த குழும அலகுகள் செய்கின்ற பங்களிப்புக்கு முக்கியமாகத் தொடர்பு படுத்துகின்றது. இலக்கணப் பொருண்மையில் மூடிய குழும அலகுகளின் பொருண்மையில் கவனத்தைச் செலுத்துகின்றது.

2.1.3. சொற்பொருண்மையும் வாக்கியப் பொருண்மையும்

பொதுவாகச் சொற்பொருண்மைகள் தனிநிலை அடிப்படையில் கருத்துப்பரிமாற இயலும் பொருண்மை அலகுகளின் வகை அல்ல. ஒரு சொல் தானாக எதையும் சொல்வதில்லை. பிற பொருண்மை உறுப்புகள் உட்படையாக இருப்பது வரை ஒரு முழு எண்ணத்தையும் கூறுவதில்லை. அப்பயன்பாட்டிற்குக் கூடுதல் கலவைத் தன்மையான குறைந்தது தேற்றக்கூற்றுகளின் (proposition) கலவை நிலை உள்ள (சொற்களால் உருவாக்கப்பட்ட) பொருண்மை அலகுகள் தேவை. சொற்கள் (அடிப்படை நிலையில் உருபன்கள்) இக்கூடுதல் கலவை அமைப்புகளின் உருவாக்கும் அலகாக மாறுகின்றன.

2.1.4. சாத்தியமான சொற்பொருண்மைக் கருத்துச்சாயல்

சொற்களுக்குச் சாத்தியமான பொருண்மைகளின் மேல் எந்தக் கட்டுப்பாடும் இருக்கின்றதா என்ற கேள்வியை எழுப்புவது நன்மை பயக்கும். இதை இரண்டு நிலைகளில் அணுகலாம். ஏதாவது உலகளாவிய கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றதா என்று கேட்கலாம். பின்னர் நாம் குறிப்பிட்ட மொழிக்கட்டுப்பாடுகளின் இருப்பைக் கேட்கலாம். முதலாவது கேள்வியை எடுத்துக்கொள்வோம். சொல்லின் பொருண்மையாக ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத ஏதாவது இருக்கின்றதா? சொற்களின் கூட்டிணைப்பால் வெளிப்படுத்தப்பட இயலும் கருத்துச்சாயல்களுடன் நாம் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டால் நல்லது. இல்லாவிட்டால் நாம் ஆழத்தில் மூழ்கிவிடுவோம். ஒருவகைப்பட்ட எண்ணத்தை நாம் விரைவாகத் தீர்வு கண்டுவிடலாம். எடுத்துக்காட்டாக 'ஒன்றை விரைவாகச் செய்யும்போது வெயில் அடிக்கும் காலையில் மேற்குத் திசையைப் பார்ப்பது' என்ற சொற்பொருண்மையைத் தருகிற மொழி இருக்க இயலாது என்று எண்ணலாம். இப்படி ஒரு சொல்லைக் கண்டால் நாம் பேரதிசயம் கொள்வோம். இது கோட்பாடு அடிப்படையில் சாத்தியமானதல்ல. அதற்குக் குறைந்த பயன்பாடு இருக்கலாம் என்ற காரணத்தால், மொழிகளுக்குக் குறைந்தது சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்ற பண்பாட்டில் அவை சுமக்கும் பொருண்மைகள் கருத்துப்பரிமாற்றம் செய்யப்படவேண்டும் என்ற காரணத்தால் சொற்கள் இருக்கும். (பண்பாட்டின் வளர்ச்சி சொற்களைப்

பயன்படுத்தாது விட்டுவிடலாம். இருப்பினும் சொற்கள் ஏதாவது நிலையில் சாத்தியமான பயன்பாடு என்ற அடிப்படையில் ஊக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும்.) இதன் பொருள் என்னவென்றால் ஏதாவது பண்பாட்டில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்துச் சாயலுக்குப் பயன்பாடு இருந்தால், அதை வெளிப்படுத்தச் சொற்கள் இருப்பது வியக்கத்தக்கதல்ல. எடுத்துக்காட்டாக, மேற்சொன்ன கேள்விக்குரியதில் சொல் தண்டனைக்குரிய சூரிய கடவுளை அவமாரியதை செய்வதன் ஒருவகையைக் குறிப்பிடலாம். நாம் நமக்குப் பழக்கமில்லாத மத நம்பிக்கைகளின் சாத்தியத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இவ்வகையில் படும் சாத்தியமில்லாத பொருண்மைகளின் நோக்கம் எல்லை இல்லாதது. நாம் வேறு ஒரு வகை விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். பின்வரும் வாக்கியத்தை எடுத்துக்கொள்வோம்:

(6) அந்த ஆள் மதுபானத்தை மெதுவாகக் குடிக்கிறான்.

மெதுவாகக் குடி என்ற கருத்துச் சாயலை அகராதியாக்கம் செய்லாம் (அதாவது ஒரு சொல்லால் வெளிப்படுத்தலாம்). *உறிஞ்சு* என்பது *குடி* என்பதுடன் முறை வினையடைக் கூறை சேர்ந்து வெளிப்படுத்தும். இதுபோல் *மதுபானத்தைக் குடி* என்பதையும் அகராதி ஆக்கம் செய்ய இயலாது எனக் கூற இயலாது. ஏனென்றால் *குடி* என்பதன் ஒரு பொருள் 'மதுபானம் குடி' என்பதும் ஆகும்.

(7) அவன் குடிப்பதில்லை. கொக்கக்கோலாதான் குடிப்பான்.

இந்தச் சாத்தியமான சொற்பொருண்மைக்கு வேறுபாடாக *அந்த ஆள் குடித்தான்* அல்லது *மதுபானத்தைக் குடித்தான்* என்பதை எடுத்துக்கொள்வோம். நாம் முடியவே முடியாது என்ற எல்லையில் இல்லாமல் சாத்தியம் இல்லை என்ற எல்லையில் இருக்கின்றோம். நாம் *மிக இனிப்பான காப்பி* என்பதை எடுத்துக்கொள்வோம். *இனிப்பான காப்பி* என்பதற்கோ *மிக இனிப்பான* என்பதற்கோ *மிக இனிப்பான காப்பி* என்பதற்கோ தனிநிலைச் சொற்பொருள் இருக்கவேண்டும். மிக ... காப்பி என்பதற்குத் தனிநிலைச் சொற்பொருளை உருவாக்க இயலாது. சாத்தியமானவற்றிற்கும் சாத்தியமில்லாதவற்றிற்கும் இடையிலான வேற்றுமை என்ன என்ற கேள்வியின் விடைக்கு இரண்டு பாகங்கள் இருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. முதலாவது சொற்பொருள் எழுவாய்-பயனிலை வேறுபாட்டை அங்குமிங்குமாகக்

கால்வைக்க அனுமதிக்கவில்லை. இரண்டாவது பொருண்மைச் சார்பால் அயலான வழியில் சாத்தியமான சொற்பொருண்மைகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலாவதாகப் பொருண்மை கூட்டிணைப்பின் உட்கூறுகளைச் சார்பான உட்கூறுகள் (dependent components) மற்றும் சார்பல்லாத சுதந்திரமான உட்கூறுகள் (independent components) என்று வேறுபடுத்துவது தேவையாகும். சுதந்திரமான உட்கூறுகள் வெளி அலகுகளுடன் சேர்வதைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. *மிகப்பெரிய தண்ணீர்* என்பதன் இயல்பற்ற தன்மைக்குப் *பெரிய* என்பதற்கும் *தண்ணீர்* என்பதற்கும் இடையே உள்ள பொருண்மை இணக்கமின்மையைக் காரணமாகக் கூறலாம். *மிக* என்பதற்கும் தண்ணீர் என்பதற்கும் இடையே இயற்கையான பொருண்மை முரண்பாடு இல்லை. *மிதச் சூடான தண்ணீர்* என்பது இயல்பான தொடராகும். இதே காரணத்தால் *மிதச் சூடான பால்* என்பதில் *பால்* சுதந்திரமான அலகாக வருகின்றது; *மிதச் சூடான பாலைக் குடி* என்பதில் *குடி* என்பதில் சுதந்திரமான அலகாக வருகின்றது. இந்த அறிவைப் பின்பற்றி நாம் பொருண்மை சார்பின் சங்கிலிகளை நிறுவலாம். எடுத்துக்காட்டாக *மிக அழகான பெண்* என்பதற்கும் *மிதச் சூடான பாலைக் குடி* என்பதற்கும் சங்கிலிகள் முறையே பின்வருமாறு அமையும்:

(8) அ. மிக →அழகான → பெண்

ஆ. மிதச்→சூடான → பால்

குடி ஒரு சொல்லின் பொருண்மையை உருவாக்கும் அலகுகள் தொடர்ச்சியான சார்புச் சங்கிலியை உருவாக்கும். இதன் பொருள் என்னவென்றால் அலகுகளுக்கு இடையே சார்புத் தொடர்பு இருக்க வேண்டும் என்பதாகும். இது "மதுபானம் மெதுவாக" என்பதைச் சாத்தியமான சொற்பொருளாக வருவதை அனுமதிக்காது. ஏனென்றால் *மதுபானம் மெதுவாக் குடி* என்பதில் *மதுபானம்* என்பதற்கும் *மெதுவாக* என்பதற்கும் இடையே சார்பு இல்லை. இரண்டாவது, சங்கிலியில் சொல்லுக்கு வெளியே வரும் அலகால் நிரப்பத்தக்க இடைவெளி இருக்கலாகாது. இது *சூடான* என்ற வெளி அலகால் நிரப்பத்தக்க மிக...பால் என்பதை அனுமதிக்காது. விவாதத்திற்குரிய கேள்வியை அணுகும் மற்றொரு அணுகுமுறை நீட்சிப் பார்வையை எடுத்துக்கொண்டு

‘சாத்தியமான பெயரிடத்தக்கன’ என்பதன் பண்புகள் என்ன என்று கேட்பது. இந்தக் கேள்விக்கு முழுவதுமான விடை பெயரித்தகுந்த பொருட்கள் (objects), நிகழ்வுகள் (events), நிலைகள் (states) போன்றவற்றைப் பற்றிக் கூறுவது ஆகும். தற்போதைய விவாதம் புல்மனைப் (Pulman, 1983) பின்பற்றி இவற்றில் முதலாவதாகப் பேசப்படும். பொதுவாகப் பெயரிடத் தகுந்தவைகள் இயற்பெயர்கள் எடுக்கும் ஆற்றலால் மட்டுமல்லாமல் ஒருமை, தொகைப்பெயரல்லா எண்ணுப்பெயர்களால் குறிப்பிட இயலும் ஆற்றலாலும் மொழியியல் அடிப்படையில் வேறுபடுத்தப்படுகின்றன.

நாம் பௌதிகப்பொருள்கள் என்ற பெயரிடத்தகுந்த குறிப்பிட்ட வகையைக் குறிப்பிட்டு எது பெயரிடத்தகுந்தது என்று கூறுவதன் வாதங்களின் வகையை எடுத்துக்காட்டுவோம். பௌதிகப்பொருள்களின் கருத்துரு பார்த்து உணர்தல் (perceivability), இடம் மற்றும் காலம் இவற்றின் ஒத்தறித் தொடர்ச்சி (relative continuity) மற்றும் சூழலிருந்து பிரிப்பதற்கான ஆற்றல் (potential detachability) போன்ற கருத்துச் சாயல்களை உட்படுத்துவதாகத் தெரிகின்றது. இருப்பினும் இந்த அளவீட்டால் எல்லாப் பௌதிகப் பொருள்களும் இயற்கையாகப் பெயரிடத் தகுந்தவை அல்ல. சாம்ஸ்கியின் சில மேற்கோள்கள் இங்குப் பொருத்தமானவையாகும்.

> • ‘பௌதிகப்பொருள்’ என்ற மிக ஆதாரமான கருத்துச் சாயல் மிகக் கலவைத் தன்மை உடையதாய்த் தெரிகின்றது. ஆகாய விமானத்தின் ஓர் இறகு ஒரு பொருளாகும் ஆனால் அதன் இடப்பகுதி அதே அளவுக்குத் தொடர்ச்சியாக இருந்தபோதும் ஒரு பொருள் அல்ல (Chomsky 1976:203).
>
> • நாயின் கால் கறுப்பானது என்பது நான்கு கால்களைக் கொண்டிருக்கும் பொருள் கறுப்பு என்று குறிப்பிடும் அளவுக்கு நாயின் நான்கு கால்களைக் கொண்டிருக்கும் தனியான பொருளைக் குறிப்பிடாமல் *கால்* (limp) போன்ற சொற்கள் வெளிப்படையாக இல்லாமல் இருப்பதற்கு எந்தத் தர்க்க வாதமும் இல்லை. இது போல *ஒரு பசு ஒரு காலை இழந்து விட்டது* என்பது ‘மந்தைக்

(herd) காலை இழந்துவிட்டது' என்று பொருள்பட *மந்தை* என்ற தொகைப் பெயர் பசுக்களை அதன் பாகங்களாகக் கொண்டிருக்கும் ஒரு தனிப்பொருளைக் குறிப்பிடாமல் *மந்தை* (herd) என்ற சொல்லை இயற்கை மொழி கொண்டிருக்காததற்கு முன் காரணம் (a priori reason) இல்லை.

சாம்ஸ்கியின் எடுத்துக்காட்டுகளான LIMB மற்றும் HERD என்பன கூடுதல் சிக்கலானவையும் முரண்படுவதற்கும் உரியன. நாம் புல்மனை ஓரளவுக்குச் சுவீகரிப்பதற்காக பெயரிடத் தகுந்த தொகுதிகள் ஆனால் தனித்தனியாகப் பெயரிடத் தகுந்த இருப்புகள் உள்ளவை பின்வருவனவற்றில் ஒன்றையோ அதற்கு மேலோ பண்புக்கூறுகளைக் கொண்டிருக்கும் என்று கூறலாம்.

• தொகுதி இட-கால அடிப்படையில் பக்கத்திலிருப்பவை (எ.கா. வேலி, காடு, கிராமம்)

• அது மனிதச் செயலின் விளைவு (வேலி, கிராமம், கலை உருவாக்கம்)

• ஒரு தொகுதியின் அங்கத்தினர்கள் அவைகள் தனித்தனியாக நிறைவேற்றாத செயற்பாட்டை ஒன்றாக நிறைவேற்றும் (வேலி).

சாம்ஸ்கியும், புல்மனும் (Chomsky and Pulman) ஒருமைத் தன்மையான சிதறப்பட்ட பொருள்களுக்கும் பொருள்களுக்கும் (singular scattered objects) தொகுதிகளுக்கும் (collectives) இடையில் உள்ள வேறுபாட்டை வற்புறுத்துகின்றார்கள்.

2.2. சொற்பொருண்மையியலின் முக்கியச்சிக்கல்கள்

வேறுபட்ட கோட்பாடுகளைக் கொண்ட மொழியியலார்கள் சொற்பொருண்மையியலின் மையச்செயல்பாடு பற்றி வேறுபட்ட விளக்கங்களைத் தருவர்.

2.2.1. பொருளடக்கத்தின் விளக்கம்

பொருளடக்கத்தை விளக்குவது என்பது மிகவும் வெளிப்படையான செயல்பாடு: ஒரு சொல் எதைப் பொருள்செய்கின்றது? துரதிருஷ்டவசமாக இந்த நிலையின் பொதுத்தன்மை கோட்பாட்டின் பிடியிலிருந்து தப்புவது கடினம்; எனென்றால் 'ஒரு சொல்லின் பொருண்மை' என்ற கருத்துச்சாயல் ஒத்திசைவானது அல்ல என்று கூறுகின்ற அறிஞர்கள் உள்ளனர்; சொல்லுக்குப் பொருண்மை உண்டு என்று நம்புகிறவர்களுக்கு அதன் விளக்கத்தின் இயல்பு அது எப்படிப்பட்டது என்று நம்பப்படுகின்றது என்பதில் இருக்கும்.

2.2.2. சூழல் மாறுபாடு

நாம் எவ்வாறு சொல்லின் பொருண்மையின் கருத்துச்சாயலைப் பண்பாக்கம் செய்தாலும் தனிச்சொல்லின் பொருண்மை, சூழலுக்குச் சூழல் வேறுபடும் என்ற உண்மையைக் கட்டாயமாகச் சந்தித்தாக வேண்டும். இச்சிக்கலை நேரிடுவதற்குப் பல வேறுபட்ட கோட்பாடு சார்ந்த திட்டங்கள் இருக்கின்றன. வேறுபாடுகள் விளக்கப்படவேண்டும். வேறுபாடுகள் கட்டுப்பாடற்றதல்ல. திருப்திகரமான விளக்கத்தின் பகுதி மாறுபாடுகளின் அமைப்பொழுங்குகளை விளக்கும்.

2.2.3. அகராதி பொருண்மை உறவுகளும் அமைப்புகளும்

வேறுபட்ட சூழலில் ஒரு தனிச் சொல்லின் பொருண்மையின் தன்மை மற்றும் வருகை முறையில் (nature and distribution) மட்டுமன்றி ஒரே சூழலில் வரும் வேறுபட்ட சொற்களுக்கு இடையேயும் சீரான அமைப்பொழுங்கு இருக்கின்றது. இது சொல் தொகுப்பில் மறுபடி நிகழும் பொருண்மை உறவுகளின் அடிப்படையில் சொற்களின் அமைப்பாக்கம் செய்யப்பட்ட குழுக்களை விளைவிக்கின்றன.

2.2.4. சொற்பொருண்மையும் தொடரியல் பண்புகளும்

எந்த அளவுக்கு சொற்களின் தொடரியல் பண்புகள் அவற்றின் பொருண்மையிலிருந்து சுதந்திரமானவை அல்லது கட்டுப்பட்டவை என்பது முக்கிய கேள்வியாகும். இத்தலைப்புப் பற்றி இன்னும் பல வேறுபட்ட பார்வைகள் இருக்கின்றன.

2.3. சொற்பொருண்மையியல் அணுகுமுறைகள்

2.3.1 ஒருநிலை அணுகுமுறையும் இருநிலை அணுகுமுறையும்

பொருண்மையியலுக்கும் கலைக்களஞ்சிய அறிவுக்கும் (encyclopaedic knowledge) வேறுபாடு செய்யவேண்டுமா என்ற கேள்வி பொருண்மையியலாரைப் பிரிக்கும் முக்கியப் பாகுபாட்டுக் கோட்பாடாகும். இப்பாகுபாட்டை நம்புகின்றவர்கள் ஒலியியல்-ஒலியனியல் பாகுபாட்டுடன் ஒப்புமை காண்கின்றனர். மனித இனம் பேச்சொலிகளின் எல்லையில்லாத வகைகளை உருவாக்கவும் அறிந்து கொள்ளவும் இயலும். ஆனால் இவற்றில் கையில் அடங்குகிற சிறிதளவு பேச்சொலிகள் பொருண்மையை வெளிப்படுத்துவதற்கு வேறுபடுத்திக்காட்டும் செயற்பாடு புரிகின்றன. இதே வழியில் ஆயப்படாத பொருண்மைகளின் வேறுபட்ட வகைகள் எல்லை இல்லாதவை. ஆனால் இவற்றில் எல்லைக்குட்பட்ட எண்ணிக்கையிலானவை தான் உண்மையான மொழி அலகுகள். இவை மொழி ஒழுங்குமுறையின் பிற நோக்குகளுடன் ஒழுங்காக ஊடாடும்.

இருநிலை அணுகுமுறையின்படி பேசுபவர்கள் கொண்டிருக்கின்ற உலகத்தைப் பற்றிய விரிவான அறிவு மொழி அலகுகளின் உடமை அல்ல, மொழிக்கு வெளியிலுள்ள கருத்துருக்களின் உடமை ஆகும். உண்மையில் மொழிப் பொருண்மை அலகுகள் மிகச் சுருங்கிய வகையைச் சாரும் மற்றும் முறைப்படுத்தலுக்கு உட்படுத்தக் கூடியதாகக் கருதப்படும். சில இலக்கண அலகால் பொருண்மை சுமக்கப்படுவதன் காரணத்தாலோ உடன்பாட்டு அமைப்பொழுங்கு அல்லது முக்கியத் தொடரியல் வகைப்பாடுகளின் துணை வகைப்பாடு போன்ற காரணிகளுடன் தொடர்புகொண்டுள்ளதாலோ மொழிப் பொருண்மையைப் புரிந்துகொள்ளப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட ஒரு அளவீடு தொடரியலுடன் தொடர்புடையது.

ஒருநிலை அணுகுமுறையில் ஈடுபாடு உடையவர்கள் பொருண்மை அல்லது களஞ்சிய வசம் என்ற ஈரிணையான பொருண்மையின் நோக்குகளைத் தருவதற்கு இடுகுறியற்ற அடிப்படை இல்லை என்ற சாதாரண பரிசோதனைக்கும் நிலைநிற்கும் கருத்தைக் கொள்கின்றனர். பெரும்பாலான புலனறி மொழியியலார் (cognitive linguists) எல்லாப் பொருண்மையும் கருத்துரு அடிப்படையிலானவை என்ற

பார்வையை எடுக்கின்றனர். இலக்கணப் பொருண்மைக்கும் சொல்/கலைக்களஞ்சியப் பொருண்மைக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை மறுக்க வேண்டியதில்லை. அது ஈரிணையானது மற்றும் முழுவதும் கருத்துருத் தன்மையானது என்பதற்குப் பதிலாகத் தொடர்ச்சியான ஒன்றாகப் பார்க்கலாம்.

2.3.2. ஒருபொருண்மை மற்றும் பல்பொருண்மை அணுகுமுறைகள்

ஒரு சொல்லுக்கு எத்தனைப் பொருள்கள் தரவேண்டும் என்பதன் அடிப்படையில் ஒருபொருண்மை அணுகுமுறைக்கும் (monysememic approach) பல்பொருண்மை அணுகுமுறைக்கும் (polysememic approach) இடையில் உள்ள வேறுபாடு விவாதத்திற்கான முக்கியக் கருத்தாகும். *படி* என்பது போன்ற தெளிவானவற்றின் ஒருசொல்போலித் (homonymy) தன்மையைப் பற்றி எந்தக் கருத்து வேற்றுமையும் இல்லை. இதில் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றை உருவாக்கும் எண்ணத்தகுந்த வழியில்லை. பல்பொருண்மையின் பண்பு தொடர்பான தொடர்புள்ள பொருள்களின் தொகுப்பில் கருத்து வேற்றுமை மையமிட்டுள்ளது. ஒரு மொழியின் அகராதியில் (ஒரு சொல்லுக்கு) எவ்வளவு குறைவாகப் பொருள் செய்ய இயலுமோ அந்த அளவுக்கு வேறுபட்ட அங்கீகாரத்தைத் தரவேண்டும், அவற்றிலிருந்து எவ்வளவு ஆக்க முடியுமோ அவற்றை ஆக்க வேண்டும் என்பது ஒருபொருண்மைப் பார்வையாகும். ஒரு சொல்லின் பொருண்மை ஏதாவது வழியில் மற்றொன்றின் உந்தப்பட்ட நீட்சியாக (motivated extension) இருந்தால், ஒன்று மட்டும் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்; மற்றொன்று சொல் விதிகளின் (lexical rules) செயல்பாட்டில் விட்டுவிடப்பட வேண்டும். சொல் விதிகள் பொதுவாக ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட நிகழ்வுகளில் பயன்படுத்தப்படும்; எனவே அகராதியில் ஒழுங்காக உருப்படுத்தம் செய்யப்பட வேண்டும்.

பல்பொருண்மை அணுகுமுறை சொற்பொருண்மையின் உந்தப்பட்ட நீட்சி அகராதியில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியதில்லை என்ற ஊகத்தை மறுக்கின்றது. இதன் காரணம் என்னவென்றால் சொல் விதிகள் சாத்தியமான பொருண்மையின் நீட்சிகளைக் குறிப்பிடுகின்றது; சில மரபுத்தன்மை பெற்று அகராதியில்

உட்படுத்தப்படுகின்றது. அவை புதிய வடிவுகளாக/ஆக்கங்களாகத் தோன்றலாம்; இருப்பினும் இவற்றிற்கும் நிறுவப்பட்டவற்றிற்கும் தெளிவான வேறுபாடு இருக்கின்றது. (கொள்கை அடிப்படையில் உண்மையில் நிறுவுதலின் தொடர்ச்சியான அளவு இருக்கின்றது.) குடி என்பதை எடுத்துக்கொள்வோம்; பல சூழல்களில் 'குடித்திருப்பது' என்பதன் பொருள் தெளிவானது; இருப்பினும் வெளிப்படையாக ஒருவர் குடி என்பதற்கு குடிக்கத்தக்க எல்லா திரவங்களுக்கும் வேறுபட்ட சொற்பதிவை உருவாக்க விரும்புவதில்லை. இந்த அளவில் ஒற்றைப் பொருண்மையியலார்களும் (monosemist) பல்பொருண்மையியலார்களும் (polysemist) ஒத்துக்கொள்வர். இருப்பினும் குடி என்பதற்குக் குறிப்பிட்ட பொருண்மையாகக் குறிப்பிடத்தக்க திரவங்களை உள்ளடக்குதல் சாத்தியமானது. கொள்கை அடிப்படையில் எந்த வகைக் குடிபான வகுப்பும் இவ்வகையில் உள்ளடக்கப்படலாம். தமிழில் மதுபானங்கள் என்பதைப் பின்வருமாறு குறியாக்கம் செய்யலாம்.

(9) ராஜா திரும்பவும் குடிக்கத் தொடங்கிவிட்டான் என்று வருத்தமாக இருக்கின்றது.

கொள்கை அடிப்படையில் மதுபானத்திற்குப் பதில் பழரசங்களுடனும் இது நிகழலாம். தமிழ் அகராதியைப் பொறுத்தவரையில் உண்மை என்னவென்றால் குடி என்பதற்கு இச்சாத்தியங்களில் ஒன்று இருக்கின்றது; ஆனால் மற்றொன்று இல்லை. தற்போது பெரும்பான்மையான அணுகுமுறை ஒருபொருண்மை அணுகுமுறையாகும்.

2.3.3 பொருண்மைக்கூறாய்வு (componential analysis of meaing) அணுகுமுறை

சொற்பொருண்மையை அணுகுவதின் மிகப்பழமையான மற்றும் இன்றும் புழக்கத்தில் உள்ள மிகப்பரந்த வழி சொற்பொருண்மையைப் பொருண்மையின் மிகச்சிறிய, மிக அடிப்படையான மாறாத அலகுகளிலிருந்து உருவாக்கப்படுவதாக எண்ணுவதுதான். (பொருண்மையின் அணு அமைப்பிற்கு ஒப்பிடலாம்.) இந்தப் பொருண்மை அணுக்கள் பலவகைகளில் அழைக்கப்படுகின்றன் பொருளன்கள் (sememes), பொருண்மைப் பண்புக்கூறுகள் (semantic components), பொருண்மைக்

குறிகள் (semantic markers), பொருண்மை முதன்மைகள் (semantic primes). தற்கால மொழியியலுக்குள் பொருண்மையியலுக்குக் கூறாய்வுத் திட்டத்தின் (componential programme) முதல் மொழிபுக்குக் காரணமானவர் யெல்ம்ஸ்லெவ் (1961) (Hjelmselv) என்பவராவார். இவர் கொள்கை அடிப்படையில் மொழிக் குறியின் (linguistic signs) பொருண்மை வசம் ஒலி வசத்தைப் போன்று அமைப்புக் கொள்கைகளைக் காட்ட வேண்டும் என்று நம்பினார். அவருக்கு குறைத்தல் (reduction) என்ற கருத்துச்சாயல் மிக முக்கியமானதாகும். ஒரு மொழியிலுள்ள வேறுபட்ட குறிகளின் நூற்றுக்கணக்கான ஆயிரங்களில் ஒலியன் அமைப்பு (phonological structure) ஒரு சில நூற்றுக்கணக்கில் வரும் பட்டியலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட அசைகளின் கூட்டிணைப்பாகப் பகுப்பாய்வு செய்யலாம். மேலும் இவை ஐம்பதோ அதற்கு மேலோ வரும் பட்டியலைச் சார்ந்த ஒலியன்களிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டவையாகக் காட்ட இயலும். இறுதியாக ஒரு டசன் எண்ணிக்கையுள்ள ஒலியன் உருவாக்க அலகுகளான (phonological builing blocks) சிறப்புப் பண்புக்கூறுகளாகக் (distinguishing features) காட்டலாம். இதைப்போல குறிகளின் பொருண்மை வசம் (meaning side of signs) பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்ற குறிகளைவிட மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையிலான அளகுகளின் பட்டியலிலிருந்து எடுக்கப்பெற்றவற்றின் கூட்டிணைப்பாகக் குறைக்கப்பட வேண்டும். அவை மொழியின் பொருண்மைகளாகும். எல்லாச் சொற்களின் பொருண்மைகளையும் உருவாக்க இயலும் அடிப்படைச் சொற்களின் குழுமத்தைக் கண்டுபிடிப்பதுதான் அவர் மனத்தில் இருந்ததாகத் தோன்றுகின்றது. எல்மஸ்லெவ் முதல் அமைப்புப் பொருண்மை இயலார் (structural semantist). இந்த அணுகுமுறை ஐரோப்பிய மொழியியலாரால் வளர்க்கப்பட்டது; ஜெர்மன் வகையும் பிரஞ்சு வகையும் இதன் விளைவுகளாகும். அமேரிக்காவில் கூறாய்வு அணுகுமுறை ஐரோப்பிய இயக்கத்திலிருந்து சுதந்திரமாக வளர்ந்தது. இது மானிடவியல் மொழியியலாருக்கு (Anthropologial linguists) இடையில் முதலில் தோன்றியது. உட்புக இயலாத (பகுத்தாய இயலாத) உறவுமுறை ஒழுங்கு முறைகளின் (kinship systems)

கலவைத் தன்மையைக் குறைந்த பண்புக்கூறுகளின் குழுமங்களின் கூட்டிணைப்பாகக் குறைப்பதில் பெருமளவில் வெற்றி அடைந்தது.

காட்ஸ் மற்றும் பாடர் (Katz and Fodor 1963) என்பவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட ஒரு புதிய விருத்தாந்தம் தொடக்கக் கால சாம்ஸ்கியின் ஆக்கமுறை இலக்கணச் சூழலில் தோன்றியது. இது இதற்குமுன் தோன்றிய எல்லாவற்றையும் விட மிகப் பேராசை உள்ளதாக அமைந்தது. முதலாவது மொழியின் முழுக்கோட்பாட்டின் முழுமை தரும் பகுதியாக (integral part) அமைந்தது. இரண்டாவது இது உலகப்பொதுமை (universality) மற்றும் உளவியல் உண்மைநிலை (psychological reality) என்பனவற்றை உரிமை கொண்டாடியது. மூன்றாவது, பண்புக்கூறுகள் நடப்பில் இருக்கின்ற சொற்களின் பொருண்மைகளோடு (meanings of existing words) நின்றுவிடாமல் அவை அருவத்தன்மையானதாகவும் கருதப்பட்டது. இந்த அணுகுமுறை முக்கிய ஆக்கமுறை மொழியியலுடன் இணையவில்லை. தற்போதைய ஆக்கமுறையாளர்களுக்குள் முழுமையான பொருண்மைக்கூறாய்வு ஜாகெண்டாப் (Jackendoff, 1987, 1990, 1996) ஆராய்ச்சியில் காணப்படுகின்றது. பொருண்மைக் கூறாய்வின் தீவிரமான மறுவடிவம் வெர்ஸ்பிகாவின் (Wierzbicka, 1996) ஆராய்ச்சியில் காணப்படுகின்றது. இது மிக முதன்மையான (தன்முயற்சியான) அணுகுமுறையாகும்; இது மேற்சொன்ன எந்த அணுகுமுறையின் கிளையும் அல்ல. இது லெப்னிஸ் (Leibniz 1903) போன்றவர்களின் முந்தைய தத்துவ ஆய்வுகளிலிருந்து தூண்டுதலைப் பெறுகின்றது. எல்லாக் கருத்தில் உருவாக்கக்கூடிய பொருண்மைகளையும் வெளிப்படுத்த இயலும் மிக எல்லைக்குட்பட்ட உலகளாவிய பொருண்மை அணுக்களின் குழுமம் இருக்கின்றது என்பது வெர்ஸ்பிகாவின் பார்வைக் கோணமாகும். வெர்ஸ்பிகாவின் முதன்மைகளின் பட்டியல் (inventory of primes) ஆச்சரியப்படத்தக்க அளவு சிறியதாகும் (அவர் பதினொன்றில் தொடங்குகிறார், ஆனால் பட்டியல் ஐம்பதாக நீள்கின்றது.) அவை அருவத்தன்மையானது அல்ல, எனவே காட்ஸ் மற்றும் பார்டரைப் போல் நேரடி உணர்வால் பரிசோதனைக்கு

உட்படாதது. அவை பருமைத் தன்மையானது (concrete); எந்த ஆய்வும் மொழி பேசுவோரின் உள்ளுணர்வைத் திருப்தி செய்யவேண்டும்.

2.3.4. முழுமை வாதத்தார் அணுகுமுறை

சொல்லின் பொருண்மையைச் சில பயனுள்ள பொருளில் மொழியிலுள்ள பிற சொற்களின் பொருண்மைகளிலிருந்து தனியாக முற்றுநிலையில் குறிப்பிடலாம் என்பது கூறாய்வு இயலாரின் நம்பிக்கையாகும். மொழி தத்துவ இயலாருக்கு இடையில் இது வட்டார பார்வை (localist approach) என்று அறியப்படும். வட்டார வாதத்தாருக்குச் சூழல் வேறுபாடு சூழலுடன் ஊடாட்ட விதிகளால் விளக்கலாம். இந்தப் பார்வைக்கு எதிரிடையான நிலை முழுமைப் பார்வையாகும். இதன்படி ஒரு மொழியிலுள்ள எல்லாச் சொற்களின் பொருண்மைகளையும் கணக்கில் எடுக்காமல் ஒரு சொல்லின் பொருண்மையை அறிய இயலாது. முழுமை வாதத்திற்குப் பல மறு வடிவங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு இங்குச் சுருக்கமாகத் தரப்படும்.

2.3.4.1. ஹாஸ்

ஹாஸ் என்பவரின் தன்மனப்போக்கான பொருண்மையின் பார்வை விட்ஜென்ஸ்டன் (Wittgenstein) என்பவரின் ஆய்வின் ஒரு நோக்கிலிருந்து ஆக்கப்பட்டதாகும். அவருடைய பொருண்மைப் பயன்பாட்டுக் கோட்பாடு “பொருண்மையைப் பார்க்காதே, பயன்பாட்டைப் பார்” என்ற கருத்தை உள்ளடக்குகின்றது. அதாவது ஒரு வெளிப்பாட்டின் பொருண்மை அதன் பயன்பாடாகும். இது அவ்வளவு பயனுள்ளதல்ல குறிப்பாகத் தெரிவிப்பதாகும். ஜெ.ஆர்.ஃபிர்த் (J.R.Firth) என்பவரின் கருத்தான “சொற்கள் இணைந்து வரும் சொற்களால் அறியப்படும்” என்பதால் உந்தப்பட்டு ஹாஸ் தன்னுடைய கொள்கைக்குத் தன்வயமான திருத்தம் கொடுத்தார். ஹாஸ் இதற்கு மேலும் சென்றார். ஒரு சொல்லின் பொருண்மை அதன் பொருண்மைக்களமாகும் அதற்கு இரண்டு பரிமாணங்கள் இருக்கின்றன.

1. உறுப்பமைவுப் பரிமாணம் (syntagmatic dimension): இதில் சொல்லின் எல்லாச் சாத்தியமான (இலக்கண அடிப்படையில் நல் உருவாக்கப்பட்ட=

grammatically well formed) சூழல்கள் இயல் நிலையில் வரிசை முறையில் அடுக்கப்பட்டுள்ளன.

2. அடுக்குறவு பரிமாணம் (pragmatic evolution): இதில் சொல்லின் சாத்தியமான பதிலீடுகள் (substitutes) இயல் நிலையில் வரிசைமுறையில் அடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஹாஸைப் பொறுத்தவரையில் ஒத்தறி இயல்நிலை (relative normality) முதன்மையானதாகும் (primitive). கொள்கை அடிப்படையில், சூழல் மொழிக்கு வெளியிலுள்ள சூழலையும் (extralinguistic context) உள்ளடக்கும். ஆனால் எல்லாத் தேவையான மொழிக்கு வெளியிலுள்ள சூழலின் நோக்கையும் மொழி அடிப்படையில் குறியாக்கம் செய்ய இயலும் என்ற காரணத்தால் கவனத்தை மொழிச் சூழலுக்குக் (linguistic context) கட்டுப்படுத்திக் கொண்டால் எந்தவிதத் தீங்கும் ஏற்படாது என்று ஹால் வாதிடுகின்றார். ஹாஸ் தெரிந்துகொண்ட அளவில் சொல்லின் பொருண்மைக்களம் அதன் பொருண்மையை உண்டாக்குகின்றது. எனவே ஒவ்வொரு சொல்லும் மற்றொரு சொல்லின் பொருண்மையில் பங்கெடுப்பதைக் கவனிக்கவும். ஹாஸ் இங்கு லெய்ப்னிஸின் (Leibniz) அறுதி அலகால் (monad) உந்தப்பட்டுள்ளார். எனவே சொற்பொருளுக்கும் களஞ்சிய அறிவுக்கும் எந்த வேறுபாடும் இல்லை. ஹாஸின் பார்வையில் ஒரு சொல்லின் பொருண்மைக்களம் சொல்லின் பொருண்மையைக் கொண்டிருக்கின்றது. சொல்லின் பொருண்மைக்களம் அதன் பொருண்மையைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

2.3.4.2 லையான்ஸ்

முழுமைவாதத்தின் இரண்டாவது வகை லையான்ஸால் உருப்படுத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த அணுகுமுறையின் சாராம்சம் பொருண்மைகள் தனித்திருக்கும் தன்மையானது அல்ல ஒத்தறி தன்மையானது என்பதாகும். ஒரே ஒழுங்குமுறைக்குள் வேறுபடுத்தலால் உண்டாக்கப்பட்டது என்ற சசூரியன் நம்பிக்கையாகும். ஒரு சொல் அலகின் பொருண்மை அச்சொல் அலகு ஒரு பொருண்மைக்களத்தில் பங்கெடுக்கும் சொல் அலகுகளுடன் வேறுபடும் பொருண்மை

உறவுகளின் குழுமத்தால் ஆனது என்று லையான்ஸ் கூறுகின்றார். பொருண்மை உறவுகள் சுதந்திரமாக நிறுவப்பட்ட பொருண்மைகளுக்கு இடையே உள்ள உறவுகள் அல்ல என்று அவர் வற்புறுத்துகின்றார். பொருண்மைகள் எல்லாம் பொருண்மை உறவுகளால் உண்டாக்கப்பட்டது என்று நாம் கூற வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக குதிரை என்பதன் பொருண்மை கீழே உள்ள படத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது போல் விளக்கப்படவேண்டும்:

(10)

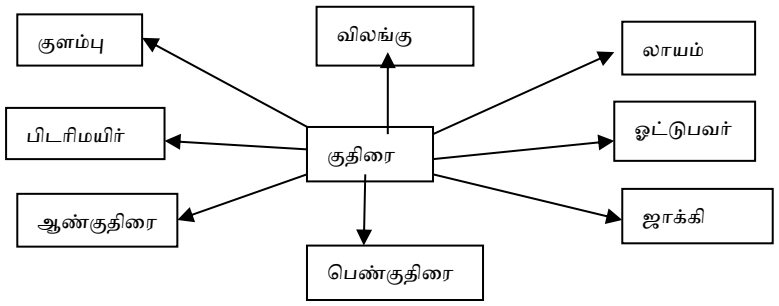

இந்த ஒழுங்கமைப்பு “ஒரு வகை ஆகும்” (எ.கா. குதிரை:விலங்கு) “ஒரு வகை ஆகாது” (எ.கா. குதிரை:பசு), “பகுதி ஆகும்” (எ.கா. பிடரிமயிர்:குதிரை), “உண்டாக்கும் சப்தம் ஆகும்” (எ.கா. கனை:குதிரை), “இருப்பிடம் ஆகும்” (எ.கா. லாயம்:குதிரை) போன்றன குறிப்பிட்ட வகையில்படும் தொடர்புகள் ஆகும். எடுத்துக்காட்டப்பட்ட சொற்களும் *குதிரை* அல்லாத பிற சொற்களுடன் தொடர்புகொள்வதால், *குதிரை* என்பதன் முழுப்பொருண்மை முழு அகராதியை உள்ளடக்கும் சாத்தியமான உறவுகளின் கலவைத் தன்மையான வலை போன்ற அமைப்பு (net work) ஆகும்.

3. புலனறி மொழியியல் பார்வையில் பொருண்மை மாற்றம்

சொற்கள் எவ்வாறு தமது பொருண்மையை மாற்றுகின்றன என்பது பற்றிய நமது புரிந்துகொள்ளலை அதிகரிக்க சொற்களின் பொருண்மை மாற்றத்தையும் பொருண்மை நீட்சியையும் ஆயும் அண்மைக்கால புலனறி மொழியியல் ஆய்வுகள் நமக்கு உதவுகின்றன. இவ்வாய்வுகள் குறிப்பாக மூலமுதல்வகைக் கோட்பாடின் (Prototype Theory) அடிப்படையில் (Geeraerts, 1997; Fernandez, 2007)

செய்யப்படுகின்றது. புலனறிவு கோட்பாட்டில் பயன்படுத்தப்படும் இந்த மூலமுதல்வகைக் கோட்பாடு அடிப்படையில் சொற்கள் சொல்வகைப்பாடுகளாக வரையறை விளக்கம் செய்யப்படும்; ஒவ்வொன்றும் அதன் எல்லா அர்த்தங்களும் கொண்ட மூலமுதல்வகை அமைப்பைக் கொண்டிருக்கும். சொல்லின் முதன்மையான (அல்லது மையப் பொருண்மை) பொருண்மை அதன் மூலமுதல்வகைசார் பொருண்மை ஆகும்; இது அதன் இயக்க மையமாகப் செயல்படுகின்றது; அதே நேரத்தில் அதன் பிற அர்த்தங்கள் அதன் வெளிவட்டத்தில்/விளிம்பில் காணப்படும். இந்தக் கருத்து அடிப்படையில் விளிம்புப் பொருண்மைகளில் ஒன்று சொல்லின் மூலமுதல்வகைசார் பொருண்மையாக மாறினால் பொருண்மை மாற்றம் நேரும். சிறிது வேறுபட்ட கருத்து அடிப்படையில் முலமுதல்வகை அமைப்பிலிருந்து மையமாக்கப்பட்ட பொருண்மை நீக்கப்பட்டாலும் பொருண்மை மாற்றம் ஏற்படும். மூலமுதல்வகைக் கோட்பாடு மூளையில் ஒன்றுக்கொன்று ஒழுங்காகத் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட வெளிக் கருத்துருக்களின் வகையைக் கவன ஈர்ப்புசெய்து பொருண்மை மாற்றம் பற்றிய நமது புரிந்துகொள்ளலை அதிகப்படுத்தியுள்ளது; இவ்வாறு மூலமுதல்வகைக் கோட்பாடு ஏன் ஒரேபோன்ற/ஒப்புமையான மாற்றங்கள் மொழியைக் கடந்து காணப்படுகின்றது என்பதை விளக்க உதவுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக 'இதயம்' என்பது 'மனம்' என்ற பொருளை உருவாக்கியுள்ளது மற்றும் கிரேக்கம், டானிஷ், அராபிக், இலத்தீன் மற்றும் பல ரொமான்ஸ் மொழிகளில் 'நினைவுகூர்' என்று பொருள்படும் வினைகளின் அடிப்படையாக உதவிபுரிகின்றது; இது COR 'இதயம்/மனம்' என்ற இலத்தீன் வேரினைக் கொண்ட *recorder* 'நினைவுகூர்' என்ற சொல்லையும் உட்படுத்தும்.

மூலமுதல்வகைக் கோட்பாடு ஒரு சொல்வகைப்பாட்டின் பொருண்மை எவ்வாறு மாறுகின்றது என்பதை முழுவதும் விளக்கத் தவறுகின்றது. இதில் சொல் கள ஆய்வு (lexical field study) (cf. Lehrer 1974; Koch 1999b; Rastier 1999) மூலவகைக்

கோட்பாட்டால் விளக்கப்படாத இரண்டு முக்கிய கேள்விகளுக்கு விடைதருகின்றது: (1) ஒரு மாற்றத்தை உந்தும்/இயக்கும் தொடக்கத் தூண்டல் என்ன? மற்றும் (2) ஒரு குறிப்பிட்ட பொருண்மையை (அண்மை ஒருபொருள்பன்மொழி) பங்கிடும் மூலமுதல்வகை அமைப்புகளைக் கொண்ட சொற்கள் எந்த பலனை மாற்றத்தின்மீது கொண்டிருக்கின்றது?

கார்பெண்டர் (Carpenter 2003) முன்மொழியும் ஆய்வு உருவகம், ஆகுபெயர் போன்ற புலனறி இயக்கமுறைகள் இரண்டோ அதற்கு மேலோ உள்ள சொற்களின் மூலமுதல்வகை அமைப்புகளை மேலுறல் செய்யுமாறு செய்யும் போது மாற்றம் தூண்டப்படும்; மற்றும் எனவே ஒரு குறிப்பிட்ட பொருண்மையைப் பங்கிடும் சொல்லகுகளின் சொற்களங்களை அல்லது குழுமத்தை ஆய்வது கூடுதல் விளைவாக்கமானது என்ற ஊகத்தின் அடிப்படையிலானது. ஒரு சொல் அலகு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மையமாக்கப்பட்ட பொருண்மையைக் கொண்டிருக்க இயலும் என்பதைக் கவனிப்பது முக்கியமாகும்; அப்படியானால் அது இரண்டு தனியான கருத்துருக்களைப் பெயரிடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் முதன்மைச் சொல் ஆகும்; இவ்வாறு இரண்டு வேறுபட்ட சொற்களங்களில் சிற்பான பங்களிப்பு செய்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட மையமாக்கப்பட்ட பொருண்மைகளைக் கொண்ட சொல் அலகு பொருண்மை மாற்றம் அடைவது சாத்தியமாகும்; ஒரே மூலமுதல்வகை பொருண்மையைக் கொண்ட மற்றொரு சொல் இருந்தால் இவைகளில் ஒன்று விளிம்பிற்கு இடமாற்றம் செய்யப்படும். மூலமுதல்வகையின் கோட்பாட்டுடன் சொல் கள ஆய்வை இணைப்பது இந்த கருதுகோளைப் பரிசோதனை செய்யவும் உட்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகளையும் செயன்மைகளையும் விளக்கவும் அனுமதிக்கின்றது.

4. வரலாற்று மொழியியல் பார்வையில் மொழி மாற்றம்

எல்லா மொழிகளும் காலப்போக்கில் மாற்றத்திற்கு உள்ளாகும். வரலாற்று மொழியியல் மொழி மாற்றத்தின் விவரணையுடனும் விளக்கத்துடனும் சார்புடையது. மொழி மாற்றம் வெளிப்படையானது என்றாலும் ஓரளவுக்கு மர்மமானது என்று கூறலாம்.

இரு முக்கியமான துணைப் பிரச்சனைகள் உள்ளன. முதலாவது, ஏன் மாற்றம் ஏற்படவேண்டும்? இரண்டாவது, ஏன் மாற்றத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட வகை நேரவேண்டும். ஆய்வு சாதாரணமாகப் பொதுவான மாற்றம் ஏன் ஏற்படுகின்றது? என்ற கேள்வியில் கவனக்குவிப்பு செய்வதில்லை. ஆனால் ஆய்வு ஏன் ஒரு குறிப்பிட்ட மாற்றம் அல்லது மாற்ற வகை நிகழ்ந்தது எனப் பெரும்பாலும் விளக்குகின்றது. இரண்டு துருவ எதிர்நிலைகள் உள்ளன. முதலாவது நிலை, மாற்றத்திற்கான காரணம் செயற்பாடுசாரா நடையில்சார் மாற்றத்திற்கு உள்ளாவது மனித பண்பாட்டு உற்பத்திப்பொருட்களின் பொதுவான போக்காகும் என்பதாகும் (Postal 1968); இதைப் பற்றி கவலை கொள்ளத் தேவையில்லை; ஏனென்றால் அதை விளக்க ஏதும் இல்லை. இரண்டாவது நிலை, மொழி வழக்கும் மாற்றமும் இயல்திட்டவாத நோக்கு (teleological point of view) அடிப்படையிலேயே முழுவதும் புரிந்துகொள்ள இயலும் (Jakobson 1961); ஒரு ஒழுங்குமுறையிலிருது மற்றொரு ஒழுங்குமுறைக்கு மாறுவது ஒரு மொழியியல் சார் செயற்பாட்டைக் கொண்டிருக்கும்; எல்லாமே விளக்க இயலுவனவாகும்.

மொழி மாற்றம் ஓரளவுக்கு ஒழுங்கானதும் முறையானதுமாகும். எடுத்துக்காட்டாக சொல் இறுதியில் உயிர்+மூக்கொலி > மூக்கின உயிர் (எ.கா. அவன் > அவ~). மொழி ஒரு தலைமுறையிலிருந்து மற்றொரு தலைமுறைக்கு கைமாற்றம் செய்யப்படுகின்றது. எல்லா குழந்தைகளும் ஒரே உடலியக்கவியல் (physiological) மற்றும் புலனறிவுசார் (cognitive) திறனைப் பயன்படுத்துகின்றனர். எனவே எல்லா

மொழிகளிலும் ஒரே மாதிரியான அமைப்பொழுங்குகளின் மாற்றம் மீண்டும் மீண்டும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. பெரும்பாலான ஒலிமாற்றங்களுக்கு உடலியக்கவியல் அடிப்படை உள்ளது; குறிப்பாக எளிதில் ஒலிப்பதற்காக ஒலி மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக 'ழ்' ஒலி 'ள்' அல்லது 'ல்' ஆக மாறுவது, 'ற்' ஒலி 'ர்' ஆக மாறுவது எல்லாம் ஒலிப்பு எளிமைக்காகும். எழுத்துக்கூட்டல், உச்சரிப்பு என்ற இரு நிலைகளைக் கையாளும் மொழிகளில் (ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகள்) எழுத்துக்கூட்டல் உச்சரிப்பு (spelling pronunciation) காரணமாக ஒலிமாற்றம் ஏற்படலாம். ஆனால் எழுத்துக்கூட்டல் உச்சரிப்பு ஒலி மாற்றத்திற்கான உடலியக்கவியல்சார் தூண்டல் அல்ல. சில நேரங்களில் எழுத்து வடிவம் அதன் உச்சரிப்பிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டு இருக்க இயலும்; இதன் காரணமாக எழுத்துவடிவுக்கு அண்மைப்படுகிற உச்சரிப்பு சொல்லுக்குத் தரப்படலாம். எடுத்துக்காட்டாக தமிழர்களின் ஆங்கில உச்சரிப்பில் *often* என்ற சொல் *ஆஃப்டன்* எனவும் *know* என்ற சொல் *குனோ* என உச்சரிக்கப்படுவதைக் காணலாம்.

ஒப்புமை (analogy) மாற்றத்திற்கான புலனறிவு (cognitive) அடிப்படையாகும். ஒழுங்கற்ற அமைப்பொழுங்கிற்குப் (irregular) பதிலாக ஒழுங்கான அமைப்பொழுங்கைப் (regular pattern) பேசுபவர் பின்பற்றும் போதும், ஊகம் அடிப்படையில் ஒழுங்கின்/சீர்மையின் நீட்சியும் பொதுமையாக்கமும் மாற்றத்திற்கு வழி வகுக்கலாம். இது ஒப்புமைசார் மாற்றம் (analogical change) எனக் கூறப்படும். *வா/வரு* என்பதன் இறந்தகால வடிவாக *வருந்தான்* என்பதைப் பயன்படுத்துவது *தா/தரு* என்பதன் இறந்தாகால வடிவமாக *தருந்தான்* என்பதைப் பயன்படுத்துவது என்பன ஒப்புமைசார் மாற்றமாகும்.

மொழிகளுக்கு இடையில் ஏற்படும் தொடர்பு காரணமாக ஏராளமான கடன் சொற்களும் கடன் மொழிபெயர்ப்புகளும் மொழியில் உட்படுத்தப்படுகின்றன. புதிய

ஒலியன்களும் மாற்றொலியன்களும் கூட கடன்வாங்கலின் விளைவால் மொழியில் புகுத்தப்படுகின்றன.

வேறுபாடுகளும் மாற்றங்களும் குறிப்பாக மொழியின் ஒலியனியல் நிலையில் வெளிப்படுகின்றன. பல பொதுவான வகையில் படும் ஒலி மாற்றங்களை வேறுபடுத்தலாம்.

ஓரினமாதல் (assimilation): ஒரு ஒலி அடுத்து வரும் ஒலியை தன் இனமாக மாற்றும் செயல்பாடு ஓரினமாதல் எனப்படும். எ.கா. *படித்தான்* > *படிச்சான்* – இதில் அண்ண உயிரான *இ* அதைத் தொடர்ந்து வரும் பல் அடைப்பொலி இடையண்ண அடைப்பொலியாக மாறுவது ஓரினமாதலாகும். திராவிடத் தாயிலிருந்து வந்த தமிழில் இவ்வித மாற்றங்களைக் காணலாம்.

(11) அ. கெவி > செவி

ஆ. கெய் > செய்

இடம் பெயரல் (metathesis): ஒலிகள் முன்பின் என இடம் மாறுவதை இடம் பெயரல் என்பர். திராவிட மொழியான தெலுங்கில் இடம்பெயரலுற்ற சொற்களைக் காணலாம். பின்வரும் எடுத்துக்காட்டில் *சதை* என்பது *தசை* என மறுவது இடம்பெயரல் ஒலிமாற்றமாகும்.

(12) அ. சதை > தசை

ஆ. அவன் > வாடு (தெலுங்கு)

உருபனியல் மாற்றங்கள் மிகப் பொதுவாகக் காணப்படுவதாகும். தமிழ் பனுவல்கள்/இலக்கியங்கள் கால அடிப்படையில் முன் பழந்தமிழ், பின் பழந்தமிழ், முன் இடைத்தமிழ், பின் இடைத் தமிழ், தற்காலத் தமிழ் எனப் பிரிக்கப்படும். இவ்வேறுபட்ட காலங்களைச் சார்ந்த பனுவல்களை உருபனியல் அடிப்படையில் ஒப்பிட்டால் தமிழ் உருபனியல் அமைப்பில் நிகழ்ந்துள்ள மாற்றங்கள் வெளிப்படும்.

தமிழ் வினை அடிகளின் வரலாற்று மொழியியல் ஆய்வை மேற்கொண்ட இராசேந்திரனும் (இராசேந்திரன், 2008) தமிழ் வினை ஒட்டுக்களின் தமிழ் வினை ஒட்டுகளின் வரலாற்று மொழியியல் ஆய்வை மேற்கொண்ட சித்திரபுத்திரனும் (Chithiraputhran 2005) இத்தகைய மாற்றங்களை விரிவாகப் பட்டியலிட்டு விளக்குகின்றார். எடுத்துக்காட்டாக, பழந்தமிழில் வழக்கிலிருந்த *உழக்கு* 'துன்புறச்செய்', *புகை* 'நுழையச் செய்', *அலர்* 'மலர்', *காற்று* 'போகச் செய்' போன்ற வினை அடிகள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை; பழந்தமிழில் முன்னிலை வினை சார் ஒட்டுக்கள் பல பயன்பாட்டில் இருந்தன: *ஈர்* (*வாரீர்*), ஈர்கள் (*உரையீர்கள்*), *உம்* (*வாரும்*), *உங்கள்* (*கேளுங்கள்*), *மின்* (*கொண்மின்*), *மின்கள்* (கேளுமின்கள்). மிகப் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுவந்த *மின்*, *மின்கள்* என்பன தற்கால வழக்கில் இல்லை. கால ஒட்டுக்களை ஒப்பிட்டால் பழத்தமிழில் இறந்தகாலம், இறவாக்காலம் என்ற இரு கால ஒட்டுக்கள் தான் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. நிகழ்கால ஒட்டான *கிற்/கின்று* என்பன பின்னர் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் விளைவாகும்.

தொடரியல் நிலையிலும் மொழியில் மாற்றங்கள் ஏற்படும். தமிழ்த் தொடரியலின் வரலாற்று மொழியியல் ஆய்வை மேற்கொண்ட சுசீலா அவர்கள் பழங்காலத் தமிழுக்கும் தற்காலத் தமிழுக்கும் இடையிலுள்ள தொடரியல் மாற்றங்களைப் பட்டியலிட்டு விளக்குகின்றார் (சுசீலா,) ஒகுறிப்பாகச் சொல்லின் வரிசை முறையில் மாற்றங்கள் விளைவதைக் காணலாம். பழந்தமிழுக்கும் தற்காலத் தமிழுக்கும் இடையில் பின்வரும் வேறுபாடுகளைக் காணலாம்.

(13)

பழந்தமிழ்	**தற்காலத் தமிழ்**
கண்டேன் கற்பினுக்கினியாளை	கற்பினுக்கினியாளை கண்டேன்
கற்க கசடற	கசடற கற்க

சொற்கள் ஒரு மொழியில் சேர்க்கப்படுதலும் நீக்கப் படுதலும் வரலாற்று அடிப்படையில் நிகழும். ஒரு மொழியின் ஒரு கால கட்டத்தில் புழக்கத்திலிருந்த சொற்கள் பல பிந்தைய கால கட்டத்தில் வழக்கிழந்து போவது சொல் மாற்றமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, யானையைக் குறிக்கும் *கரி* போன்ற சொற்களும் கூறுதலைக் குறிக்கும் *நவில்* போன்ற சொற்களும் தற்காலத் தமிழ் வழக்கில் இல்லை. பண்பாட்டு மாற்றங்களும் தொழிநுட்ப மாற்றங்களும் புதிய பொருட்களையும் கருத்துச் சாயல்களையும் மொழிக்கு அறிமுகப்படுத்துவதோடு பழைய பொருட்களை நீக்கும். இச்செயல்பாடு சொல்சார் மாற்றங்களை உருவாக்கும். சொல்சார் இடைவெளியை நீக்கப் புதிய சொற்கள் பயன்படுத்தப்படலாம். புதிய சொற்கள் சொல்லாக்கம் வழியாகவும் கடன்வாங்கல் வழியாகவும் மொழியில் சேர்க்கப்படும்.

5. பொருண்மை மாற்றத்தின் ஆய்வு

பொருண்மை மாற்றத்தின் ஆய்வு பொருண்மை மாற்றங்களின் விளக்கங்கள்/விவரணைகள், பொருண்மை மாற்றங்களின் வகைப்பாடு இவற்றை உட்படுத்தும். பொருண்மை மாற்றத்தின் காரணங்கள்/ நோக்கங்கள்/விளைவுகள், பொருண்மை மாற்றத்தின் பின்விளைவுகள், விளைவுகள் என்னபன ஆயப்படும். ஆய்வின் பார்வை அடிப்படையில் ஒரே காரணிகள் காரணங்களாகவோ, வகைகளாகவோ, பின்விளைவுகளாகவோ மீண்டும் வரலாம். சொல்வகைப்பாடுகளின் அமைப்பைப் பற்றி ஒருவர் வைத்திருக்கிற கருத்துக்கள் பொருள்கோளின் கோட்பாட்டை மற்றும் வரலாற்றுச் செய்திகளின் பொருள்கோளைத் தீர்மானிக்கும். எது பொருண்மையை உருவாக்கும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் பொருண்மை மாற்றத்தைப் புரிந்துகொள்வது சாத்தியமில்லை.

ஒரு சொல்லனில் வடிவம்-பொருண்மை இணைத் தரப்படுகையில் பின்வருவது ஆய்வுக்குரிய கேள்விகளாகும்: ஒரு சொல்லனின் பொருண்மையில் என்ன மாற்றங்கள்

ஏற்படும்? கருத்துரு அமைப்பு அல்லது பொருண்மை தரப்படுகையில் அது எந்த சொல்லன்களால் வெளிப்படுத்தப்படும்? ஒரு கருத்துரு தரப்படுகையில் பொருண்மையின் எந்த வழிகளைக் காணவோ அல்லது பிற கருத்துருக்களை உருவாக்க இயலும்?

6. பொருண்மை மாற்றமும் பொருண்மையியல் கோட்பாடும்

பொருண்மை மாற்றத்தை ஆய்வது பொருண்மையியலின் கூடுதல் பொதுமையான புரிந்துகொள்ளலை முன்மொழிகின்றது. பொருண்மை மாற்றம் என்றால் என்ன என்பதைப் புருந்துகொள்ள பொருண்மை என்றால் என்ன என்பதை முதலில் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஒரு சொல்லோ அல்லது அதைவிடப் பெரிய அலகோ பொருண்மையைக் கொண்டிருக்கின்றது என்று குறிப்பிடுகையில் நாம் புரிந்துகொள்வது என்ன? நமது நோக்கத்திற்கு மொழியியல் மற்றும் தத்துவ இயல் மற்றும் உளவியல் பொருண்மையியல் ஆய்வை இரண்டு நிலைகளில் பிரிக்கவேண்டி வரும். மரபாக மொழி வெளிப்பாடுகள் அவை புறவயமான வழியில் உண்மை உலகத்துடன் தொடர்பு படுத்தப்படும்போது பொருண்மையைப் பெறுகின்றன என்று கூறப்படுகின்றது. அதாவது கேள்விக்குரிய தொடர்புகள் இருக்கின்றன அல்லது இல்லை என்பதாகும். நாம் *ஆடவர், பெண்டிர், சிறுவன், சிறுமி* என்ற சொற்களுக்கிடையே உள்ள பொருண்மை வேறுபாட்டை +/- ஆண்மை, +/- முதிர்மை என்ற பண்புக்கூறுகளால் வேறுபடுத்தலாம். இவ்வடிப்படையிலான பொருண்மைப் பார்வையைப் புறவயன்மையாளர் (objectivist) அல்லது உண்மைக் கட்டுப்பாட்டுக் கோட்பாட்டுப் பொருண்மையியல் (truth-conditional theory of semantics) என்று அழைப்பர்.

பல்விதமான சிக்கல்களுள் மொழியியல் பொருண்மையின் புறவயன்மையாளரின் விமர்சகர்கள் இப்பார்வைப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டைப் புரிந்து கொள்ளவியலுமா எனக் கேட்கின்றனர்.

(14) சுந்தர் ஒரு பெண். அவன் நடனம் ஆடுவதற்குத்தான் தகுதியுள்ளவன்; கால்பந்தாட்டத்திற்கு அல்ல.

கால்பந்தாட்ட இரசிகர்கள் இந்த எடுத்துக்காட்டால் சுட்டிக்காட்டப்படும் சிக்கலைப் புரிந்துகொள்வர்; கால்பந்தாட்டத்தைப்பற்றி அதிக அறிவில்லாதவர்கள் சுந்தர் ஒரு வயதுக்குவந்த ஆண் கால்பந்தாட்ட வீரர் என்று அறியவேண்டும். இரு பொருண்மைக்கூறுகள் சுந்தரை விளக்கும் சொல்லுடன் போட்டிபோடுகின்றது. இந்த எடுத்துக்காட்டு சொற்களுக்குப் பொருள்கள் தருவது மரபு அணுகுமுறையைவிட ஒரு அகவயமான பார்வையாகும் (subjective approach) என்பதை உணர்த்துகின்றது. மரபுவழியான புறவயப் பொருண்மையியலுக்கு (objective semantics) எதிரானவர்கள் மேற்சொன்ன படைப்புத்தன்மையான எடுத்துகாட்டுகள் விதிவிலக்கானவை அல்ல, அவை மொழியின் அன்றாடப் பயன்பாட்டில் அதிகமாகக் காணப்படுபவை ஆகும் என்று எடுத்துக்கூறுகின்றனர். எனவே இம்மாதிரியான அகவயத்தையும் நெகிழ்ச்சியையும் உட்படுத்தும் கோட்பாடு நமக்குத் தேவயாகும்.

புறவயன்மையாளர்களின் அணுகுமுறையை விமர்சிப்பவர்கள் அறிவாற்றல் உளவியலாரான (cognitive psychologist) எலனோர் ரொச் (Eleanor rosch) மற்றும் உடன்பணிபுரிபவர்களின் (e.g. Rosch 1973, 1978; Roch et al 1976) சிறப்புவாய்ந்த ஆய்விலிருந்து குறிப்பைப் பெற்றுப் மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டு சுட்டிக்காட்டிய சிக்கல்களுக்குத் தீர்வாக மூலமுதல்வகை-கோட்பாட்டுப் பொருண்மையியலை எடுத்துக்கொண்டனர். உண்மையுலகின் ஒவ்வொரு நோக்கத்திற்கும் எல்லைக்குட்பட்ட பொருண்மைக் கூறுகள் அடிப்படையில் போதுமான விவரணையை உருவாக்குவது இயலாததாகும். மாறாக நேர்த்தியான வகைப்பாட்டு உறுப்பினர் (perfect category member) எவ்வாறு இருப்பார் என்று நமக்குக் கருத்து இருக்கும். எந்த அளவுக்குப் பொருளோ நபரோ மூலமுதல்வகையுடன் ஒற்றுமை கொண்டுள்ளது என்பதன் அடிப்படையில் நாம் அதை ஒரு வகைப்பாட்டின்

பொருத்தமான உறுப்பினராகவோ பொருந்தமற்ற உறுப்பினராகவோ விளிம்பு உறுப்பினராகவோ கருதவியலும்.

ஆடவர், பெண்டிர், சிறுவன், சிறுமி என்ற சொற்களை எடுத்துக்கொண்டால் நாம் எல்லோருக்கும் மூலமுதல்வகை ஆடவர், மூலமுதல்வகைப் பெண்டிர், மூலமுதல்வகைச் சிறுவன், மூலமுதல்வகைச் சிறுவன் என்பன குறித்து ஒரு மனவுரு இருக்கும். ஒவ்வொரு தடவையும் நாம் இவ்வகைப்பாடுகளின் உத்தேசமான உறுப்பினரை சந்திக்கும்போதும் நாம் இவை எந்த அளவுக்கு மூலமுதல்வகையோடு ஒத்திருக்கின்றது என்று தீர்மானிக்கின்றோம். ஒற்றுமை அதிகமாய் இருப்பதைப் பொறுத்து அவற்றைக் கேள்விக்குரிய வகைப்பாட்டுடன் சேர்த்துவிடுவோம்; எனவே பொருத்தமான சொல்லுடன் புலக்குறிப்பு செய்வோம். 1970களில் (எ.கா. Labov 1973) செய்யப்பட்ட முக்கியமான ஆய்வுகளின் அடிப்படையில், மூலமுதல்வகைப் பொருண்மையியலைப் பின்பற்றுபவர்கள் சூழ்நிலையைப் (மொழி அல்லது சூழல்) பொறுத்து வகைப்பாட்டு எல்லைகள் மாறலாம் என்று வாதிடுகின்றனர். இப்போது நாம் முந்தைய எடுத்துக்காட்டு வாக்கியத்தின் பொருளைப் புரிந்துகொள்ள இயலும்: கால்பந்தாட்ட வீரர்கள் சூழ்நிலையில் பெண்கள் வகைப்பாடு வயதுவந்த ஆண்களையும் உட்படுத்தும் படிக்கு அதன் எல்லையை மாற்றக்கூடும்.

மேற்சொன்ன எடுத்துக்காட்டுளைக் கையாளுவதில் மூலவகை அடிப்படையிலான பார்வையின் வெளிப்படையிலான வெற்றியுடன் ஒப்பிடுகையில் புறவயன்மையாளர்களின் தோல்வி காரணமாக வரலாற்றுப் பொருண்மையியலார் மூலவகை அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்துவதை ஆதரிப்பதில் அதிசயமில்லை.

7. பொருண்மை மாற்றம் - மரபு வகைப்பாடு

பொருண்மை மாற்றம் பல கோணங்களில் மரபு அடிப்படையில் பார்க்கப்பட்டது. இவ்வகைப் பாட்டைப் பற்றி பேசும் முன் இரண்டு விசயங்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்வது அவசியம்.

1. மரபு வகைப்பாட்டை எல்லா மாற்றங்களுக்கும் பயன்படுத்த இயலாது.
2. இவ்வகைப்பாடு ஒன்றுக்கொன்று தனித்தனியாக இருப்பவையல்ல ஒன்றையொன்று மேலூறல் செய்வன.

மரபு அடிப்படையில் சொற்பொருண்மை மாற்றம் இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டது: ஒன்று நேர் பொருளை விளைவிக்கும் மாற்றம் (melioration), எதிர் பொருளை விளைவிக்கும் மாற்றம் (pejoration). எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரு வாக்கியங்களை எடுத்துக்கொள்வோம்.

(15) அ. அவன் அவளிடம் முரட்டுத்தனமாக நடந்துகொண்டான்.

ஆ. அவனது முரட்டுத்தனம் அவளை அவன் பால் ஈர்த்தது.

முதல் வாக்கியத்தில் எதிர்பொருண்மையை வெளிப்படுத்தும் முரட்டுத்தனம் இரண்டாவது வாக்கியத்தில் நேர்பொருண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

பொருண்மை மாற்றத்தின் மரபு அடிப்படையிலான இரண்டாவது வகைப்பாடு பொருள் விரிவடைந்துள்ளதா சுருங்கியுள்ளதா என்பதன் அடிப்படையிலாகும். எடுத்துக்காட்டாக நாயின விலங்குகள், பூனையிய விலங்குகள் என்ற சொற்களை எடுத்துக்கொண்டால் இவற்றில் வரும் *நாய்*, *பூனை* என்பன விரிந்த பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது தெரியும். இங்கு *நாய்*, *பூனை* என்பன அடைந்துள்ள பொருண்மை மாற்றத்தை பொதுமையாக்கம் (generalization), விரிவாக்கம் (widening) அல்லது நீட்சி (broadening) எனக் கூறலாம். பொதுமையாக்கத்தின் எதிர்மறை சிறப்பாக்கம் (specialization) ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக 'நிலக்கிழார்' எனப் பொருள் கொள்ளப்படும் *கிழவன்* என்ற சொல் 'வயதான ஆண்' எனப் பொருள்படுவதையும் இடையர்குலப் பொண்ணைக் குறிப்பிடும் *ஆய்ச்சி* என்ற சொல் 'வயதான பெண்' அல்லது 'அம்மாவின்/அப்பாவின் தாய்' எனத் தற்காலத்தில் பொருள்படுவதையும் சிறப்பாக்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாய்க் கூறலாம்.

பொருண்மை மாற்றங்களின் மரபு அடிப்படையிலான மூன்றாவது பரிமாணம் அவை உருவகம் (metaphor) அல்லது ஆகுபெயர் (metonymy) என்பதன் விளைவா என்பதன் அடிப்படையில் அமையும். உருவகம் அடிப்படையிலான பொருண்மை மாற்றங்களில் பேசுபவர்கள் ஒரு கருத்துருவுக்கும் (மூலக் கருத்துருவுக்கும்) மற்றொரு கருத்துருவுக்கும் (இலக்குக் கருத்துருவுக்கும்) இடையில் ஒருவித ஒற்றுமையைக் காண்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக *முந்திரிக்கொட்டை* என்ற சொல் தற்காலத் தமிழில் 'எந்த விசயத்திலும் அநாவசியமாக முந்திக்கொள்ளும் நபர்' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுவது உருவக அடிப்படையிலான பொருண்மை மாற்றத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். *கொழுப்பு* என்ற சொல் 'திமிர்' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுவதும் உருவக அடிப்படையிலான பொருண்மை மாற்றத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஆகுபெயரும் உருவகத்தைப் போன்று கருத்துருக்களுக்கு இடையில் ஒருவகையிலான தொடர்பை உட்படுத்தும்; அனால் அவை வேறு வழியில் நெருக்கமாகத் தொடர்புபடுத்தப்படும்; எடுத்துக்காட்டாக ஒன்று வேறொன்றின் பகுதியாக அமையும். *முரடு* என்ற சொல் தற்காலத்தமிழில் 'கடுமையாக நடந்துகொள்ளும் நபர்' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுவதும் ஆகுபெயர் அடிப்படையிலான பொருண்மை மாற்றத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இது போன்று *குடுடு*, *செவிடு*, *ஊமை* என்ற சொற்களை அக்குறைபாடுகளை உடைய நபர்களைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்துவது ஆகுபெயர் அடிப்படையிலான பொருண்மை மாற்றமாகும்.

பொருண்மை மாற்றங்களின் மரபு அடிப்படையிலான நான்காவது பரிமாண வகைப்பாடு அம்மாற்றங்கள் மொழிக்குள்ளான காரணிகள் அடிப்படையில் விளைந்ததா அல்லது வெளிக்காரணிகள் வாயிலாக விளைந்ததா என்பதைப் பொறுத்து அமையும். எடுத்துக்காட்டாக *பரதேசி* 'துறவி' என்ற சொல் 'பிச்சைக்காரன்'

என்ற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்படுவது இவ்வகையில் படும். *திரை* என்ற சொல் 'அலை' என்ற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இச்சொல் காலபோக்கில் துணியால் ஆன அலைவடிவமான திரைச் சீலைகளையும் சினிமாக்கள் காட்டப்படும் திரைகளையும் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தற்போது கணினித் திரைகளையும் குறிப்பிட பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இத்தகைய பொருண்மை மாற்றங்களையும் சொற்பொருண்மை மாற்றத்தின் நான்காவது பரிமாண வகைப்பாட்டில் அடக்கலாம். *பயங்கரம்* என்ற சொல் 'அச்சுறுத்தக்கூடிய தன்மை' என்று பொருள்படும். இச்சொல் மிக 'அதிகமான' எனப் பொருள்பட *பயங்கர வேகத்தில் ஊர்தி செல்கிறது* என்று பயன்படுத்தப்படும் பொருண்மை மாற்றமும் இவ்வகையிற் படும். மொழிக்குள்ளான காரணிகளுக்கும் மொழிக்கு வெளியிலான கரணிகளுக்கும் வேறுபாட்டைக் காட்டுவது பெரும்பான்மையும் கடினமானதாகும். மொழிக்கு வெளியிலான காரணிகள் சமூக்கலாச்சாரம் சார்ந்தவையாகும். நமது சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட தொலைக்காட்சி மற்றும் கணினி தொழிநுட்ப வளர்ச்சிகாரணமாக அவற்றின் பகுதிகளைக் குறிப்பிட புதிய சொற்கள் உருவாக்கப்படவேண்டும். பல வேளைகளில் நாம் சொற்களின் பொருள்களை நீட்சி செய்து பயன்படுத்தத் தொடங்குகின்றோம். சில பொருண்மை மாற்றங்களுக்கு நாம் சமுதாயப்பண்பாட்டுக் காரணிகளைக் காரணமாகக் காட்டலாம். எடுத்துக்காட்டாக, அழகு மற்றும் கவர்ச்சி பற்றிய நமது கருத்து எப்போதும் ஒரு போல இருப்பதில்லை; இவைகுறித்த முற்காலக் கருத்து தற்காலக் கருதிலிருந்து மாறுபட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட இயலும். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலான கொச்சைத் தன்மை கவர்ச்சியின் பகுதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது எனக் குறிப்பிட இயலும். இந்த அளவில் முரட்டுத்தன்மை 'கவர்ச்சிகரமானது' என்ற பொருண்மையைக்கு மாறியுள்ளதைப் புரிந்துகொள்ளவியலும்.

பொருண்மை மாற்றத்தில் மொழி-உட்படைக்கும் (language internal) மொழி-வெளிப்படைக்கும் (language-external) இடையிலுள்ள வேறுபாட்டை வரையறுப்பது கடினமானதாகும். அலையைக் குறிப்பிடும் *திரை* என்ற சொல் சமூகத்தில் தொலைக்காட்சி, கணினி தொழில்நுட்பங்களின் முன்னேற்றத்தால் வேறுபல பொருட்களைக் குறிப்பிட்டு பொருண்மை நீட்சி அடைந்தது. *முரடு* பெற்றுள்ள பொருண்மை நீட்சி நேர்பொருள் மாற்றத்தையும் (melioration) ஆகுபெயர் அடிப்படையிலான மாற்றத்தையும் ஒரேசமயத்தில் குறிப்பிடும். இதனுடன் நாம் இது பகுதி சமூக-பண்பாட்டுக் காரணிகளால் உண்டானது என்று குறிப்பிடவும் விரும்புவோம். சமூக-பண்பாட்டு வரலாற்றை சமூகப்பண்பாட்டு வரலாற்றியலார்களிடம் விட்டுவிடுவது நல்லது. இருப்பினும் அழகு மற்றும் கவர்ச்சி பற்றிய நமது தற்காலக் கருத்து முற்காலக் கருத்து போல் இல்லை என்று கூறவியலும்.

சமூகக்காரணிகளுடன் தொடர்புபடுத்த இயலும் பொருண்மை மாற்றங்களை விலக்கிவைத்தல் (taboo) என்ற பொருண்மைகளத்தில் காணவியலும். கலவிச் செயல்பாடுகள், கழிபொருள் வெளியேற்றம் போன்ற செயல்களையும் விசயங்களையும் குறிப்பிட இடக்கரடக்கல் வெளிப்பாடுகளைப் (euphemistic expressions) பயன்படுத்துவதைக் காணலாம் (எ.கா. *புணர்தல், புணர்ச்சி, கால்கழுவிவருதல், கொல்லைக்குபோதல், வீட்டுவிலக்கு, மாதவிடாய், மாதவிலக்கு, இறைவனடிசேர்தல், துஞ்சுதல், அம்மைபோடுதல், பெரியம்மை, சின்னம்மை*). ஆபத்தை விளைவிக்கும் விலங்குகளின் பெயர்களும் பக்திக்கும் மரியாதைக்குரிய பெயர்களும் விலக்குப் பெயர்களாகக் கருதப்பட்டு இடக்கரடக்கல் வெளிப்பாடுகளால் குறிப்பிடப்படுவது இயல்பானதாகும். பாம்பு என்பது *அரவம்* என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்பெறுவதும் யானை என்பது *கரி* என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுவதும் இடக்கரடக்கலின் கண்படும்.

8. தற்கால முன்னேற்றங்கள்: பொருண்மை மாற்றத்தில் ஒழுங்குகள்

பொருண்மை மாற்றங்களை வகைப்படுத்தும் மரபு வழிகள் பல்வேறு எதிர்மைகளையும் முரண்பாடுகளையும் உட்படுத்தும். மொழிக் கூறுகளின் பொருண்மை இருவழிகளிலிருந்தும் உருவாகலாம். அர்த்தங்கள் கூடுதல் நேர்மறையாகவோ எதிமறையாகவோ, விரிவானவையாகவோ சுருக்கமானவையாகவோ உருவகம் அடிப்படையிலோ ஆகுபெயர் அடிப்படையிலோ அமையலாம்; மற்றும் மொழிக்கு உள்ளிருக்கும் காரணிகளாலோ மொழிக்கு வெளியிலிருக்கும் காரணிகளாலோ நேரலாம்.

முதல் பார்வையில் இந்தக் கருத்துப்பதிவு பொருண்மை மாற்றத்தில் நிகழ்கின்ற எல்லாம் முக்கியமான அறிவியல் முயற்சியாக மொழியின் மாற்றத்தின் இந்நிலையின் ஆய்வின் தகுதிநிலைக்குச் சிக்கலானது. அறிவியலில் நாம் கட்டாயமாக ஊகிக்க இயலாவிட்டாலும் ஓரளவுக்கு ஒழுங்கானது என்ற அமைப்பொழுங்குகளைக் கண்டுபிடிப்பதில் ஆர்வம் காட்டுவோம். அறிவியலார்கள் சாத்தியமான எல்லா இயல்நிகழ்வுகளையும் பட்டியலிடுவதில் முதன்மையான ஆர்வம் காட்டுவதில்லை; ஆனால் அவ்வியல்நிகழ்வுகளின் கட்டுப்பாட்டில் ஆர்வம் காட்டுவார்கள். எல்லாம் சாத்தியம் ஆகின்ற களத்தில் நாம் வரலாற்று பொருண்மை மாற்றத்தின் தனிப்பட்ட நேர்வுகளின் விளக்கங்களை மட்டுமே தரவியலும்; இது எது சாத்தியமானது எது சாத்தியம் இல்லாதது என்பதை எது கட்டுப்படுத்துகின்றது, ஏன் அவ்வாறு நிகழ்கின்றது போன்ற கடுமையான அறிவியல் ஆய்வுகளுக்கு எதிரிடையான துணுக்குகள் போல் அமையும். துணுக்குகள் படிப்பதற்கு ஆர்வமிக்கவாயும் பொழுதுபோக்காகவும் அமையும்; ஆனால் அவை கேள்விக்குரிய இயல்நிகழ்வுகளின் பொதுவான புரிதலுக்கு துணைபுரிவதல்ல.

முந்தைய நூற்றாண்டில் வரலாற்று மொழியியலில் கருத்தரங்கங்களின் மற்றும் வெளியீடுகளின் மதிப்புரை குறிப்பிடத்தகுந்த காலமாகப் பல வரலாற்று

மொழியியலார்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் தகுதி பொருண்மை மாற்றத்திற்கு இல்லாதிருந்தது எனக் காட்டுகின்றது. நல்லகாலமாக எலிசபெத் டிராகோட் (Elizabeth Traugott) போன்ற அறிஞர்கள் இந்த இயல்நிகழ்வுகளை ஆய்வதில் உறுதியாக இருந்தனர்; 1980களில் சில ஒழுங்குகள் வெளிச்சத்திற்கு வந்தன. இந்த ஒழுங்குகள் அகவயமாக்கம் (subjectification) என்ற கலைசொல்லுக்குக் கீழ் வந்தது. அகவயமாக்கத்துடன் தொடர்புடைய பல கேள்விகள் இன்னும் இருப்பினும் இந்த அமைப்பொழுங்கின் (அல்லது அமைபொழுங்கு குழுமத்தின்) கண்டுபிடிப்பு தற்போது மொழியியலார் பொருண்மை மாற்றத்தைக் கடினமான ஆய்வுக்கவனத்திற்கு உட்படுத்தவேண்டிய களமாக எடுத்துக்கொள்ள உதவியது.

நாம் அகவயமாக்கம் என்று கூறுவதைப் புரிந்துகொள்ள இந்தக் கலைச்சொல் நாம் இலக்கண ஆய்வில் ஒரு தொடரின் எழுவாய் என்று குறிப்பிடுதிலிருந்து வேறுபட்டது என்பதை அறிந்துகொள்வது முக்கியமாகும். மாறாக இது (புறவயமான தீர்மானங்களுக்கு எதிரான) அகவயமான தீர்மாங்களின் கருத்துச்சாயலுடன் தொடர்புடையது: அகவயமாக்கம் ஒத்தறி அடிப்படையில் புறவயமான அர்த்தங்களை அகவயமான அர்த்தங்களாக மாற்றுவதாகும்.

மிக என்ற மிகையடையின் உருவாக்கம் அது புறவயமான அர்த்தத்திலிருந்து அகவயமான அர்த்தத்திற்குப் பயணிப்பதை வெளிப்படுத்தும். *மிக* எனபது *மிகு* 'அதிகப்படு' என்ற வினையின் செய்ய வினையெச்ச வடிவாகும். *மிகு* என்பது தற்காலத் தமிழில் அதன் புறவயமான அர்த்தத்திலிருந்து அகவயமான அர்த்தத்திற்கு மாறியுள்ளதை உணராலாம்.

அறிவியல் அடிப்படையில் அகவயமாக்கத்தின் ஆர்வத்திர்குரிய விசயம் இது ஒருதிசையானது என்று கூறப்படுவதாகும். அதாவது காலப்போக்கில் அர்த்தங்கள் கூடுதல் அகவயமாக மாறும். இது எது சாத்தியமானது எது சாத்தியமில்லாதது என்பதன் மீதான தெளிவான கட்டுப்பாடாகும். இருக்கிறதோ இல்லையோ இந்த

ஒருதிசைத்தன்மை உண்மையில் விதிவிலக்கற்றது என்பது முரண்பாடானது. *பரதேசி* என்ற சொல்லை 'அயல் நாட்டார்' என்று பயன்படுத்துவது அதிக அகவயமானதா 'பிச்சைக்காரன்' என்ற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துவது அதிக அகவயமானதா என்பதைத் தீர்மானிப்பது கடினம். இம்மாதிரியான விதிவிலக்குகள் அகவயமாக்கம் என்ற கருத்துச்சாயலின் மதிப்பைக் குறைக்கவில்லை: தமிழில் உள்ள பல எடுத்துக்காட்டுகள் பொருண்மை மாற்றங்கள் எதிர்திசையில் போவதை விட எதிர்பார்க்கின்ற திசையில் போகின்றது என்பதைக் காட்டுகின்றன.

பயங்கர என்ற பெயரடை 'பயப்படத்தக்க' என்ற அர்த்தத்திலிருந்து 'மிக அதிகமான' என்ற மிகையடையாக மாறியுள்ளது இங்கு குறிப்பிடத் தகுந்ததாகும். சொற்களின் அர்த்தங்கள் இந்த வரலாற்றுப் பாதையில் மீண்டும் மீண்டும் பயணிக்கின்றன என்ற உண்மை நாம் மனித மனத்தைப் பற்றிய ஒன்றை கண்டுபிடித்துவிட்டோம் என்பதற்குத் தெளிவான எடுத்துக்காட்டாகும்; இது மேலும் உலகப்பொதுமையாகும். எம்மொழியிலும் வரலாற்று மாற்றத்தை (historical change/diachronic change) அதாவது காலப்போக்கில் ஏற்படும் பொருண்மை மாற்றங்களைக் காணலாம்.

மாறாக, சில பொருண்மை மாற்றங்கள் நாம் பேசும் போதே ஏற்படுகின்றன. *முரடு* என்பது 'கவர்ச்சியனது' என்ற பொருண்மையைச் சமீபகாலத்தில் தான் பெற்றது. *திருட்டுப் பயலே* என்று குழந்தையை தாய் அழைக்கும் போது அதன் பொருள் மாறுகின்றது. *கடலை போடு, மொக்கை போடு* என்ற சொற்கள் புதிதாய் உருவாக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. திடீர் எனச் சாதாரணப் பொருள் தரும் சொற்கள் சிறப்புப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இச்சிறப்புப் பொருள்கள் யாவும் நிரந்தரமானது என்று அறுதியிட்டு கூறுவது கடினம். எப்பொழுது நாம் ஒன்றை நியம அடிப்படையில் பொருண்மை மாற்றம் எனக் குறிப்பிட இயலும் என்பது

கேள்விக்குரியதாகும். இம்மாதிரியான கருத்துச்சாயலை நாம் சமகால மாற்றம் (synchronic change) எனக் குறிப்பிடலாம்.

இந்தப் பிரச்சனையை நாம் நேரிடுகையில் கிராஃப்டின் (Croft 2000) நிலைபாடான ஒரு மாற்றத்தில் இரு நிலைக்கு இடையிலுள்ள வேறுபாட்டைப் பின்பற்றலாம்: புதிய கண்டுபிடிப்பு (முதல் புதிய பயன்பாடு) (innovation) மற்றும் பரவுதல் (propagation). இவ்வாறு நாம் பொருண்மை மாற்றத்தையும் பொதுவான மொழி மாற்றத்தையும் சமகால மாற்றமாகவும் வரலாற்று மாற்றமாகும் பார்க்கின்றோம். பரவல் அதாவது புது மாற்றுப்பொருளின் பரவல் முழுமையை அடைவதில்லை; பல நேர்வுகளில் பரவல் முழுமை அடைவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக *முரடு* என்பது 'கவர்ச்சியான ஆண்' என்ற பொருளில் எல்லா பேசுபராலும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இன்றைய பதின்ம வயதினர் பயன்படுத்தும் சொற்களின் புதிய அர்த்தங்கள் காலப் போக்கில் மறைந்துபோவது சாத்தியமாகும். வரலாற்றும் மொழியியல் (historical linguistics) இம்மாதிரியான புதிய பயன்பாடுகளைப் புத்தாக்கங்கள் (nonce-formation) என்று கூறுகின்றது.

ஒரு பேச்சு சமூகத்தில் சிலரிடம் அல்லது எல்லோரிடமும் பரவும் பொருண்மை புத்தாக்கங்கள் மற்றும் மாற்றங்கள் ஒன்றுபோலவே தொடங்குகின்றன: மொழி பேசுபவர் ஒருவர் தாம் வெளிப்படுத்த விரும்பும் கருத்துக்கும் ஏற்கனவே இருக்கும் சொல் அல்லது வெளிப்பட்டிற்கு இடையில் ஒருவகையிலான படைப்புத்தன்மையான பிணைப்பையோ தொடர்பையோ ஏற்படுத்துகின்றார். இந்தத் தொடர்புகள் ஏற்படும் இயக்கமுறை தெளிவாக உளவியல் அடிப்படையிலானதாகும்.

ஏன் புத்தாக்கங்கள் பிற மொழி பேசுபவர்களிடம் பரவவில்லை என்றும் ஏன் சில மாற்றங்கள் மட்டும் சிலரிடம் பரவுகின்றன, பெருபாலானவர்களிடம் அல்லது எல்லோரிடமும் பரவுகின்றன என ஒருவர் ஆச்சரியப்படலாம். மேலோட்டமாகக்

கூறினால் புதிய பயன்பாட்டிற்குச் செல்வாக்கு இருந்தால் அதாவது தாங்கள் பின்பற்ற விரும்புகிற நபரால் பயன்படுத்தப்பட்டால் கண்டுபிடிப்பு பின்பற்றப்பட்டுப் பரவும்.

9. பொருண்மை மாற்றத்தின் வகைகள்

பொருண்மை மாற்றத்திற்கு பல்வேறு எண்ணிக்கையிலான வகைப்பட்டுத் திட்டங்கள் கூறப்பட்டன. பின்வருவது ஃப்ளூம்பீல்டிலிருந்து (Bloomfield 1933) ஆங்கில மொழிக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட திட்டமாகும்.

குறுக்கம் (Narrowing): மேல்மட்டத்திலிருந்து கீழ் மட்டத்திற்கு பொருண்மை மாற்றம்: எடுத்துக்காட்டாகத் தொடக்க காலத்தில் விலங்கு என்பதைப் பொதுவாகக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்பட்ட *மான்* என்ற சொல் பின்னர் மான் என்ற குறிப்பிட்ட இனத்தைக் குறிப்பிட பயன்படுத்தப்படுவதைக் குறுக்கப் பொருண்மை மாற்றம் எனலாம்.

விரிவாக்கம் (Widening): கீழ் மட்டத்திலிருந்து மேல்மட்டத்திற்கு பொருண்மை மாற்றம்: பல வியாரப் பொருட்களின் தனிப்பட்ட பெயர்கள் பொதுவான உற்பத்திப் பொருளைக் குறிப்பிட பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய பொருண்மை மாற்றத்தை விரிவாக்கம் என்கின்றோம். *டால்டா* என்ற தனிப்பட்ட வியாரப் பெயர் பலரால் வன்ஸ்பதியை அல்லது தாவர நெய்யைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படுவது விரிவாகத்தின் கண்படும். சில வியாபாரப் பொருட்களைக் குறிப்பிடும் *ஆவின்*, கோம்பிளான், சர்ஃப் போன்ற சொற்களும் ஒரு சிலரால் முறையே பொதுவான பால், ஊட்டச்சத்து, சோப்புத்தூள் இவற்றைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படுவதும் விரிவாக்கம் ஆகும்.

உருவகம் (Metaphor): பொருட்களின் ஒற்றுமை அடிப்படையிலான பொருண்மை மாற்றம்: எடுத்துக்காட்டாக *முந்திரிக்கொட்டை* என்ற சொல் தற்காலத் தமிழில் 'எந்த விசயத்திலும் அநாவசியமாக முந்திக்கொள்ளும் நபர்' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுவது உருவக அடிப்படையிலான பொருண்மை மாற்றத்திற்கு

எடுத்துக்காட்டாகும். *கொழுப்பு* என்ற சொல் 'திமிர்' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுவதும் உருவக அடிப்படையிலான பொருண்மை மாற்றத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஆகுபெயர் (Metonymy): இடம் அல்லது காலத்தின் அண்மைகாரணமாக ஏற்படும் பொருண்மை மாற்றம்: எடுத்துக்காட்டாகக் *குடுடு, செவிடு, ஊமை* என்ற சொற்களை அக்குறைபாடுகளை உடைய நபர்களைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்துவது ஆகுபெயர் அடிப்படையிலான பொருண்மை மாற்றமாகும். இதுபோன்று விலங்கின் உறுப்பைக் குறிப்பிடும் *கொம்பு* என்ற சொல்லை 'ஒலி எழுப்பும் கருவி' என்ற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துவது ஆகுபெயர் அடிப்படையிலான பொருண்மை மாற்றமாகும்.

சினையாகுபெயர் (Synecdoche): சினை-முழு உறவு காரணமாக நேரிடும் பொருண்மை மாற்றம். தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்தவரை மதராசி எனக் குறிப்பிபிடுவது சினையாகுபெயர் சார்ந்த பொருண்மை மாற்றமாகும். *தலைக்கு ஐந்து ரூபாய் கொடு* என்ற வாக்கியத்தில் தலை என்பதை 'நபர்' என்ற பொருளில் பயன்படுத்துவது சினையாகுபெயர் அடிப்படையிலான பொருண்மை மாற்றமாகும்.

மிகைப்படுத்தல் (Hyperbole): வலுவற்ற பொருண்மையிலிருந்து வலுவான பொருண்மைக்கு மாறுவது மிகைப்படுத்தலாகும். 'பறித்தல்' எனப் பொருள்தரும் *கொய்* என்ற சொல்லை *தலையைக் கொய்* எனப் பயன்படுத்துவது மிகைப் படுத்தலாகும். இதுபோன்று 'துன்புறுத்துதல்' எனப் பொருள்தரும் *வதை* என்ற சொல்லை *சிசுவதை, பசுவதை* எனப் பயன்படுத்துவது மிகைப்படுத்தலாகும்.

குறைப்படுத்தல் (Meiosis): வலுவான பொருண்மையிலிருந்து வலுவற்ற பொருண்மைக்கு மாறுவது குறைப்படுத்தலாகும். 'மிகுந்த பயத்தை உண்டாக்கும்' எனப் பொருள்படும் *பயங்கர* என்ற சொல்லை *பயங்கர மழை, பயங்கர வேகம்* என ஒன்றின் அளவின் மிகுதியைக் குறிப்பிட பயன்படுத்துவது குறைப்படுத்தலாகும்.

சிதைத்தல் (Degeneration): உயர்நிலைப் பொருளிலிருந்து குறைநிலைப் பொருளுக்கு மாறுவது சிதைத்தலாகும். 'வயது முதிர்ந்த பெண்மணி' எனப் பொருள்பட்டுவந்த *ஆயா* என்ற சொல்லைத் தற்காலத் தமிழில் 'பணிப்பெண்', 'கடைநிலைப் பெண் ஊழியர்' என்ற அர்த்தத்தங்களில் பயன்படுத்துவது சிதைத்தலாகும்

உயர்ச்சி (Elevation): 'வீட்டுக்குரியவர்' எனப்பொருள்படும் *வீட்டுக்காரர்* என்ற சொல்லைக் கணவனைக் குறிப்பிட பயன்படுத்துவது உயர்ச்சியாகும். இது போன்று 'ஆதரவாக இருப்பவர்' எனப் பொருள்படும் *துணைவன்* என்ற சொல்லை கணவனைக் குறிப்பிட பயன்படுத்துவது உயர்ச்சியாகும்.

பிளாங்க் (Blank 1998) என்பரின் பின்வரும் வகைப்பாடு கூடுதல் அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளது.

உருவகம்: கருத்துருக்களுக்கு இடயேயுள்ள ஒற்றுமை அடிப்படையில் ஏற்படும் பொருண்மை மாற்றம்: எ.கா. *தொட்டால் சுருங்கி* 'ஒருவகைச் செடி' → 'குறைகூறினால் தாங்கவியலாத நபர். மூக்கை உடை → 'அவமானப்படுத்து', மூக்கை நுழை → 'தலையிடு'

ஆகுபெயர்: கருத்துருக்களின் அண்மை காரணமாக ஏற்படும் பொருண்மை மாற்றம்: கொம்பு 'விலங்குகளின் கொம்பு' → 'ஒலியெழுப்பும் கருவி'.

சினையாகுபெயர்: சினை-முழுமையை உறவை உள்ளடக்கும் ஒருவகை ஆகுபெயர். எ.கா. 'தலை' → 'நபர்/ஆள்'

பொருண்மையின் சிறப்பாக்கம்: வகைப்பாட்டியலில் கீழ்நோக்கு மாற்றம். எ.கா. மான் 'விலங்கு' → 'மான் என்ற ஒருவகை விலங்கு'

பொருண்மையின் பொதுமையாக்கம்: வகைப்பாட்டியலில் உயர்நோக்கு மாற்றம்: எ.கா. எண்ணெய் 'எள்ளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நெய்' → 'பொதுவான எண்ணெய்', தண்ணீர் 'குளிர்ந்த நீர் → 'பொதுவான நீர்'.

இணை உள்ளடங்குப் பொருண்மை மாற்றம்: வகைப்பாட்டியலில் கிடைநோக்கு மாற்றம்: எ.கா. சிலர் பெருச்சாளியை எலி எனவும் மூஞ்சுறுவை எலி எனவும் குறிப்பிடுவது. *மைதானத்தில் ஓடினான்* என்பதற்குப் பதிலாக *மைதானத்தில் பறந்தான்* என *ஓடு* என்பதற்குப் பதிலாகப் *பற* என்பதைப் பயன்படுத்துவது. அவனிடம் பணம் கேட்டான் எனபதற்குப் பதிலாக *அவனிடம் பணம் இரந்தான்* என *கேள்* என்பதற்குப் பதிலாக *இர* என்பதைப் பயன்படுத்துவது.

எதிர்மறைப் பொருண்மை மாற்றம்: கருத்துருக்களின் முரண்பாட்டு அடிப்படையிலான மாற்றம். 'கடவுளுக்குத் தொண்டு செய்பவள்' என்ற அர்த்தத்தில் உருவாக்கப்பட *தேவடியாள்* என்ற சொல்லை 'விபச்சாரி' என்ற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துவது.

தானியக்க எதிர்மறை: சொல்லின் அர்த்தமும் கருத்துருவும் துணைநிலை எதிர்மையில் மாறுவது. *நண்பன்* என்ற சொல்லை 'விரோதி' என்ற பொருளில் பயன்படுத்துவது. *நமக்கு மிகவும் வேண்டியவர்* என்ற தொடரில் *வேண்டியவர்* என்பதை 'வேண்டாதவர்' என்ற அர்த்ததில் பயன்படுத்துவது.

தானியக்க மறுதலை: ஒரு உறவின் இரு துருவ எல்லைகளால் ஒரு உறவின் சொல்சார் வெளிப்பாடு: *போய்விட்டு வா* என்ற வினைத்தொடரை 'போ' என்ற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துவது. *வரட்டுமா* என்ற சொல்லை 'போகிறேன்' என்ற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துவது.

தொக்குநிற்றல்: பெயர்களின் அண்மை அடிப்படையிலான பொருண்மை மாற்றம்: எ.கா. *வண்டி* → 'தானியங்கு ஊர்தி'

நாட்டார் சொற்பிறப்பியல்: பெயர்களின் ஒற்றுமை அடிப்படையிலான பொருண்மை மாற்றம்.

பிளாங் நேர் பொருள் விளைவு மாற்றம் (melioration), எதிர் பொருள் விளைவு மாற்றம் (pejoration), பொருண்மை வலுப்படுதல், பொருண்மை வலுவிழத்தல் என்பவைகளை உள்ளடக்குவதைச் சிக்கலாக்கக்கருதினார். பிளாங்கைப் பொறுத்தவரையில் இவை புறவயம் அடிப்படையிலான வகைப்பாடு செய்யவியலும் இயல்புநிகழ்சியல்ல. இத்தலைப்பில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள எல்லா எடுத்துக்காட்டுகளையும் பிற இயல்புநிகழ்ச்சிகளாகக் குழும இயலும்.

பிளாங் பொருண்மை மாற்றத்தின் நோக்கத்தின் முழுப் பட்டியலையும் உருவாக்க முயன்றார். அவற்றைப் பின்வருமாறு சுருங்கக் கூறலாம்.

- மொழியியல்சார் ஆற்றல்
- உளவியல் சார் ஆற்றல்
- சமூக-பண்பாட்டுசார் ஆற்றல்
- பண்பாடு/கலைக்களஞ்சிய ஆற்றல்

இந்த பட்டியல் க்ரெஸ்காவால் (Grzega 2004) மாற்றபட்டு சிறிது பெரிதாக்கப்பட்டது.

- மயக்கம் (அதாவது குறிப்பிடப்படும் பொருளை வகைப்பாடு செய்வதில் உள்ள சிக்கல்கள் அல்லது குறிப்பிடப்படும் பொருளுக்கு சரியான சொல்லைத் தருவது)
- மூலமுதல்வகையின் ஆதிக்கம்: (அதாவது உண்மை உலகில் ஒரு வகைபாட்டின் மூலமுதல்வகையின் உறுப்பினரின் தனியுரிமை காரணமாகக் கீழ்படுத்தும் சொல்லுக்கும் கீழடங்கும் சொல்லுக்கும் இடையில் உள்ள மயக்க வேறுபாடு)
- சமூகக் காரணங்கள்: (அதாவது “வேறுபடுத்தாமை” விளைவுடன் கூடிய தொடர்புச் சூழல்.

- அமைப்பு மூலமான அமைப்பு மூலமல்லாத மொழியியல் சார் முந்தைய அல்லது பிந்தைய வரன்முறை (பாகுபாட்டை நோக்கிய சட்டபூர்வமான மற்றும் இணைக்குழும மொழியியல் சார் வரன்முறை)
- தகாப்பாராட்டு/முகப்புகழ்ச்சி
- நிந்தை
- பொய்த்தோற்றமான மொழி
- விலக்கிவைத்தல் (விலக்கிவைக்கும் கருத்துருக்கள்)
- அழகுணர்ச்சி சார் முறையான காரணங்கள் (எதிர்மறை அடிபடையில் தொடர்புள்ள ஒலிப்பியல் அடிப்படையில் ஒற்றுமையுள்ள அல்லது ஒத்திருக்கிற சொற்களை விலக்குதல்)
- கருத்துப்பரிமாற்ற-முறையான காரணங்கள் (சூழலில் பொருண்மை மயக்கம் தரும் சொற்களை விலக்குதல், முக்கியச் சொல்: ஒப்புரு சொல் முரண்பாடு மற்றும் ஒருசொல்பல்பொருண்மை முரண்பாடு)
- சொல் விளையாட்டு/சிலேடைப் பேச்சு
- சொற்களின் அளவுக்கு மீறிய நீளம்
- உருபனியல் அடிப்படையிலான தவறான புரிதல் (முக்கியச் சொல்: “நாட்டார் சொல்பிறப்பியல்”, சொல்லுக்கிடையில் மாற்றங்களால் தெளிவை/ மறைவின்மையை உருவாக்குதல்)
- தர்க்கவியல்சார்ந்த-முறைசார்ந்த காரணங்கள் (முக்கியச் சொல்: “சொல்சார் ஒழுங்குபடுத்தல்”, கன்சோசியேசன் (consociation) உருவாக்கம்)
- உருமாறும் தன்மைக்கான விருப்பம் (ஒரு பெயருக்கு முக்கிய நோக்கத்தின் உருவாக்கம்)

- ஒரு கருத்துருவின் மானிடவியல் தனிச்சிறப்பு (அதாவது ஒரு கருத்துருவின் மானிடவியல் அடிப்படையில் தரப்பட்ட உணர்ச்சி/மனவெழுச்சி, "இயற்கையான தனிச்சிறப்பு)
- ஒரு கருத்துருவின் பண்பாட்டால் தூண்டப்பட்ட தனிச்சிறப்பு ("பண்பாடுசார் முக்கியத்துவம்)
- குறிப்பிடும் பொருள்களின் மாற்றங்கள் (அதாவது உலகில் மாற்றங்கள்)
- உலகப் பார்வையின் மாற்றம் (அதாவது உலகின் வகைப்பாட்டாக்கத்தில் மாற்றங்கள்)
- செல்வாக்கு (அந்தஸ்து)/புதுப்பாணி (மற்றொரு மொழியின் அல்லது வழக்கின், சில சொல்லாக்கத்தின், அல்லது விரிவாக்கதின் பொருண்மையியல் சார் மையங்களின் செலவாக்கின் அடிப்படையில்)

10. கோட்பாட்டு ஆய்வுகள்

பொருண்மை மாற்றம் பழங்காலத்திலிருந்தே அறிவுசார்ந்த வாதங்களைத் தூண்டியது. தற்காலத்தில் ரெய்சிக் (Reisig, 1839) , டார்மெஸ்டர் (Darmesteter (1887), ப்ரெயல் (Breal 1899), பால் (Paul 1880), ஸ்டர்ன் (Stern 1931), ப்ளூம்பீல்ட் (Bloomfield 1933), ஸ்டீபன் உல்மான் (Stephen Ullmann) என்பவர்களின் ஆய்வுகள் முதல் முக்கியமான ஆய்வுகளாகும். தனிச் சொல் ஆய்வைக் கடந்த ஆய்வுகள் டிரையரின் (Trier 1931) சொல்-கள ஆய்விலிருந்து (word-field) தொடங்கப்பட்டது; இவர் ஒரு சொல்லின் ஒவ்வொரு பொருண்மையியல் சார் மாற்றமும் ஒரு சொல் பொருண்மைக் களத்தில் உள்ள பிற சொற்களைப் பாதிக்கும் எனக் கூறினார். இவரது அணுகு முறை கொசெரி (Coseriu 1964) என்பவரால் செப்பனிடப்பட்து, ஃப்ரிட்ஸ் (Fritz 1964) ஆக்கமுறை பொருண்மையிலை (Generative Semantics) அறிமுகப் படுத்தினார். பயன்வழியியல் மற்றும் (pragmatic) புலனறிவுக் (cognitive)

கோட்பாடுகளை உள்ளடக்கிய அண்மைக்கால ஆய்வுகள் வாரன் (Warren 1992) , டிர்க் கீரட்ஸ் (Dirk Geeraerts) , டிராட் (Traugott 1990) மற்றும் பிளாங் (Blank 1998) என்போர்களது ஆய்வுகளாகும்.

முன்னர் கூறியபடி அண்மைக் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட வகைப்பாட்டியல்கள் முன்னர் விளக்கிய ப்ளூம்பீல்டு (Bloomfield 1933), மற்றும் பிளாங் (Blank, 1998) என்போர்களின் வகைப்பாட்டியல்கள் ஆகும்.

10.1 ரெசிக்கின் வகைப்பாட்டியல் (Reisig, 1839)

ரெய்சிக்கின் பொருண்மை மாற்றம் சார் வகைப்பாடு அவர் இறப்புக்குப் பின் வெளியிடப்பட்டது. அவர் உயர்தர இலக்கிய அணியிலை வழிமுறையாகக்கொண்டு பின்வருவனவற்றிற்கு இடையே வேறுபாடு பாராட்டினார்.

- சினையாகுபெயர்: முழுவதற்கும் பகுதிக்கும் இடையிலுள்ள மாற்றம்.
- ஆகுபெயர்: காரணத்திற்கும் விளைவுக்கும் உள்ள மாற்றம்.
- உருவகம்

10.2 பாலின் வகைப்பாட்டியல் (Paul 1880)

பாலின் வகைப்பாட்டியல் பின்வருமாறு அமையும்:

- சிறப்பாக்கம்: ஒரு சொல்லின் பொருளின் தனி அர்த்தங்களின் விரிவாக்கம்.
- பொருளடக்கங்களின் குறிப்பிட்ட பகுதி மீதான சிறப்பாக்கம்: ஒரு சொல்லின் பொருளின் தனி அர்த்தங்களின் குறுக்கம்
- இடம், காலம், அல்லது காரணம் இவற்றின் வழியில் அடிப்படைக் கருத்துச் சாயலுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ள கருத்துச் சாயலின் மாற்றம்

10.3 டார்மெஸ்டரின் வகைப்பாட்டியல் (Darmesteter (1887)

டார்மெஸ்டரின் வகைப்பாட்டியல் பின்வருமாறு அமையும்:

- உருவகம்
- ஆகுபெயர்

- பொருண்மையின் குறுக்கம் (narrowing of meaning)
- பொருண்மையின் விரிவாக்கம் (widening of meaning)

இறுதி இரண்டும் முழுவதற்கும் பகுதிக்கும் இடையிலான மாற்றமாக வரையறைவிளக்கம் செய்யபட்டுள்ளது; இது இன்று சினையாகுபெயர் என்று கூறப்படும்.

10.4 ப்ரெயலின் வகைப்பாட்டியல் (Breal 1899)

இவரது வகைப்பாடு கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது:

- அர்த்தத்தின் கட்டுப்பாடு (restriction of sense): பொதுப் பொருண்மையிலிருந்து சிறப்புப் பொருண்மைக்கு மாறுதல்
- அர்த்தத்தின் விரிவாக்கம் (enlargement of sense): சிறப்புப் பொருண்மையிலிருந்து பொதுப் பொருண்மைக்கு மாறுதல்
- உருவகம்
- அர்த்தத்தின் "செறிவு/அடர்த்தி" ("thickening" of sense): அருவப் பொருண்மையிலிருந்து பருப்பொருண்மைக்கு மாறுதல்

10.5 ஸ்டர்னின் வகைப்பாட்டியல் (Stern 1931)

ஸ்டர்னின் வகைப்பாட்டியல் பின்வரும் மாற்றங்களை உட்படுத்தும்:

- இடம்பெயர்த்தல் (substitution): ஒரு பொருளின், பொருளைக் குறிப்பிடும் அறிவின், பொருளை நோக்கிய உளப்பாங்கு இவற்றுடன் தொடர்புடைய மாற்றம். எ.கா. *தலை* 'உடலின் மேற்பகுதி' → "நாணயத்தின் ஒரு பகுதி", *கண்ணாடி* "ஒளி ஊடுருவும் ஒரு கண்ணாடிப் பொருள்" → "பார்வையை நேர்செய்யும் கண்ணாடி", பரதேசி "அயல்நாட்டார்" → "பிச்சைக்காரன்"

- ஒப்புமை (analogy): சொல்லுடன் தொடர்புடைய மாற்றத்தால் தூண்டப்பட்ட மாற்றம். எ.கா. *அணு* 'மிகச் சிறிய கூறு" → "வேதியல் தனிமத்தின் சிறிய கூறு", *அரை* "இடுப்பு" → "சரிபாதி".
- குறுக்கம் (shortening): மரக்கட்டை → கட்டை, கால் சுவடு → சுவடு, தினசரி பத்திரிக்கை "நாளேடு" → தினசரி "நாளேடு"
- பெயரிடல் (nomination): ஒரு புதிய அல்லது பழைய பொருளை முன்னர் அதற்குப் பயன்படுத்தப்படாத பெயரால் விருப்பமாகப் பெயரிடுதல். எ.கா. சிங்கம் "ஒரு வகை விலங்கு"→ "வலிமையான நபர்"
- ஒழுங்கான மாற்றம் (regular transfer): அடிமனப் பெயரிடல்.
- வரிசை மாற்றம் (permutation): ஒழு சூழலின் மீள்பொருகோள் காரணமாக ஒரு குறிப்பிடும் பொருளிலிருந்து மற்றொரு குறிப்பிடும் பொருளுக்கு விருப்பம்சாரா மாற்றம். எ.கா. இதழ் → பத்திரிக்கை,
- போதியமை (adequation): ஒரு கருத்துருவின் மனப்பான்மையில் மாற்றம்; இடம்பெயர்ப்பிலிருந்து வேறுபாடு தெளிவின்மை

இந்த வகைப்பாடு பொருண்மை மாற்றத்தின் செயற்பாங்குகள் மற்றும் ஆற்றல்கள்/காரணங்கள் இவைகளுக்கிடையில் சரியான வேறுபாடு காட்டவில்லை.

10.6 ஸ்டீபன் உல்மானின் வகைப்பாட்டியல் (Stephen Ullmann)

உல்மான் பொருண்மை மாற்றத்தின் இயல்புக்கும் விளைவுக்கும் இடையில் வேறுபாடு பாராட்டுகின்றார். அவரது வகைப்பாடு பின்வருமாறு அமையும்.

- பொருண்மை மாற்றத்தின் இயல்பு
    - உருவகம்: அர்த்தங்களின் ஒற்றுமை அடிப்படையிலான மாற்றம்
    - ஆகுபெயர்: அர்த்தங்களின் அண்மை அடிப்படையிலான மாற்றம்

- நாட்டார் சொற்பிறப்பியல்: பெயர்களின் ஒற்றுமை அடிப்படையிலான மாற்றம்
- தொக்குநிற்றல் (ellipsis): பெயர்களின் அண்மை அடிப்படையிலான மாற்றம்

- பொருண்மை மாற்றத்தின் விளைவு
  - பொருண்மையின் விரிவாக்கம் (widening of meaning): அளவின் உயர்வு
  - பொருண்மையின் குறுக்கம் (narrowing of meaing): அளவின் இழப்பு
  - பொருண்மையின் நேர்மறைவிளைவு மாற்றம் (amelioration of meaning)
  - பொருண்மையின் எதிர்மறைவிளைவு மாற்றம் (pejoration of meaning): குணத்தின் இழப்பு

11. பொருண்மை மாற்றத்தில் களப்பொருண்மையிலின் தாக்கம்

லேரர் (Lehrer 1985) “The influence of Semantic fields on semantic change” என்ற தமது கட்டுரையில் எவ்வாறு பொருண்மை மாற்றத்தின் கோட்பாடுகளின் ஆழ்ந்த அறிவை அல்லது நுண்ணறிவை முழு அகராதியில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள சொற்கள் ஒவ்வொன்றின் வெளிப்பாடகக் கருதாமல் ஒரு பொருண்மைக் களத்தைச் சார்ந்த சொற்களின் மொத்த வெளிப்பாடகக் கருதுவது சிறப்பாக அமையும் என்று கூறி தமது வாதங்களை முன் வைக்கின்றார்.

பொருண்மைக் களம் என்பது ஒரு கருத்துருக் களத்தை உள்ளடக்கிய ஒன்றுடன் ஒன்றுக்கொன்று உறவுகொண்டுள்ள சொல்லன்களின் ஒரு குழுமம் ஆகும். எடுத்துக்காடாக, *சமை, வறு, வேகவை, பொரி* போன்ற சொல்லன்கள் சமையல் என்ற பொருண்மைக் களத்தில் அடங்கும். பொருண்மை களக் கோட்பாட்டின் அடிப்படைக் கொள்கை ஒரு சொற் பொருண்மையைப் புரிந்துகொள்ளத் தனித்தனியாகச் சொற்களைப் பார்க்காமல் சொற்பொருண்மை அடிப்படையில் உறவுள்ள சொற்களின் குழுமத்தைப் பார்ப்பது தேவையாகும். நாம் “பொருண்மை அடிப்படையில் உறவுள்ள” என்றால் சொற்களுக்கு இடையே உறவுள்ள உறவுகளான ஒருபொருள்பன்மொழியம்,

எதிர்மொழியம் (anonymy), உள்ளடங்கு மொழியம் (hyponymy), மறுதலை (converseness), இயையாமை (incompatibility) என்பனவற்றைக் கருத்தில் கொள்கின்றோம். இந்தச் சொல்லுறவுகளின் பட்டியல் மற்றும் அவற்றின் உட்படுத்தங்களையும்/விளைவுகளையும் லையான்ஸ் அல்லது லேரில் காணலாம். பொருண்மை மாற்றத்தின் நமது புரிந்துகொள்ளல் பொருண்மை அடிப்படையில் தொடர்புள்ள சொற்களின் வரலாறுகளை உற்றுநோக்கி விரிவுபடுத்தலாம்.

11.1 பொருண்மைக் களங்களும் பொருண்மை மாற்றங்களும்

பொருண்மை மாற்றங்களுக்கும் பொருண்மைக் களங்களுக்குமிடையில் உள்ள உறவு பொருண்மைக் களக் கோட்பாட்டை முதலில் உருவாக்கிய டிரையரால் வலியுறுத்தப்பட்டது. டிரையர் பொருண்மை மாற்றம் பொருண்மைக் களங்களின் அமைப்பைப் பாதிக்கின்றது என்று காட்டினார். இடைக்கால ஜெர்மன் மொழியில் அறிவைக் கையாளும் சொற்களின் பொருண்மையை விளக்கும் அவருடைய புகழ்பெற்ற எடுத்துக்காட்டு, சொற்பட்டியலும் பொருண்மை அமைப்பும் 1200-க்கும் 1300-க்கும் இடையில் மாறிவிட்டதைக் காட்டுகின்றது. மொழியில் தக்கவைக்கப்பட்ட சொற்கள் வேறு பொருண்மைகளைத் தந்தன.

(16)அ.

1200

Wisheit	
Kunst	List

ஆ.

1300

Wisheit	Kunst	wizzen

1200-இல் அறிவின் முழுக் களத்தையும் உட்படுத்தும் பொதுவான சொல் *wisheitv* ஆகும். ஒரு நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு அதன் பொருள் 'மதம் சார்ந்த அல்லது ஞானம் சார்ந்த அறிவு' எனச் சுருங்கி விட்டது. *Kunst* முந்தையகாலத்தில் அரசவைக்குரிய அறிவையும் பின்னர் இம்மைக்குரிய திறன்களையும் அறிவையும் குறித்து நின்றது. தொழில்நுட்ப திறன்களைக் குறிப்பிட பயன்படுத்தப்பட்ட *List* இந்தப் பொருண்மைக் களத்திலிருந்து வெளியேறியது மற்றும் கலையோடு தொடர்புடைய *wizzen* உள்ளே நுழைந்தது. மேற்காட்டிய இரண்டு படங்களும் "பொருண்மை வெளி" 1200-இல் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டதையும் 1300-இல் பொருண்மை வெளி மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டதையும் காட்டுகின்றது.

டிரையர், ஒரு பொருண்மைக் களத்தில் ஒரு சொல்லில் ஏற்படும் பொருண்மை மாற்றம் அவர் செய்யும் பின்வரும் இரு ஊகங்களின் காரணமாகப் பிற சொற்களின் பொருண்மையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் என்ற முடிவுக்கு வருகின்றார்:

1. ஒரு பொருண்மைக் களத்தில் பொருண்மையின் மேலுறல்கள் இல்லை.

2. இடைவெளிகள் இல்லை

இருப்பினும் இரு ஊகங்களும் தவறாகும் (Lehrer, 1985). மிகப் பொதுவான இயல்நிகழ்ச்சியான பகுதி பல்பொருமொழிகள் இருப்பது என்பது முதல் ஊகத்தைத் தவறு எனக் காட்டுகின்றது. லேரரின் சொல் இடைவெளி (lexical gaps) (Lehrer 1974) டிரையரின் இரண்டாவது ஊகத்திற்கு எதிரான எடுத்துக்காட்டுகளைத் தருகின்றது.

லேரரின் (Lehrer 1985) இந்த ஆய்வு வேறு பரிமாணத்தை எடுக்கும். இது எவ்வாறு பொருண்மை அடிப்படையில் உறவுள்ள சொற்கள் இணையான பொருண்மை மாற்றங்களைக் காட்டுகின்றது என்று வெளிப்படுத்தும். இந்த இயல்நிகழ்வை நிரூபிக்கும் முந்தைய ஆய்வு ஸ்டெர்னின் ஆய்வாகும் (Stern 1931, 1968); இவர் ஆங்கிலத்திலுள்ள ஒரு குழும சொற்கள் நிலை 1-இல் 'rapidly' என்ற பொருண்மையிலிருந்து நிலை 2-இல் 'rapidly' மற்றும் 'immediately' என்றும் நிலை 3-இல் 'immediately' என்று மாறும் பொருண்மை மற்றங்களைப் பின் தொடர்ந்து கூறுகிறார். பின்வரும் அட்டவணையிலுள்ள பொருண்மை வேறுபாடுகள் ஸ்டெர்னால் பழங்கால ஆங்கிலத்திற்கும் இடைக்கால ஆங்கிலத்திற்கும் உரிய பனுவல்களின் குறைவால் ஏற்பட்டது என ஸ்டெர்னால் விளக்கப்படுகின்றது.

	Sense I 'Rapidly'	Sense II 'Rapidly, Immediately'	Sense III 'Immediately'
Hrœdlice	OE	OE	OE
Hraþe (Raþe)	OE	OE	OE
Ardlice	OE	OE	OE
Lungre	OE	OE	OE
Ofstlice	OE	OE	OE
Sneome	OE	OE	OE
Swiþe	OE	OE	1175
Swiftly	OE	OE	1200
Caflice	OE	OE	1370
Swift	OE	1360	1300? 1400?
Georne	OE	1290	1300
Hiȝendliche	1200	1200	1200
Quickly	1200	1200	1200
Smartly	1290	1300	1300
Snelle	1300	1275	1300
Quick	1300	1290	1300
Belife	1200	1200	1200
Nimbly	1430	1470	1400
Rapely	1225	1300	1325
Skete	1300	1300	1200
Tite	1300	1350	1300
Wight	1300	1360	14th cent.
Wightly	1350	1350	1300

கிட்டத்தட்ட 1300-இல் தான் மொழியின் நிலையைத் எடுத்துக்காட்டப் பனுவல்கள் திருப்திகரமாகக் கிடைத்தது. பிற நேர்வுகளில் பேச்சுவழக்கில் ஒருபொருண்மை தோன்றலாம்; இது நமது பனுவல்களில் மிக அரிதாகத்தான் உருப்படுத்தம்

செய்யப்படுகின்றது. மட்டுமன்றி வேறு சில நேர்வுகளில் சொற்கள் ஒத்தறி அடிப்படையில் அரிதாக இருக்கலாம். இந்தச் சூழல்களில் ஒரு பொருண்மை முந்தைய பாதுகாக்கப்பட்ட ஆவணத்தைக் காட்டிலும் அதிக அளவில் பழமையானதாய் இருக்கவியலும் (Stern 1968:187). எந்தச் சொற்களின் பொருண்மை மற்றமும் மிகச் சாதாரணமாகும்/வழக்கமானதாகும். இதை இரண்டு வழிகளில் பார்க்கவியலும்.

1. நிலை 1-> விரியும் நிலை 2 -> குறுகும் நிலை 3

அல்லது

2.

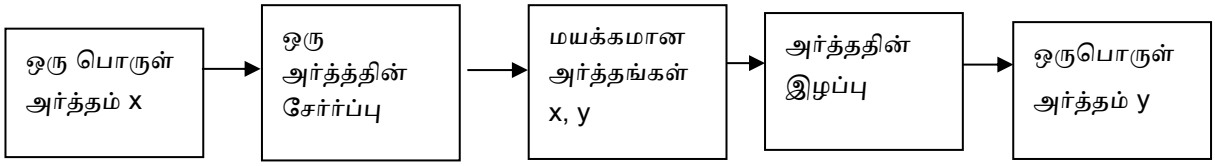

இந்த மாதிரி ‘rapidly’ மற்றும் ‘immediately’ என்ற நிலை 2-ஐ தெளிவின்மையின் நேர்வாகக் கருதுகின்றது; இரண்டாவது இதைப் பொருண்மை மயக்கமாகக் கருதுகின்றது (இது ஸ்டெர்ன் இதை எவ்வாறு கையாளுகின்றார் எனக் காட்டுகின்றது). ஒரே மாற்றம் இந்த ஒருபொருள்பன்மொழிய அல்லது பகுதி ஒருபொருள்பன்மொழியக் குழுமச் சொற்களில் நிகழ்ந்துள்ளது என்பது இந்தத் தரவு குறித்த முனைப்பான பண்புகூறு ஆகும். ‘rapidly’ என்று பொருள்படும் சொற்கள் ஆங்கிலத்தில் 1400-க்குப் பிறகு இந்தப் பொருண்மை மாற்றத்தை அடைந்தன (Stern 1968:189).

காலம் குறித்த நிச்சயமின்மை காரணமாக இச்சொற்களின் பழைய நேர்வுகளையும் அவற்றின் பொருண்மைகளையும் பார்க்கும் போது இந்தக் குறிப்பிட்ட நேர்வு குறித்த ஸ்டெர்னின் வாதங்களும் முடிவுகளும் நம்பத்தகுந்ததாய் இல்லை (Lehrer 1985). இருப்பினும் அவர் ஒரு முக்கியமான கருதுகோளை முன்மொழிகின்றார்: பொருண்மை அடிப்படையில் உறவுள்ள சொற்கள் இணைப் பொருண்மை மாற்றங்களுக்கு (parallel semantic changes) உள்ளாகும். இது மேலும்

ஆய்வதற்கு உரியதாகும். லேரர் இதைவிட வலுவான கருதுகோளை முன்மொழிய விரும்புகின்றார்: பொருண்மை அடிப்படையில் உறவுள்ள சொற்கள் அவற்றின் உறவுகள் காரணமாகப் பொருண்மை அடிப்படையில் உறவில்லாத சொற்களைவிட இணைப் பொருண்மை மற்றங்களுக்கு உள்ளாகும். பொருண்மை உறவுகள் நிலையாக இருக்கும் போக்கு காணப்படும்; இதனால் ஒரு சொல் பொருண்மை மாற்றம் அடைந்தால் அது அந்த பொருண்மை களத்திலுள்ள பிற சொற்களைத் தன்னை நோக்கி இழுக்கும்.

11.2 விலங்கு உருவகங்கள்

லேரர் தமது கட்டுரையில் பொருண்மைக் களங்களின் முதல் குழுமமாக மரபாக்கம் செய்யப்பட்ட விலங்கு உருவகங்களை (animal metaphors) ஆய்கின்றார்; இது பாட்டனின் (Battan 1978) ஆய்வு அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. விலங்குகளைக் குறிப்பிடும் சொற்களை மனிதர்களைக் குறிப்பிட பயன்படுத்தலாம்.

(17) John is a wolf (mouse, turkey)

ஜாண் ஒரு ஓநாய் (எலி, வான்கோழி)

இந்த நீட்சியடைந்த பொருண்மைகள் யாவும் மரபாக்கம் செய்யப்பட்டது. எனவே முதிர்ந்த பேசுவோர்-கேட்போர் சொற்களின் நீட்சி அடைந்த பொருண்மைகளை கற்றுக்கொள்கின்றனர்; உண்மையிலேயே புதிய உருவகத்துக்கு அவர்கள் செய்வது போன்று பொருள்கோண்மையைச் செய்யவேண்டியத் தேவையில்லை. மனிதனுக்கு பயன்படுத்தப்படும் இச்சொற்கள் உருவகங்களாகத் தொடங்குகின்றது; நேரடியான பொருண்மை அதாவது விலங்கைக் குறிப்பிடும் பொருண்மை மொழியில் தக்கவைக்கப்படுவதால் விலங்கிற்கும் இடமாற்றப்பட்ட பொருண்மைக்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பு/உறவு பேசுவோருக்கு முக்கியமானதாகும். இடமாற்றப்பட்ட

பொருண்மை மரபானது என்பதால் கேட்போர் பொருண்மையைக் கணிக்கத் தேவையில்லை என்பது இங்கு முக்கியமான செய்தியாகும்.

விலங்கு உருவகங்கள் உட்படையாக ஒப்பிடப்படும் பொருள்களுக்கிடையே சில ஒற்றுமைகளை உட்படுத்தும் உருவகங்களின் எடுத்துக்காட்டு நேர்வுகளாகத் தரப்படுவதால் கருத்துவதற்கு ஆர்வமூட்டுவன ஆகும். பிளாக் (1954) முக்கியமானது நமது மாறாத மாதிரிகளாகும் என்கிறார். விலங்குச் சொற்களின் பொருண்மைக் களம் அந்தக் களத்தில் உள்ள பிற சொற்களின் மீது ஒருசொல்லின் பொருண்மை மாற்றத்தின் விளைவைப் பரிசோதிக்க நல்ல நேர்வாக அமைகின்றது; ஏனென்றால் ஒவ்வொரு சொல்லின் பொருண்மையும், குறைந்தது அவற்றின் நேரடிப் பொருண்மை, அவைகளின் குறிபொருளால் (denotation) பாதிக்கப்படவும் வரையறுக்கப்படவும் செய்யப்பட்டது. நாம் *புலி* என்பதன் பொருண்மை அதன் இணை உள்ளடங்கு மொழிகளான *சிங்கம், சிறுத்தை, கடுவாய், சிறுத்தைப் புலி* இவற்றின் இருப்பாலோ இல்லாமையாலோ *புலி* என்பதன் பொருண்மை பாதிக்கப்படும் என்பதை எதிர்பார்க்கலாகாது. சிறுத்தைகள் அழிந்து போய் *சிறுத்தை* என்ற சொல் பேசுவோரின் செயல்படுச் சொற்றொகைகளிலிருந்து (active vocabularies) மறைந்தாலும் *புலி* என்பதன் பொருண்மை பாதிக்கப்படலாகாது. பூனை இனத்தின் புதிய வகைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பெயரிடப்பட்டாலும் *புலி* என்பதன் பொருண்மை பாதிக்கப்படலாகாது. பொருண்மை அமைப்பை மாற்றுவது வகைப்பாட்டியல் விலங்கியலார்களின் (taxonomic zoologists) மறுவகைப்படுத்தலாகும் (reclassification); எடுத்துக்காட்டாக, புலிகளும் சிங்கங்களும் உண்மையில் ஒரே விலங்குகளாகும் என்ற தீர்மானம். இருப்பினும் இம்மாதிரியான வகைப்பாடியல்களின் தற்போதைய நிலையும் விலங்குகளின் வகுப்புகளின் சொற்களும் தரப்படுகையில் ஒரு சொல்லின் பொருண்மையில் மற்றொன்றின் தாக்கத்தில் எந்த பாதிப்பையும் எதிர்பாக்கவியலாது.

லேரர் விலங்கியல் வகுப்புகளுடன்பொருந்தும் வகைகளாகக் குழும இயலும் பொருண்மை நீட்சியில் ஒற்றுமை காட்டும் பதினான்கு சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆய்கின்றார். தற்கால/தற்போதைய பொருண்மைகள் Ameircan Heritage Dictionary-இலிருந்தும் பழைய பொருண்மைகள் Oxford English Dictinoary-இலிருந்தும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. பின்வரும் படங்கள் பின்வருமாறு பொருகோள் செய்யப்படவேண்டும் (Lehrer 1985: 287):

- ———— (நேர்கோடு) சொல் அதன் விலங்கியல் பொருண்மையுடன் பதிவு செய்ப்பட்ட காலகட்டத்தைக் காட்டும்.
- …… (புள்ளிகளின் கோடு) ஒரு சொல் அதன் உருவகப் பொருண்மையுடன் இருந்த காலகட்டத்தைக் காட்டும்; உருவகப் பொருண்மை வழக்கொழிந்ததாகவோ பழைமையானதாகவோ அல்லது தற்போதைய உருவகப் பொருண்மையை விட முக்கியத்துவம் குறைந்ததாகவோ இருக்கலாம்.
- xxxxxxxxxxx (x-களால் ஆன கோடு) சொல் அதன் தற்போதைய மற்றும் மிக முக்கியத்துவமான உருவகப் பொருண்மையுடன் மொழியில் இருக்கும் காலகட்டத்தைக் காட்டும்.
- மேலேயுள்ள எண்கள் கால அளவைக் காட்டும்.

மூன்று காட்டு விலங்குகளின் பெயர்களின் பொருண்மை இடமாற்றத்தைக் காட்டும் பின்வரும் படத்தை ஆய்வோம் (Lehrer 1985: 287). இச்சொற்கள் மொழியில் அவற்றின் கால நீட்சி அடிப்படையில் வரலாற்று அடிப்படையில் வரிசைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. படம் 3 *ape* என்பதன் 'முட்டாள்' என்ற உருவகப் பொருண்மை முன்னரே உருவானது மற்றும் *baboon* என்பதன் பொருண்மையான 'அவதூறின் பொதுவான சொல்' என்ற பொருண்மை பின்னர் உருவானது. 'விலங்குப் பண்புள்ள நபர்' என்ற பொருண்மை இம்மூன்று சொற்களுக்கும் மிக அண்மையில் தோன்றியது –

முதலில் *gorilla* என்பதற்கும் பின்னர் *ape* மற்றும் *baboon* என்பவைகளுக்குத் தோன்றியது. OED-யின் படி *ape* என்பதற்கு 'முட்டாள்' என்ற பொருண்மை பழமையானதாக (archaic) மாறிவிட்டது.

இந்த ஒழுங்கமைப்பு பிற படங்களிலும் திரும்ப வரும்: இப்பொருண்மை களத்தில் அண்மையில் நுழைந்த விலங்குச் சொல் தான் (இந்நேர்வில் *gorilla*) 'விலங்கு, விலங்குப் பண்புள்ள நபர்' என்ற நீட்சிப் பொருண்மைகளைப் பெற்ற சொல்லாகும். பின்னர் இரண்டு விலங்குப் பெயர்கள் இப்பொருண்மையைப் பெற்றன. *ape* என்பதன் நேர்வில் 'முட்டாள்' என்ற உருவகப் பொருண்மை அழிந்துவிட்டது. ஒரு தூண்டல் நுட்பம் இருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. ஒரு விலங்குச் சொல் குழுமம் ஒரு உருவகப் பொருண்மையைப் பெறும்போது இது அக்குழுமத்தின் பிற உறுப்பினர்களில் ஒப்பிடத்தக்க மாற்றதை ஏற்படுத்துகின்றது.

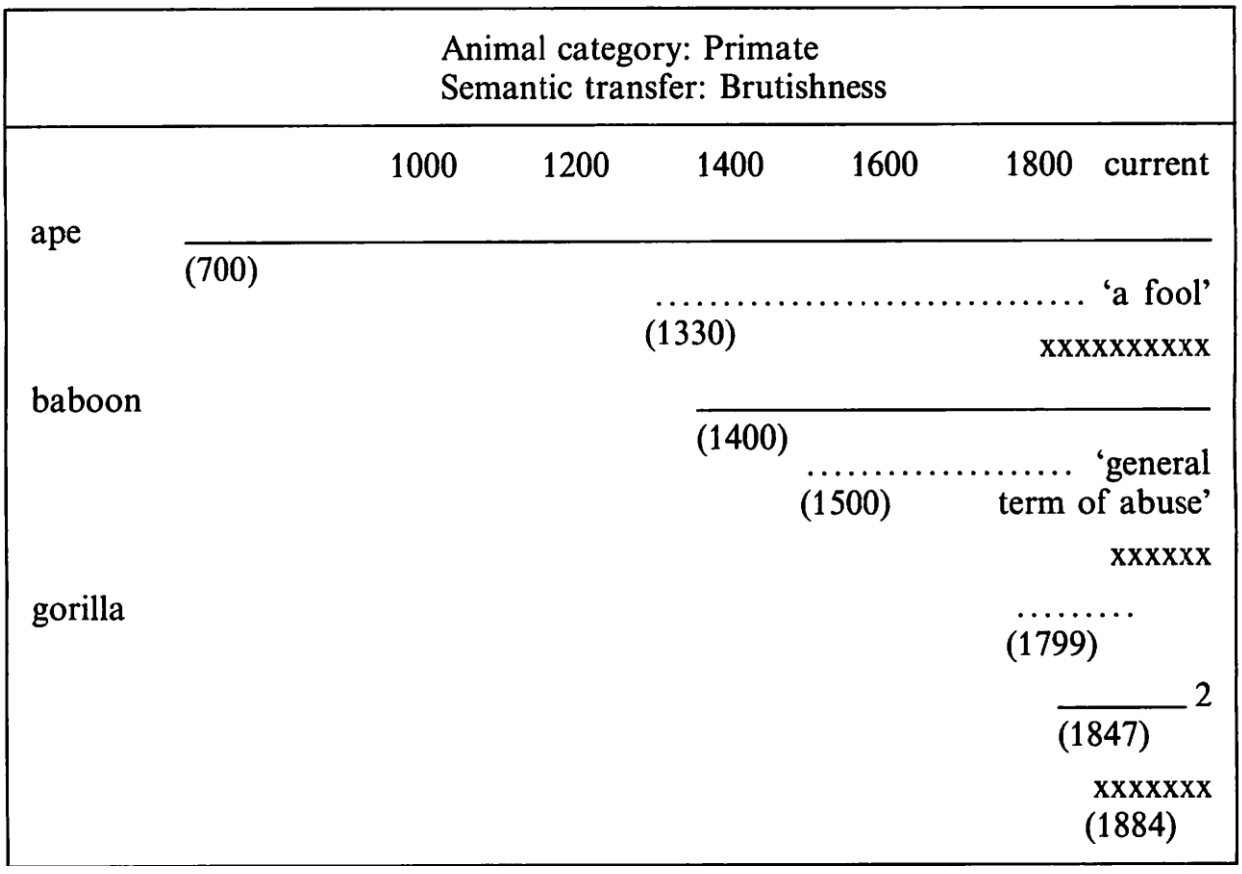

இதுபோலவே லேரர் பறவைகளைக் குறிப்பிடும் ஐந்து சொற்களை எடுத்துக்கொண்டு அவை 'முட்டாள்' என்ற தற்போதைய உருவகப் பொருண்மை பெற்றுள்ளதைக்குறிப்பிட்டு அவற்றின் பொருண்மை மாற்றதைக் கால அடிப்படையில் விளக்குகின்றார். மேலும் லேரர் mule மற்றும் donkey என்ற சொற்களை எடுத்துக்கொண்டு அவை உருவகப் பொருளில் விரிவடைவதைக் காட்டுகின்றார்.

இவ்வெடுத்துக்காட்டுகள் காட்டும் பொருண்மை மாற்றங்கள் அடிபடையில் அவர் சில முடிவுகளை எய்துகின்றார் (Lehrer 1985: 291). இந்த எடுத்துக்காட்டுகள் பின்வரும் அமைப்பொழுங்கைக் காட்டுகின்றன: விலங்கியல்சார் துணைவகுப்புகளுடன் பொருந்தும் துணைவகுப்புகள் இருக்கும் விலங்குப் பெயர்களின் பொருண்மைக் களம் இருக்கின்றது. சொற்களில் ஒன்று ஒரு உருவகப் பொருண்மையைப் பெறுகின்றது; அது பின்னர் அத்துணைவகுப்பில் உள்ள பிற சொல்லன்களுக்கிடையில் ஒத்திசைவான மாற்றல்களை ஏற்படுத்துகின்றது. மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளில் பதிவு செய்யப்படவேண்டிய புதிய சொல் அத்துணைவகுப்புக்குச் சொற்களின் உருவகப் பொருண்மையைத் தீர்மானிக்கும் ஒரு சொல்லாகும்; பெரும்பாலும் பழைய சொற்கள் கொண்டிருந்த உருவகப் பொருண்மைகளைப் பெரும்பாலும் இடம்பெயர்க்கின்றது. இந்த இறுதி உற்றுநோக்கு தற்செயலா அல்லது தீர்மானிக்கப்படவேண்டிய பொருண்மை மாற்றத்தின் செயற்பாங்குகளைப் பற்றிய ஏதோ முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றதா என்று லேரர் தமது ஐயத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார் (Lehrer 1985: 291).

மேலும் அவர் இதே போன்ற இயல்நிகழ்வு சூதாட்ட சொற்றொகையிலிருந்து (Teske 1983) எடுக்கப்பட்ட ஒரு குழுமச் சொற்களிலும் காணவியலும் என்கின்றார் (Lehrer 1985: 292).

11.3. உருவக மாற்றலும் பொருண்மை மாற்றமும்

உருவக மாற்றத்திற்கும் பொருண்மை மாற்றத்திற்கும் இடையில் உள்ள உறவைப் பல அறிஞர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். பேசுபவரோ எழுதுபவரோ (அல்லது பேசுபவர்களோ எழுதுபவர்களோ) ஒரு சொல்லை உருவக அடிப்படையில் பயன்படுத்துவர்; அப்பயன்பாடு அச்சமூகத்தில் உள்ள மொழி பேசுபவர்களிடன் பரவினால் அச்சொல் ஒரு புதிய அர்த்தத்தைப் பெற்றுவிட்டது என்று கூறலாம். (பழைய பொருண்மை தக்கவைக்கப்படவோ மறைந்துவிடவோ செய்யலாம்.)

ஆர்வமூட்டக்கூடிய ஒரு குறிப்பிட்ட நேர்வு புலனுணர்வையும் கட்புலனுணர்வையும் குறிப்பிடும் சொற்களுக்கு இடையில் காணப்படுகின்றது.வில்லியம் (Williams 1976) மாற்றல்கள் ஒரு திசையில் இருக்கும் பெயரடைகளுக்கு இடையில் காணப்படும் பொருண்மை மாற்றத்தின் விதியை முன்மொழிந்துள்ளார்

(18)

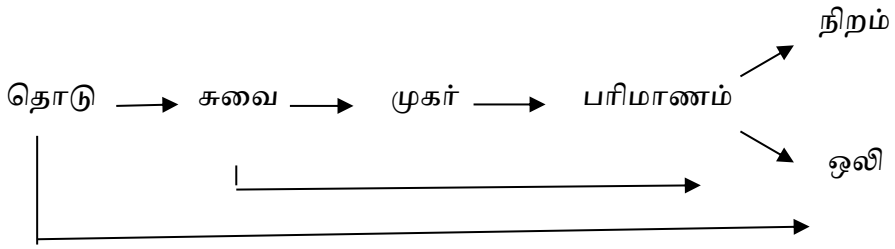

லேரர் (Lehrer 1978:96) இத்தரவுக்கு மாற்று ஆய்வை முன்மொழிகின்றார்: “ஒரு பொருண்மைக் களத்தில் ஒரு குழுமச் சொற்களுக்கு பொருண்மை உறவுகள் இருந்தால் மற்றும் மற்றொரு பொருண்மைக் களத்தில் ஒன்றோ அதற்கு மேற்பட்ட சொற்கள் அமைப்பொழுங்கை வெளிப்படுத்தினால் முதல் பொருண்மைக் களத்தைச் சார்ந்த பிற சொற்கள் இரண்டாவது பொருண்மைக் களதிற்குப் பொருண்மை நீட்சிசெய்யத் தயாராய் இருக்கும். லேரர் (Lehrer 1983) பரிமாணச் சொற்கள் (dimension words) சுவைப் பொருண்மைக் களத்திற்கு மாற்றல் பெறுவதை சான்றாகக் காட்டுகின்றார்.

லேரர் பொருண்மைக் களங்களாக ஒழுங்படுத்தப்பட்ட அகராதியை/ சொற்களஞ்சியதை மெய்ப்படுத்தம் செய்யும் பொருண்மைக் களக் கோட்பாடு

பெருண்மை மாற்றம் பற்றிய நமது புரிந்துகொள்ளலுக்குப் பங்களிக்க இயலும் என்று காட்டுகின்றார்.

12. பொருண்மை நீட்சி

ஒரு சொல் அது கொண்டுள்ள பொருண்மையிலிருந்து புதிய பொருண்மைக்கு பொருண்மை நீட்சி அடைவது பழைய பொருண்மைக்கும் புதிய பொருண்மைக்கும் இடையில் அம்மொழியைப் பேசுபவர் உணரும் ஒரு உறவால் அல்லது சில ஒற்றுமைகளால் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றது (Lichtenberk 1991). லேகோஃப் (Lakoff 1987) பொருண்மை மற்றும் செயல்பாட்டு நீட்சிகள் முழுவதும் தன்னிச்சையானது என்கிறார். ஒரு நீட்சி நடந்தால் அது பெரும்பாலும் புரிந்துகொள்ளப்படும். லாங்கேகர் (Langacker, 1987) ஒரு மொழி அலகின் எல்லாப் பகுதிகளும் ஒன்றுபோல் முக்கியத்துவமானதல்ல. ஒரு சொல்லின் முழுப் பொருண்மையின் சில நோக்குகள்/நேர்வுகள் பிறவற்றைவிட மையத்தன்மை உடையதாய் இருக்கும். ஒத்தறி அடிப்படையில் மைய நோக்குகள்/ நேர்வுகள் அச்சொல்லின் பொருண்மையாக பெரும்பாலும் எண்ணப்படுவன ஆகும். இருப்பினும் அம்மாதிரியான பகுதிகள் முழு பொருண்மையையும் தீர்த்துவிடாது. பொருண்மையின் முக்கிய நேர்வுகள் அடிப்படையிலான விளைவுகள் தரப்பட்டுள்ள சொல்லின் முழுப் பொருண்மையில் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Lichtenberk 1991). பொருண்மையின் முக்கிய நோக்குகளும்/நேர்வுகளும் மற்றும் அவற்றின் அடிப்படையிலான விளைவுகளும் ஒரு பொருண்மை அல்லது செயற்பாடு நீட்சியை உட்படுத்தலாம். வேறுபட்ட கூறுகள் (components) அல்லது துணை அமைப்புகள் (substructures) ஒரு அடிப்படையில் வற்புறுத்தப்படுகையில் ஒரு சொல் அலகின் அல்லது கட்டுமானத்தின் வேறுபட்ட அர்த்தங்கள் வெளிக்கொணரப்படும்.

பொருண்மையின் அகவயமான (subjective) மற்றும் திறந்த-இறுதி இயல்பு (open-ended nature) செயல்பாட்டு மொழியியலார்களால் (functional linguists) மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளது (e.g. Jakendoff, 1983; Lakoff, 1987; Langacker, 1987 and 1988); Lichtenberk, 1991). லிச்சன்பெர்க் (1991) மொழியியல் வெளிப்பாடுகளின் பொருண்மைகள் இந்த இயல்நிகழ்வுகளின் பண்புகளின் வெறும் பிரதிபலிப்புகள் அல்ல என்று கூறுகின்றார். மாறாக அவை இயல்நிகழ்வின் நமது கருத்துவாக்கத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது மற்றும் இந்த அர்த்தத்தில் அவை அகவயமானதாகும். பொருண்மைகளின் இந்த அகவயமான மற்றும் திறந்த-இறுதி இயல்பு இயல்நிகழ்வுகளுக்கு இடையே புதிதாக உணரப்படும் உறவுகளை வெளிப்படுத்த புதிய அனுபவங்களுக்கு மொழி அலகுகளைப் பயன்படுத்த இயலச்செய்கின்றது. புதிய வகைபாடுகளை உருவாக்க அல்லது இருக்கின்ற வகைபாடுகளின் ஒப்பனையை மாற்றவும் வேறுபட்ட புலனறிவு பொருண்மைகளங்களில் இருந்து ஒவ்வொரு இயல்நிகழ்வுகளையும் தொடர்பு படுத்தவும் செய்கின்றது (Lichtenberk, 1991:477).

மனித கருத்துருவாக்கம் தான் (அதாவது உருவகம் மற்றும் ஆகுபெயர்) அனுபவத்தின் ஒரு புலனறிவு பொருண்மைக் களத்திலிருந்து அனுபவத்தின் மற்றொரு புலனறிவு பொருண்மைக்களத்திற்குக் கருத்துருக்களைப் பயன்படுத்த புலனுணர்வு கருவிகளை மொழி பயன்படுத்துவோர்களுக்குத் தருகின்றது (Black, 1979; Reddy, 1979; Lakoff & Johnson 1980; Lakoff 987; Lichtenberk, 1991). மனிதக் கருத்துருவாக்கம் வழியாகப் பொருண்மை அல்லது செயல்பாட்டு நீட்சி நிகழ வேறுபட்ட புலனறி பொருண்மைக்களத்திலிருந்து இயல்புநிகழ்வுகளுக்கு இடையில் ஒரு ஒற்றுமையின் முந்தைய புலனுணர்வின் எதாவது ஒரு வகை இருக்கவேண்டும் (Lichtenberk, 1991). தரப்பட்ட கருத்துருசார் பொருண்மைக்களம் மற்றொரு பொருண்மைக் களம் அடிப்படையில் அமைக்கப்படவேண்டியதன் காரணம் பிந்தையது அடிப்படையில் மனிதவினம் முந்தையதைக் கருத்துவாக்கம் செய்கிறது என்பதல்ல; பேசுபவர்கள் வேறுபட்ட புலனறிவு பொருண்மைக் களங்களில்

ஒற்றுமையுள்ள பொருளடக்கத்தைக் கருத்துருவாக்கம் செய்ய உருவம்சார் செயல்திறனைக் கொண்டிருக்கின்றனர் (Jackendoff 1983; Langacker, 1987; Shen 1995). பொருண்மைக்களத் தேர்வோ அல்லது மாற்றமோ (எ.கா. சில புலனுணரப்பட்ட ஒற்றுமைகள் அடிப்படையில் இடப் பொருண்மைக் களத்திலிருந்து காலப் பொருண்மைக் களத்திற்கு நீட்டுதல்) மொழி அலகுகளின் பொருண்மைசார் அல்லது செயற்பாடுசார் நீட்சிகளை ஊக்குவிப்பதில் ஒரு முக்கியப் பங்களிப்பு செய்கின்றது.

13. வினைகளில் அர்த்த நீட்சி

இங்கு வினைகளின் அர்த்தநீட்சிக்குக் காரணமாய் இருக்கும் இயங்குமுறையை (mechanism) விளக்கும் புஸ்தெஜோவ்ஸ்கி மற்றும் ரம்ஷிஸ்கி என்போரின் கட்டுரையில் கூறியுள்ள செய்திகள் பேசப்படுகின்றன (Pustejovsky and Rumshisky 2010). சொல் பொருளடக்கத்தைப் படைபாக்கமாகக் கையாளுவது மொழிப் பயன்பாட்டின் தரக் குறியீடாகத் தெரிகின்றது. சூழலில் சொற்களின் பொருண்மைகளைப் பயனிலையால் எதிர்பார்க்கப்படும் தேர்வு விருப்பத்தின் (selectional preference) சிறிய இணக்கங்களிலிருந்து பயனிலையின் மையப் பொருண்மை மதிப்புடன் தொடர்புடைய முக்கியத்துவமுள்ள கருத்துப்பொருள்கள் வரை பல வேறுபட்ட வழிகளில் மாற்றியமைக்க இயலும் (Pustejovsky and Rumshisky 2010). இந்த உபாயங்கள் பங்கெடுப்பாளர் தேர்வில் அடிக்கடி நேரும் வகை பொருத்தமின்மைகளைக் கணிக்கும் ஆக்கமுறை அகராதிக் கோட்பாட்டில் (generative lexicon theory) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள வகையைத் தக்கவைக்கும் கட்டாய இயங்குமுறைகளிலிருந்து (type-preserving coercion mechanisms) வேறுபடும் (Pustejovsky 1995). புஸ்தெஜோவ்ஸ்கியும் ரம்ஷிஸ்கியும் (Pustejovsky and Rumshisky 2010) பொருண்மையின் வேறுபட்ட அளபுகள் பயனிலையின் செயன்மை செய்யும் முறையான செயற்பாங்குகளிலிருந்து விளைகின்றது என்று

கருதுகின்றனர். அவர்கள் அடையாளம் கண்டுள்ளவைப் பின்வருவனவற்றை உட்படுத்தும்:

அ. ஒரு பயனிலையின் பங்கெடுப்பாளரின் வகையைப் பொதுமைப்படுத்துதல்

ஆ.பங்கெடுப்பாளர் அமைப்பையும் பங்கெடுப்பாளரின் ஒத்தறி அடிப்படையிலான முக்கியத்துவத்தையும் மாற்றுவது.

இ. இறுதியாக, வினையின் மையப் பொருண்மையைப் பிரித்தெடுப்பது.

அவர்கள் அம்மாதிரியான சலனப் பயனிலைகள், இட (locative) மற்றும் வெளியிட (spatial) உறவுகள், நிலைமாற்றப் பயநிலைகள் (change-of-state predicates) என்பனவற்றையும் உட்படுத்தி பல வினை வகுப்புகளில் அளவன் போன்ற அர்த்த நீட்சிகளை நிரூபிக்கின்றனர். மேலும் அவர்கள் உருவகப் பொருள்கோள்கள் அமைப்பாக்கம் செய்யப்பட்டவை மற்றும் அளவன் அடிப்படையிலானவை என்ற கருதுகோளைப் பரிசோதனை செய்கின்றனர். பருமைத்தன்மையான பயனிலைகளுக்கு அருவத்தன்மையான உருவகப் பொருகோள்கள் குறைந்த அளவு உருவகத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் உடனடியான அர்த்தங்களால் பின் தொடரப்படவேண்டும் என்ற பின்விளைவை ஏற்படுத்தும் என்று கருதுகின்றனர்.

13.1 அர்த்தங்களுக்கு இடையேயுள்ள உறவுகள்

ஒரு சொல்லுக்கு இருக்கும் ஒரு குழும அர்த்தங்களை விளக்குவது சொற்பொருண்மையியலின் செயல்பாடுகளில் ஒன்றாகும்; இது கோட்பாட்டு மொழியியலிலிருந்து அகராதியியல் வரை, அகராதியியலிலிருந்து சொல் அர்த்த அறிமுகம் மற்றும் பொருண்மை மயக்கம் பற்றிய கணினிசார் செயல்பாடுவரை எல்லாத் தாக்கமுள்ள களங்களிலும் பயிற்சி செய்பவர்களை நழுவவிட்டுள்ளது. குறிப்பாகப் பல்பொருளொருமொழியத் தன்மையுள்ள வினைகளுக்கு தொடர்புள்ள பொருண்மைகளின் குழுமங்கள் இச்செயல்பாட்டை மேலும் கடினமாக மாற்றுகின்றது.

அகராதியலில் அகராதி உருவாக்கத்தின் போது அர்த்தங்களை "சேர்க்கும் மற்றும் பிரிக்கும்" அதாவது எப்போது ஒரு குழுமப் வழக்காறுகளை/பயன்பாடுகளைத் தனி அர்த்தமாக விளக்கவேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிப்பது மிகவும் அறியப்பட்ட சிக்கலாகும் (Hanks and Pustejovsky, 2005; Kilgarriff,1997; Apresjan, 1973). இது பெரும்பாலும் தற்காலிக அடிப்படையில் தெளிவிக்கப்படும்; இது பல "மேலுறல் செய்யும் அர்த்தங்களில்" விளையும்; அதாவது ஒரே நிகழ்ச்சி ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட அர்த்த வகைப்பாட்டில் ஒரேசமயத்தில் இருக்கும் நேர்வுளில் விளையும். இந்தச் சிக்கலும் சொல் பொருண்மையியலில் ஆழ்ந்த ஆய்வின் விவாதப்பொருளாக அமைந்து பின்வரும் கேள்விகளை எதிர்கொள்கின்றது: எப்போது சூழல் ஒரு தனித்தன்மையான/வேறுபட்ட அர்த்தத்தைத் தெரிந்தெடுக்கின்றது மற்றும் எப்போது அது பொருண்மையை மாற்றியமைக்கின்றது?, தொடர்புள்ள அர்த்தங்களுக்கு இடையிலுள்ள முறையான உறவு என்ன?, அர்த்தத் தெரிந்தெடுப்பில் எந்தக் கூட்டமைப்பு/இணைப்பாகச் செயல்பாடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றது? (Pustejovsky, 1995; Cruse,1995; Apresjan, 1973). மரபாகப் பல தொடரியல் மற்றும் பொருண்மையியல் பரிசோதனைகள் அர்த்தத்தை அடையாளம் காண்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன: ஒருபொருள்பன்மொழிகளின் தொகுதியைப் பரிசோதிப்பது, இயைபுள்ள தொடரியல் சூழல்கள் (compatible syntactic environment), குறுக்குப் புரிந்துகொள்கை (cross-understanding) அல்லது சிலேடைப் பரிசோதனை (zeugma test); ஆனால் இவைகளில் எந்தப் பரிசோதனையும் அறுதியானதோ உலகப்பொதுவாகப் பயன்படுத்தத் தக்கதோ அல்ல.

வினைகளைப் பொறுத்தமட்டில் குழப்பமூட்டும் காரணிகளில் ஒன்று இணை-இணைப்பாக்கம் ஆகும்; ஏனென்றால் பல நேர்வுகளில் வினையின் ஒட்டுமொத்தமான பொருண்மையை நிர்ணயிக்கப் பங்கெடுப்பாளர்களின் பொருண்மையியல் சிறப்பாகப்

பங்களிப்பு செய்கின்றது. பல்வேறு தற்கால அடையாளப்படுத்தும் முயற்சிகள் பல்பொருளொருமொழியப் பயனிலைகளின் வேறுபட்ட அர்த்தங்களுடன் வரும் சூழல் தனிமங்களைப் பட்டியலிட/கணக்கிட முயல்கின்றன. குறிப்பாக, பிரேம்நெட் (FrameNet) மற்றும் ப்ராப்பாங் (Propbank) என்பன பொருண்மைப் பங்களிப்பு புலக்குறிப்புகள் (semantic role labels) அடிப்படையில் வினைகளின் பங்கெடுப்பாளர்களுக்கு உரியதாகக் கூறப்படும் பொருண்மைப் பொருள்கோளை குறிப்பிடும் இரு சொல்சார் மூலவளங்கள் ஆகும். இருப்பினும் இரண்டும் பங்கெடுப்பாளருக்கு உரியதாகக் கூறப்படும் பொருண்மைப் பொருள்கோளின் அடிப்படையிலோ அல்லது வினையின் உண்மையான அர்த்தத்தின் அடிப்படையிலோ வேறுபட்ட அர்த்தங்களுக்கு இடையிலுள்ள உறவுகளைப் பற்றிய தகவலைப் பதிவு செய்யவில்லை (Pustejovsky and Rumshisky 2010).

ப்ராப்பாங் (Propbank) (Palmer et al, 2005) சட்டகக் குழுமங்கள் (frame-sets) அடிப்படையில் வினையின் அர்த்தங்களை விளக்குகின்றன; இங்கு ஒவ்வொரு சட்டக் குழுமமும் வினையின் பங்கெடுப்பாளர்களுக்கு (arguments) உரிய பொருண்மைப் பங்களிப்புகளின் (semantic roles) ஒரு குழுமத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு அர்த்தத்திற்கும் ஒரு தனிப்பட்ட பங்களிப்புகளின் குழுமம் குறிப்பிடப்பட்டு ஒவ்வொரு வினைக்கும் என்ற அடிப்படையில் பொருண்மைப் பங்களிப்புகள் வரையறைவிளக்கம் செய்யப்படுகின்றது. முறையே பங்கெடுப்பாளர் 0 (Arg0) மற்றும் பங்கெடுப்பாளர்1 (Arg1) என்பவைகளுக்குத் தரப்பட்டுள்ள தரமான வினைமுதல்/செயலி (Agent) மற்றும் பாதிக்கப்படுபவர் (ஆளாபவர்)/கருப்பொருள் (Patient/Theme) என்பன தவிர வேறுபட்ட அர்த்தங்களுக்குப் பங்களிப்புகளுக்கு இடையில் எந்த உறவும் அனுமானிக்கப்படவில்லை.

சட்டகவலை (FrameNet) (Ruppenhofer et al., 2006) ஒவ்வொரு அர்த்தத்திற்கும் (சட்டகத்தைத் தருவிக்கும் சொல்சார் அலகு (frame-evoking lexical

unit) குறிப்பிடப்பட்ட பொருண்மையியல் மற்றும் தொடரியல் சேர்க்கைகளின் சாத்தியங்களுடன் ஆவணமூலம்-போன்ற (script-like) சட்டகங்களின் அடிப்படையில் சொல்சார் தகவல்கள் எல்லாம் ஒழுங்குபடுத்துகின்றது. சட்டகவலை பங்கெடுப்பாளர்களின் பொருண்மையியலை உருப்படுத்தம் செய்ய பில்மோரின் வேற்றுமைப் பங்களிப்புகளை (case roles) பயன்படுத்துகின்றது. ஒவ்வொரு சொல் அலகிற்கும் உரிய சூழல் விவரக்குறிப்பீடு வேற்றுமை பங்களிப்புகள் (எ.கா. பழிவாக்குதல்/Revenge சட்டகத்திற்கு பழிவாங்குபவர்/avenger, தண்டனை/punishment, குற்றவாளி/offender, ஊறு/injury போன்றவை) மற்றும் இலக்கணச் செயற்பாடையும்/grammatical function (செயப்படுபொருள்/object, சார்ந்திருப்பவர்/dependent, வெளிப் பங்கெடுப்பாளர்/external argument (=எழுவாய்/subject) போன்றவை) தொடர் வகையும்/phrase type (எ.கா. NP, PP, PPto, VPfin, VPing, VPto போன்றன) உள்ளடக்கிய அவற்றின் தொடரியல் மெய்படுத்தங்கள்.

சட்டகவலையில் வேற்றுமை பங்களிப்புகள் (சட்டகத் தனிமங்கள்) ஒவ்வொரு சட்டகத்திற்கும் தற்காலிக அடிப்படையில் ஆக்கப்படுகின்றது; மற்றும் ஆய்வு ஒவ்வொரு சட்டகமாகத் தொடர்வதால், பெரும்பாலும் பல்பொருளொருமொழிய வினையின் ஒன்றோ இரண்டோ அர்த்தங்கள் மட்டும் அவற்றுடன் தொடர்புடைய சட்டகப் பொருள்கோளைக் கொண்டிருக்கும். வேறுபட்ட அர்த்தங்களுக்கு இடையில் உள்ள உறவுகளின் ஆய்வுக்குப் பொருத்தமான ஒரு சட்டகவலை இயக்கமுறை இடைநிலை-சட்டகங்களின் உறவுகளின் இயக்கமுறையாகும். எடுத்துக்காட்டாக, சட்டகவலை ஓட்டு/drive என்ற வினக்கு மூன்று அர்தங்களையே கொண்டுள்ளது. ”காரில் போதல்” என்ற முதல் அர்த்தம் இயக்க சட்டகத்தைப் பயன்படுத்தும் கொண்டுவருதல் சட்டகத்துடன் தொடர்புடையது. “தன் சொந்த ஆற்றலால் அல்லது

(ஒரு ஊர்தியின்) ஓட்டுபவரால் இயக்கப்பட்டு இயங்கு" என்ற இரண்டாவது அர்த்தம் இயக்கச் சட்டகத்திலிருந்து மரபுரிமையாகப் பெற்ற தற்சார்பு-இயக்கத்துடன் தொடர்புடையது. இருப்பினும் இவ்வகை விவரக்குறிப்பீடு எளிய பொருத்தத்திற்கு அப்பால் வேறுபட்ட அர்த்தங்களுக்குப் பங்கெடுப்பாளர் நிலைகளை நிரப்பும் தனிமங்களுக்கு இடையிலுள்ள உறவுகளைப் பற்றிய தெளிவான அறிவைத் தருவதில்லை.

புஸ்த்ஜோவிஸ்கியும் ரும்ஷிஸ்கியும் (Pustejovsky, James & Rumshisky) தமது கட்டுரையில் வினைகளின் அர்த்த நீட்சிக்குப் பங்களிக்கும் இருகாரணிகளை அதிக அளவில் முறையாக ஆகின்றனர்: (அ) பங்கெடுப்பாளர்களின் பொருண்மை வகையில் மாற்றங்கள் (changes in the semantic type of arguments) (ஆ) பங்கெடுப்பாளர் அமைப்பில் மாற்றங்கள் (changes in the argument structure). பயனிலை அர்த்தங்களை உறவுபடுத்தும் இயக்கமுறைகளை ஒரு பயனிலையின் பொருண்மையை நீட்சிசெய்வதற்கு மொழியில் பயன்படுத்தப்படும் செயற்திட்டங்களாக அல்லது ஒரு அர்த்தத்திலிருந்து மற்றொரு அர்த்தத்திற்கான நிலையான முறையான பொருத்தங்களாகக் காணலாம்.

13.2 உருவகத்தைக் கையாளல்

மொழியில் அர்த்த நீட்சியின் இயக்கமுறைகளாக உருவகமும் ஆகுபெயரும் வரலாற்றுப் பொருண்மை மாற்றத்தின் சூழலில் விரிவாக ஆயப்படுள்ளது. கழிந்த நூற்றண்டுகளில் புளூம்ஃபீல்டு, ஸ்டெர்ன், உல்மான் மொழியியலார்கள்களும் அதற்கு முன்னர் ஜெஸ்பர்சன், ப்ரெயல் போன்றோரும் பல பொருண்மை பிறழ்வின்/அகற்சியின் வகைபாட்டியகளை முன்மொழிந்துள்ளார்கள். எடுத்துக்காட்டாக புளூம்ஃபீல்டு இந்த இயக்கமுறைகளுக்குப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளைத் தந்துள்ளார்: Germanic 'biting' > 'bitter' (metaphor, based on similarity/ஒற்றுமை அடிபடையிலான உருவகம்); Old French 'joue' > jaw (metonymy,

based on spatial or temporal contiguity/இட அல்லது கால அண்மை அடிப்படையிலான ஆகுபெயர்).

மிக அண்மைக்காலத்தில் சாரிகோவ் மற்றும் ஜெண்ட்னர் (Zharikov and Gentner, 2002) என்போர் ஆக்ஸ்போர்டு ஆங்கில அகராதியிலிருந்து தரவைப் பயன்படுத்தி தொடக்க நேரடிப் பொருண்மை பெரும்பாலும் உருவக பயன்பாட்டால் உவமைகளாலும் பிற ஒப்பீடுகளாலும் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதைக் காட்ட பெயர்களின் உருவகப் பொருண்மைகளின் வரலாற்று அடிப்படையிலான வளர்ச்சியை ஆய்கின்றார்; அவை காலத்தால் கண்டிப்பான உருவகப் பயன்பாட்டால் இடப்பெயர்ச்சி செய்யப்பட்டு முடிவில் இரண்டாம்நிலைப் பொருண்மைகளாக மாறியுள்ளன.

மற்றொரு அண்மையிலுள்ள ஆய்வு ஹாங்ஸ் (Hanks, P. 2006) என்பவரால் செயப்பட்ட ஆய்வாகும். அவர் பெரும்பாலும் பெயர் சார் உருவகங்களை ஆய்ந்து உருவக வெளிப்பாடுகள் உள்ளடங்கியிருக்கின்ற 'சட்டகம்' அடிப்படையில் உருவகத்தன்மையின் வேறுபட்ட அளகைகள் இருக்கும் என்று முன்மொழிகின்றார். மூல மற்றும் இலக்கு பொருண்மைக் களங்களுக்கு இடையிலுள்ள ஒத்திசைவின் ஒத்தறி வலுவின் கருத்துச்சாயலைத் தான் அவர் நிரலாக்கம் செய்யவியலும் உருவகத்தன்மை (gradable metaphoricity) என்கின்றார். உருவகத்தன்மையின் வேறுபட்ட அளகைகள் இருக்கின்றன அல்லது அவர் கூறுவதுபோல் "சில உருவகங்கள் பிறவற்றைவிட அதிக உருவகத்தன்மையுடன் உள்ளன' என்ற கருத்துச்சாயல் பெயர் அடிப்படையிலான உருவகத்தின் சூழலில் ஹாங்சால் ஆயப்படுகின்றது. இலக்குப் பொருண்மைக்களத்திற்கும் (target domain) மூலப் பொருண்மைக் களத்திற்கும் (source domain) இடையில் பங்கிடப்பட்டுள்ள பண்புகள் அதிகப்படுவதைப் பொறுத்து உருவகம் குறைந்த உருவகத்தன்மை கொண்டிருக்கும் என்று கூறுகின்றார். *sea* என்ற பெயரின் உருவகப் பயன்பாட்டில்

உருவகத்தன்மையின் வேறுபட்ட அளகைகள் இருக்கும் என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டு கீழே தரப்பட்டுள்ளது (Pustejovsky and Rumshisky 2010).

(19) a. sea of [[Substance]]: mud, acid, snow, fire, foliage

b. sea of [N-Plural[Physical Object]]: faces, hats, umbrellas, hands

c. sea of [[Color—Light]]: light, darkness, blue, green, red and white

d. sea of [[Abstract]]: sensation, data, debt, misery, uncertainty, heartbreak, poverty, pleasure

e. sea of [N-Plural[Event]]: market transactions, activity, lies, troubles

உருவகங்களை நீட்சிசெய்ய இயலும்; எனவே "இரண்டாம் நிலை எழுவாயின்" பிற தொடர்புள்ள சொற்களும் கருத்துருக்களும் தலையிடும்படி செய்யப்பட்டால் இலக்கு மற்றும் மூலத்திற்கு இடையிலுள்ள ஒத்திசைவு அதிகரிக்கப்படவும் நீட்சி செய்யப்படவும் செய்யப்படும். ஹாங்ஸ் குறைந்த உருவகத்தன்மையான நேர்வுகள் பனுவலில் மேலும் நீட்சி செய்யப்படும் சாத்தியம் குறைவாகும் என்று முன்மொழிகின்றார்.

மொழியில் உருவகத்தைப் பற்றிய பல ஆய்வுகள் வினைசார் அர்த்த நீட்சியை உருவாக்குவதற்கு ஆக்கமுறை இயக்கமுறையாக உருவக இடமாற்றத்துடன் கையாளப்படவில்லை; மற்றும் போதுமான விளக்கங்களுடன் பொருத்தமான இயல்நிகழ்ச்சியை நேரிடவில்லை. 'இலக்கு' மற்றும் 'மூல' கடுத்துருப் பொருண்மைக் களங்களுக்கு இடையிலுள்ள பொருத்தத்தின் அடிப்படையில் உருவகம் ஆயப்பட்டுள்ளது; இதில் இலக்குப் பொருண்மைகளத்தின் தனிமங்கள் மூலப் பொருண்மைக்களத்தின் தனிமங்கள் அடிப்படையில் மறு ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

உருவக இடமாற்றம் பற்றிய முக்கியமான சில ஆய்வு, அது பயனிலை அர்த்த நீட்சியுடன் தொடர்புகொள்வதால் இந்தப் பொதுவான பொருத்தமான உபாயத்தை அதிக விரிவாகப் பயன்படுத்துவதாகத் தெரிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாகக் கீழே

தரப்பட்டுள்ள பொருத்தமான தரவில் லாகோஃபின் (Lakoff, 1993). ஆய்வைக் கருத்தில் கொள்ளவும். இரண்டு உருவகம்சார் பொருத்தங்கள் முற்கோள் செய்யப்படுகின்றன; ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துரைக்கப் பல எடுத்துக்காட்டுகள் தரப்பட்டுள்ளன (Pustejovsky and Rumshisky 2010).

(20) அ. Starting an Action is Starting out on a Path

ஒரு செயலைத் தொடங்குவது என்பது ஒரு பாதையில் தொடங்குவதாகும்

We are just starting out.

நாங்கள் புறப்பட்டுவிட்டோம்

We have taken the first step.

நாங்கள் முக்கியமான நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டோம்.

ஆ. Success Is Reaching The End of the Path

வெற்றி பாதையின் இறுதியை அடைவதாகும்.

We've reached the end.

We are seeing the light at the end of the tunnel.

We only have a short way to go.

The end is in sight.

The end is a long way off.

இருப்பினும் இந்த நேர்வுகளில் வலுவான உருவகப் பொருகோள் இணைப்பாக்க வினையாற்றுவகை பொருகோள்கள் (compositional aspectual interpretations) எனத் தோன்றுவதுடன் குழப்பப்படுகின்றது. இந்த எடுத்துக்காட்டுகளைப் பற்றி இரண்டு விசயங்கள் கவனிக்கப்படவேண்டும்: முதலாவது அவை தொடங்கும் மற்றும் முடியும் செயல்பாடுகளை உட்படுத்துகின்றன. இரண்டாவது பெயர்கள் பொதுவான செயற்பாடுசார் வெளிப்பாடுகள் ஆகும்; அவை பாதையைக் குறிப்பிடும்

வெளிப்பாடுகள் கூட அல்ல. இறுதியாக “The end is in sight” என்பதில் உருவகக் கலவையின் நேர்வு இருந்தால் ஒழிய இது ஒரு பாதை உருவகமே அல்ல; மாறாக புலனுணர்வுசார் உருவக நீட்சியாகும்.

இலக்கு மற்றும் மூல பொருண்மைக்களங்களுக்கு இடையில் உள்ள உருவக இடமாற்றத்தின் இக்கருத்து சிலவேளைகளில் சூழலின் ஆய்வால் துணைநிறைவு செய்யப்படுகின்றது; இங்குச் சூழல் உருவகத்தின் கவனக்குவிப்பாக செயல்படும் சொல்லில் உட்படுத்தப்பட்டுள்ள ‘சட்டகம்’-ஆகப் (Black, 1962) பார்க்கப்படுகின்றது. சான்றாகக் கீழே தரப்பட்டுள்ள எடுத்துக்காட்டில் plow/உழு என்ற வினை உருவகத்தின் கவனக்குவிப்பாகப் பார்க்கப்படுகின்றது; ஏனென்றால் இச்சொல் ஒன்றுதான் உருவகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது; அதே சமயம் உருவகத்தின் சட்டகத்தை உருவாக்கும் வாக்கியத்திலுள்ள பிற சொற்கள் அதன் நேரடி அர்த்தங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Pustejovsky and Rumshisky 2010).

(21) அ. The chairman plowed through the discussion.

ஆ. I like to plow my memories regularly.

பிளாக் மேலேயுள்ள இரு வாக்கியங்களில் உள்ள plow/உழு என்பதன் உருவகப் பயன்பாடு ஒரே உருவகத்தின் நேர்வுகளாகக் கருதப்படவோ கருதப்படாமலோ இருக்கலாம்; இருப்பினும் இந்தக் கேள்வியைத் தீர்த்துவைப்பதற்கு முறையான இயக்கமுறையைத் தரவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

பங்கெடுப்பாளர் வகையை உட்படுத்தும் இயக்கமுறைகளின் சில வாதங்கள் பொருத்தமின்றி இருக்கின்றது என்பது ஃபாசின் (Fass, 1988) ஆய்வில் தரப்பட்டுள்ளது; இது வாகனத்திற்கும் உருவகத்தின் தலைப்புக்கும் இடையில் பண்பு பொருத்தம் வழி தீர்க்கப்படவேண்டிய இறுக்கத்தின் மூலமாக ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கெடுப்பாளர் வகைக்கு வினையின் விருப்பத்தின் பொருத்தமின்மையை முன்மொழிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வருவதில் *drink* என்பதற்கு விலங்கிற்கு

செயலி விருப்பம் இருக்கின்றது; இது இது வகை பொருத்மின்மையின் (a car is not an animal) காரணமாக இறுக்கத்தை உருவாக்குகின்றது.

(22) The car drank gasoline.

இந்த இறுக்கம் மூல பொருண்மைக்களத்திலிருந்து ஒரு தனிமத்தின் முக்கியமான பண்பிற்கும் இலக்குப் பொருண்மைகளத்திலிருந்து ஒரு தனிமத்தின் பண்பிற்கும் இடையில் ஒப்புமைசார் பொருத்தம் கண்டுபிடிக்கப்படுகையில் தீர்த்துவைக்கப்படுகின்றது: கார் காசொலினை உட்கொள்கின்றது போன்று விலங்குகள் குடிக்க இயலும் நீர்மங்களை உட்கொள்கின்றது. இந்த முக்கியமான பண்பு உருவகத்திற்கு அடிப்படையாகப் பயன்படுகின்றது. இந்த இரண்டு பொருண்மைக்களத்திற்கும் பிற பொருத்தமுள்ள (விலங்குகளும் கார்களும்/ஊர்திகளும் முப்பரிமாணக் கடினப்பொருள்களாகும் போன்ற) பண்புக்கூறுகளைப் பயன்படுத்தி பொருத்தம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. தலைப்புக்கும் ஊர்திக்கும் இடையிலுள்ள ஒற்றுமைகள் அதிகமாக இருப்பதைப் பொறுத்து உருவகமும் செம்மையாய் அமையும்.

கிருஷ்ணகுமரன் மற்றும் சூ (Krishnakumaran and Zhu, 2007) வினியோக/பகிர்வுசார் தகவலைப் பயன்படுத்தி பனுவலில் உள்ள சாத்தியமான உருவகம்சார் பயன்பாடுகளை அடையாளம் காண இதே கருதுதல்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட வினை தரப்படுகையில் ஒரு பெயரின் சொல்வலை உள்ளடங்குச் சொல்லின் கட்டுப்பாட்டுச் சாத்தியங்களை நோக்கி கீழே தரப்பட்டுள்ளது போன்ற உருவகப் பயன்பாட்டை அடையாளம்காண முன்மொழிகின்றனர் (Pustejovsky and Rumshisky 2010).

(23) He planted good ideas in their minds.

இருப்பினும் இந்நேர்வில் இலக்கு மற்றும் மூலப் பொருண்மைக்களங்களுக்கு இடையில் முக்கியமான பொருத்தத்திற்கான பண்புக்கூறுகளை பயனிலை தருகின்றது

என்ற உண்மைக்குப் புறம்பாக அவர்கள் இம்மாதிரியான எடுத்துக்காட்டுகளைப் பெயர்களின் உருவகப் பயன்பாடுகள் என்று கருதுகின்றனர்.

13.3 அர்த்த நீட்சி இயக்கமுறை

ஒரு வழக்கு மொழியில் ஒரு குறிப்பிட்ட சொல்லுக்கு எத்தனைப் பொருண்மைகளை நாம் உருவாகுகின்றோம் என்ற கேள்விக்குப் பதில் தருவது சாத்தியமல்லாதது என்றாலும், நாம் நமது மன அகராதியில் (mental lexicon) அந்தச் சொல்லுக்கு எத்தனைப் பொருண்மைகளைச் சேகரித்து வைத்துள்ளோம் என்ற கேள்வியை நாம் நியாயமாகக் கேட்கவியலும். இங்குதான் மொழியியலார் பொருண்மைப் பிறழ்வு நிகழ்கின்றதா, அப்படி என்றால் எவ்வாறு நிகழ்கின்றது என்பதைப் பற்றிய பொறுப்பை ஒப்படைப்பதில் பொதுவாக வேறுபடுகின்றார்கள்.

எடுத்துக்காட்டாக மொழிப் பொருண்மையின் மரபுவழி மாதிரிகளில் பொருண்மை மயக்கமுள்ள ஒரு வினை முற்றிலும் வேறுபட்ட சொல் அர்த்தங்களைக் கொண்டிருப்பதாக எண்ணப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு அர்த்த்திற்கும் வினை ஒரு இணைப்பாக்க முறையில் (compositional manner) அதன் அளகைகள் (தொடரியலில் அதன் பங்கெடுப்பாளர்கள்) மீது செயல்படுகின்றது. இதன் பொருள் என்னவென்றால் வினையின் பங்கெடுப்பாளர்களுக்கு வினையின் செயல்பாட்டின் பயன்பாட்டின் விளைவின் பொருண்மையியல் செயல்பாட்டின் பொருண்மையிலால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக *throw* மற்றும் *kill* என்ற வினைகள் பல வேறுபட்ட அர்த்தங்களைக் கொண்டிருகின்றன (Pustejovsky and Rumshisky 2010).

(24) அ. Mary threw the ball to John.

PROPEL (HUMAN, THING)/ உந்து (மனிதன், பொருள்)

ஆ. They threw a party for Bill.

ORGANIZE (HUMAN, EVENT)

ஏற்பாடுசெய் (மனிதன், நிகழ்ச்சி)

இ. Mary threw breakfast together quickly.

CREATE(HUMAN, THING)/ உருவாக்கு(மனிதன், பொருள்)

ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் *throw* என்பதன் பயன்பாடு உண்மையான வினைசார் பொருண்மை மயக்கத்தை (verbal ambiguity) எடுத்துக்காட்டுகின்றது; எடுத்துக்காட்டியுள்ளது போன்று ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியான அர்த்தங்களை வேண்டும்; குறிப்பிட்ட துணைவகைப்பாட்டையும் (subcategorization) பொருண்மைத் தேர்வையும் (semantic selection) கொண்டிருக்கும். இதுபோல் *kill* என்ற வினையும் கீழே காட்டியுள்ளது போன்று ஒழுங்கு முறையான அர்த்த வேறுபட்களை நிரூபிக்கும் (Pustejovsky and Rumshisky 2010) .

(25) அ. John killed the plant.

CAUSE-TO-DIE (THING, ANIMATE)/ இறக்கச்செய்(பொருள், விலங்கு)

ஆ. Mary killed the conversation.

TERMINATE (HUMAN, EVENT) /முடிவுகட்டு (மனிதன், நிகழ்ச்சி)

இ. John killed the evening watching TV.

SPEND (HUMAN, TIME) /செலவழி (மனிதன், காலம்)

throw என்ற வினையைப் போன்று இந்த அர்த்தங்கள் ஒவ்வொன்றும் கீழே எடுத்துக்காட்டியுள்ளது போல் முறையான மற்றும் விளைவாக்கமான விநியோகத்தை/பகிர்வைக் (productive distribution) கொண்டிருக்கும் (Pustejovsky and Rumshisky 2010).

(26) அ. Mary killed the fish.

ஆ. The President killed any attempt at dialogue with Cuba.

இ. John killed the time reading.

இம்மாதிரியான வினை அர்த்தங்கள் வேறுபட்ட பொருண்மை அலகுகள்; அவை ஒறுக்கொன்று தொடர்புள்ளனவாய் இருக்கலாம்; இருப்பினும் அகராதியில் தனித்தனியாகச் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்குத் தனிப்பட்ட துணை வகைப்பாடும் வகை தேர்வு சட்டகங்களும் இருப்பதால் தொடரியலில் இந்த அர்த்தங்களை உள்ளடக்கிய பொருண்மைக் கணிப்பு இணைப்பாக்கமாக நடைபெறவியலும். *throw* மற்றும் *kill* என்ற வினைகளைக் கொண்ட இந்த எடுத்துக்காட்டுகள், சொல்வடிவுகள் உண்மையில் பொருண்மை மயக்கம் உள்ளனவாய் இருக்கலாம் மற்றும் இதை அவ்வாறே அர்த்தை கணக்கிடும்/பட்டியலிடும் சொல் (sense enumerative lexical (SEL)) மாதிரியால் போதுமான அளவு மாதிரிப்படுத்தலாம் (Pustejovsky, 1995) என்று எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இருப்பினும் ஒரு தனிநிலை அர்த்தத்தின் கணிப்புசார் நீட்சிகளான நெருங்கிய தொடர்புள்ள அர்த்தங்களுடன் இது அப்படிப்பட்டதல்ல. கீழே எடுத்துக்காட்டியுள்ளது போன்று *arrive* என்ற வினையின் வேறுபட்ட பயன்பாடுகளுடன் அது அப்படிபட்ட நேர்வாகத் தோன்றுகின்றது (Pustejovsky and Rumshisky 2010).

(27) அ. The car arrived at the store.

ஆ. The plane arrived at a cruising altitude of 30,000 feet.

இ. Mary has not arrived at her goal weight of 125 lbs. yet.

ஈ. The scientist finally arrived at a solution to the problem.

இந்த அர்த்தங்கள் ஒரு அர்த்த நீட்சித் தொடர்ச்சியை (sense extension cline) வெளிப்படுத்துகின்றது; இது *arrive* என்பதன் நேரடி அத்தத்திலிருந்து அவ்வினையின் உருவக அடிப்படையில் நீட்சிசெய்யப்பட்ட அர்த்தங்களின் வேறுபட்ட அளபுகளுக்கு எடுத்துச் செல்கின்றது.

அர்த்த நீட்சி இயக்குமுறைகளை (sense extension mechanisms) விளக்குவதற்காக நாம் ஒரு பயனிலையின் ஒரு குழும அர்த்தங்களில் ஒரு அர்த்தம் ஆதாரமானது (anchor) என்றும் பிற அர்த்தங்கள் எதோ மாற்றங்களால் (transformation(s)) உறவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன அல்லது உறவு படுத்தப்படவில்லை என்றும் அனுமானம் செய்யவேண்டும் (Pustejovsky and Rumshisky 2010). உண்மையான பொருள்மயக்கம் இருக்கின்றது; மற்றும் ஒரு பயனிலையின் எல்லா அர்த்தங்களும் தொடர்புபடுத்தப்படவில்லை; உறவில்லாத அர்த்தங்களை ஒருசொல்போலிகளாக கையாளவியலும்/கருதவியலும். இருப்பினும் புஸ்த்ஜொவிஸ்கியும் ரும்ஷிஸ்கியும் முறையான செயற்பாங்குகள் வழி ஆதார அர்த்தம்(கள்) தொடர்புள்ள அர்த்தங்களை உருவாக்க நீட்சி செய்யப்படுவதை அடையாளம் காணுவதில் ஆர்வம்காட்டுகின்றன.

தரவுத்தொகுதிகளிலிருந்துள்ள தரவைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் வேறுபட்டபல பயனிலைகளின் அர்த்தங்களுக்கு இடையிலுள்ள உறவுகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். அவர்கள் ஆதார அர்த்த்திலிருந்து சுத்தத் தேர்வின் இயக்கமுறைகளிலிருந்து தொடங்குகின்றனர்; பின்னர் பயனிலைக்குப் பொருண்மையியல் அமைப்புமாற்றங்களை (transformations) ஈடுபடுத்தி முற்றிலும் புதிய வழிக்கு முன்னேறுகின்றனர். இது பின்வருவனவற்றை உட்படுத்தும்: துணைவகைபடுத்தல் (subtyping), பலவகைகள் (several Types), கட்டாயத்தின் நிலைகள்/மட்டங்கள் (levels of coercion); உருவகமல்லா நீட்சிகள் (non-metaphoric sense extensions); “வலுவற்ற உருவகங்கள்” (“weak metaphors”); இறுதியாக “வலுவுள்ள உருவக” பொர்ருள்கோள்கள் (“strong metaphor” readings).

வினைப் பொருண்மைகளுக்குக் குறிப்பிட்ட அர்த்த நீட்சி இயக்கமுறைகளை அடையாளங்கண்டுகொண்டு அவர்கள் ஒரு பயனிலையின் அர்த்த மாற்றியமைப்பின்

(sense modulation) பண்புசார் புரிந்துகொள்ளலையும் (qualitative understanding) “உருவகத்தன்மையின் அளபின்” கருத்துச்சாயலின் அளவுசார் மதிப்பீட்டையும் (quantitative assessment) அடைய இயலும் என நம்புகின்றனர்.

அவர்கள் பொருண்மைப் பண்புக்கூறு வார்ப்பாக (semantic feature matrix) ஒரு பயனிலையின் அர்த்தத்தின் கருத்துச்சாயல் தரப்படுகையில் நாம் ஆதார அர்த்தத்தின் மீதான மாறுபாடுகளாக (mutations) அர்த்த நீட்சிகளைக் கற்பனை செய்யவியலும் என்கின்றனர். சிறிய திருத்தங்கள் (modifications) சிறிய எண்ணிக்கையிலான வரிசைமாற்றங்களுடன் (permutations) இயைபுறும்; அதே நேர்த்தில் அர்த்ததில் முக்கிய பிறழ்வு (shift) முக்கிய பண்புக்கூறு திருத்தங்களுடன் இயைபுறும். அவர்களின் ஆய்வின் நோக்கம் முதலாவது எந்தப் பண்புக்கூறுகள் மாறுபாடுகளை அனுமதிக்கின்றது என்று பார்ப்பது; இரண்டாவது இந்த மாற்றங்களுக்கு இடையில் சார்புகள் (dependencies) இருக்கின்றதா என்று பார்ப்பது.

தொடக்க கால ஆய்வுகளிலிருந்து “நீட்சியுற்ற அர்த்தங்களில்” சில உண்மையில் பயனிலைப் பாகத்தில் சிறிய திருத்தங்களுடன் தொடர்புடையது என்று தோன்றுகின்றது என்கின்றனர். குறிப்பாக நாம் ‘அர்த்தம் தக்கவைப்பு வகை நலிவுறல்’ (sense-preserving type weakening) என்பதை அடையாளம் காண இயலும்; இதில் பங்கெடுப்பாளர்கள் மீதான திருத்தப்பட்ட வகைபடுத்தல் (modified typing) குண அமைப்பில் (qualia structure) பயனிலை கட்டாயப்படுத்தும் கட்டுப்பாடுகளை இன்னும் திருப்திப்படுத்துகின்றது. இந்தச் செயன்மையிலிருந்து விளையும் அர்த்தத்தை நாம் “உருவகமல்லாத அர்த்த நீட்சி” (“non-metaphoric sense extension”) என்கின்றோம். இதைப் பங்கெடுப்பாளரில் கூடுதல் கணிசமான வகை திருத்தங்களுடன் முரண்பாடு செய்யவியலும்; இதனால் பங்கெடுப்பாளர்களுக்கு இடையில் உள்ள உறவுகளின் அதிக அளவிலான பொதுமையாக்கம் செய்யப்பட்ட

பொருகோள்கள் கிடைக்கும். இக்காரணத்தால் நாம் இச்செயன்மைகளை 'அர்த்தம் நீட்சிசெய்யும் வகை நலிவுறல்' (sense-extending type weakening) என்கின்றோம். பயனிலையின் மையப் பொருண்மை (core meaning) பங்கெடுப்பாளர் வகைபடுத்தல் மீதான சுருக்குதலின் விளைவாகப் பொதுமையாக்கம் (generalization) அடைகின்றதா என்பதைப் பொறுத்து இந்த வகுப்பு "நலிவான உருவகங்கள்" (weak metaphors) என்றும் "வலுவான உருவகங்கள்" (strong metaphor) என்றும் மேலும் வேறுபடுத்தப்படும்.

அவர்கள் தமது தொடக்கத் தரவு ஆய்விலிருந்து அர்த்த நீட்சிகளை இவ்வகையிலான செயன்மைகளின் அடிப்படையில் ஒழுங்குமுறை செய்யவியலும் என்று தோன்றுகின்றது என்கின்றனர்; இது அர்த்த நீட்சிமையின் அடிப்படை அளவெண் கருத்துச்சாயலைத் தருகின்றது. இது உருவகப் பொருகோண்மை உருவகத்தன்மையின் அளபு அடிப்படையில் ஆயப்படுத்தப்படுகின்றது என்ற கருத்தை உறுதிப்படுத்தும் (Hanks, 2006).

14 முடிவுரை

பொருண்மை மாற்றம் சொற்களுடன் மட்டும் தொடர்புடையதல்ல. இலக்கணக் கட்டுமானங்கள் பொருண்மைகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை காலப் போக்கில் அவ்வாறே இருப்பதில்லை; அவை மாறும் வழிகள் சொல்லடிப்படையிலான பொருண்மை மாற்றத்தின் குறிப்பிட்ட வகைகளுடன் மேலுறல் செய்யும்.

மரபு அடிப்படையிலான புறவயன்மையாளர் அல்லது உண்மை-கட்டுப்பாடு பொருண்மையியல் கோட்பாடு பொருண்மை மாற்றத்தின் நுணுக்கங்களை விளக்குவதற்கு திணறியது. கூடுதல் அண்மையான மூலமுதல்வகை அடிப்படையிலான பொருண்மையின் பார்வை அதிக நெகிழ்வை அனுமதிக்கின்றது; இதனால் அது தகுதி பெறுகின்றது.

பொருண்மை மாற்றத்தை வகைப்படுத்தும் வழிகளைப் பார்த்தால் மரபு வகைப்பாட்டியல்கள் பல்வேறுபட்ட வகைகளை விளக்கப் பயன்படுத்தவியலும் கலைச்சொற்களைத் தருகின்றன. ஆனால் இவ்வகைப்பாடுகள் பொருண்மை மாற்றங்கள் ஊகிக்க இயலாதது; பல எதிர்திசைகள் சாத்தியம் ஆகும். இருப்பினும் அண்மைக்கால ஆய்வு, குறிப்பாக அகவயமாக்கம் பற்றிய ஆய்வு பொருண்மை மாற்றத்தில் ஒழுங்குமுறை இருக்கின்றது என்று காட்டுகின்றது; இந்த ஒழுங்குமுறையை மனிதப் புலனறிவின் குறிப்பிட்ட தன்முனைப்பான போக்குடன் தொடர்புபடுத்தலாம்.

இறுதியாகப் பொருண்மை மாற்றம் யாரோ ஒரு படைப்பு முனைப்புள்ள மொழிபேசுபவரால் தொடங்கப்படுகின்றது என்றும் எனவே அது சமகாலக் கருத்துச்சாயல் என்றும் பார்த்தோம். அங்கிருந்து அம்மாற்றம் பிற மொழிபேசுபவர்களுக்குப் பரவவோ பரவாமலோ இருக்கலாம். பரவலின் இந்தச் செயற்பாடு நிச்சயமாகக் காலம் எடுக்கும்; எனவே பொருண்மை மாற்றம் வரலாற்று மாற்றம் அடிப்படையில் உருப்படுத்தம் செய்யப்படுகின்றது. புதிய கண்டுபிடிப்பு, புலனறி செயல்முறையாக இருக்கையில் அது உளவியல் அடிப்படையிலான விளக்கத்தை வேண்டுகின்றது; பரவல் சமூக காரணிகளைச் சார்ந்து இருக்கின்றது; எனவே சமூகமொழியியல் கோட்பாடு அடிப்படையில் விளக்கப்படவேண்டும்.

துணைநூல்கள் (Bibliography)

இராசேந்திரன், ச. 2001. தற்காலத் தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம் [Modern Tamil thesaurus] தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர். Uploaded in the websites: academia.edu. and ResearchGate.

இராசேந்திரன், ச. மற்றும் ச. பாஸ்கரன் 2006. தமிழ் மின்சொற்களஞ்சியம். [Tamil electronic thesaurus] தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர். Uploaded in the websites: academia.edu. and ResearchGate.

இராசேந்திரன், ச. 2008. தமிழ் வினையடிகளின் வரலாற்றுமொழியியல் ஆய்வு [A Historical Linguistic Analysis of Tamil Verbal Bases]. சென்னைச் செம்மொழித் தமிழ் மைய நிறுவனம் நிதியுதவி நல்கிய ஆய்வுத்திட்டதின் கீழ் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வேடு, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர். Uploaded in the websites: academia.edu. and ResearchGate.

இராசேந்திரன், ச. 2008. தமிழ்ப் பெயர்ச்சொற்களின் ஆக்கமுறை அகராதி உருவாக்கம் [Building generative lexicon for Tamil nouns]. Uploaded in the websites: academia.edu. and ResearchGate.

இராசேந்திரன், ச. 2009. தமிழ் வினைச்சொற்களின் ஆக்கமுறை அகராதி உருவாக்கம் [Building generative lexicon for Tamil verbs].. Uploaded in the websites: academia.edu. and ResearchGate.

இராசேந்திரன், ச. 2009. தமிழ்ப் பெயர்ச்சொற்களின் மூலப்பொருண்மையியல் ஆய்வு [Ontology of Tamil nouns]**.** Uploaded in the websites: academia.edu. and ResearchGate.

இராசேந்திரன், ச. 2009. தமிழில் சொல்வலை [Tamil WordNet]. Uploaded in the websites: academia.edu. and ResearchGate.

இராசேந்திரன், ச. 2009. தமிழ் வாக்கியங்களின் பொருண்மையியல் அமைப்பு [Semantic structure of Tamil sentences]. Uploaded in the websites: academia.edu. and ResearchGate.

தாமோதரக்கண்ணண். வைரமுத்துக்கவிதைகளில் வரும் உவமைகள் மற்றும் உருவகங்களின் பொருண்மையியல் ஆய்வு. முனைவர்பட்ட ஆய்வேடு. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழம், தஞ்சாவூர்.

ராமகிருஷ்ணன், எஸ். (பதிப்பாசிரியர்). 2008. க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, இரண்டாம் பதிப்பு. க்ரியா, சென்னை.

Abusch, Dorit. 1986. Verbs of change, causation, and time. Report CSLI-86-50, Center for the Study of Language and Information, Stanford University.

Allan, Keith & Kate Burridge. 1991. Euphemism and dysphemism: Language used as a shield and a weapon. Oxford University Press, New York:

Apresjan, J. 1973. Regular polysemy. Linguistics,142(5):5-32.

Bisang, Walter. 1996. “Areal typology and grammaticalization: Processes of Grammaticalaization based on nouns and verbs in East and mainland South East Asian Languages.” Slang 20:519-597.

Black, M. 1979. More about metaphor. In Ortony (ed.), Metaphor and thought. Cambridge University Press, Cambridge.

Blank, Andreas (1999b): "Co-presence and succession: A cognitive typology of metonymy". In: Radden, G., & K.-U. Panther (Eds.), Metonymy in Language and Thought. Benjamins, Amsterdam.

Blank, Andreas. 2001. "Pathways of lexicalization". In: Haspelmath, M. et al. (Eds.), Language typology and universals. An international handbook. Berlin, De Gruyter, New York:

Blank, Andreas. 1999a. “Polysemy in Lexicon”. In: Rgine Eckardt & Klaus von Heusinger (eds.) Meaning Change-Meaning variation. Workshop held at Konstanz. Feb. 1999. Vol. I, 11-29.

Blank, Andreas. 1999b. “Why do new meanings occur?”. A cognitive typology of the motivations for lexical semantic change. In: Andreas Blank and Peter Koch (eds.) Historical semantics and cognition. Mouton de Gruyter, Berlin. 61-89.

Blank, Andreas. (2003a): “Words and concepts in time: towards diachronic cognitive onomasiology”. In: Eckardt, R., et al. (eds.), Words in Time. Diachronic Semantics, Berlin/New York, 37-65.

Blank, Andreas. 2003b. “Polysemy in the lexicon and in discourse.” in: Nerlich, B. et al. (eds.), Polysemy. Flexible Patterns of Meaning in Mind and Language, Berlin/New York, 267-293.

Bloomfield, L. 1933. Language. New York: Allen & Unwin.

Boroditsky, Lera. 2002. Metaphoric structuring: Understanding time through spatial metaphors. Cognition 75:1-28.

Brown, Cecil H.1976. “A theory of lexical change (with examples from folk biology, human anatomical partonymy and other domains)”. Anthropological Linguistics 21.257-76.

Burrow, Thomas and Muray B. Emenearu. 1984. Dravidian etymological dictionary, 2nd ed. Oxford University Press, Oxford:

Chitraputhran, H.

Coseriu, Eugene 2000. “Structural semantics and ‘‘cognitive’’ semantics.” Logos and Language 1(1), 19–42.

Carpenter, Marisa J. 2013. Semantic Change and Cognition: How the present illuminates the past and the future.

Chomsky, Noam. 1976. Reflections on Language. Temple Smith, London:

Chomsky, Noam.

Croft, William (1993): "The role of domains in the interpretation of metaphors and metonymies". In: Cognitive Linguistics 4, 335-370.

Croft, William. 1993. “The role of domains in the interpretation of metaphors and metonymies”. Cognitive linguistics 4: 335-70.

Croft, W./Cruse, D.A. (2004): Cognitive Linguistics, Cambridge, etc. Detges, U. (1999): “Wie entsteht Grammatik? Kognitive und pragmatische Determinanten der Grammatikalisierung von Tempusmarkern”, in: Lang, J./Neumann-Holzschuh, I. (eds.), Reanalyse und Grammatikalisierung in romanischen Sprachen, Tübingen, 31-52.

Cruse, D. Alan. 1986. Lexical semantics. University Press, Cambridge:

Cruse, D. Alan. 1995. Polysemy and related phenomena from a cognitive linguistic viewpoint. In Dizier, P.S. and Viegas, E., editors, Computational Lexical Semantics, pages 33-49. England: Cambridge University Press, Cambridge,

Cruse, D.Alan. 2000. Meaning in Language, an introduction to Semantics and Pragmatics. Oxford University Press, Oxford, United Kingdom.

Deane, Paul D. 1988. "Polysemy and cognition". Lingua, 75, 325-361.

Detges, U./Waltereit, R. 2002. “Grammaticalization vs. reanalysis: a semantic-pragmatic account of functional change in grammar”, in: Zeitschrift für Sprachwissenschaft 21, S. 151-195.

Dixon, Robert M. W. 1991. A New Approach to English Grammar, on Semantic Principles. Oxford University Press, Oxford.

Dowty, David R. 1991. “Thematic proto-roles and argument selection”. Language 67:547-619.

Evans, N., D. Wilkins, 2000. “In the mind’s ear: the semantic extensions of perception verbs in Australian”, Languages, 76, 546-592.

Evans, V., M. Green. 2006. Cognitive Linguistics. An Introduction. New Jersey and London, Lawrence Erlbaum.

Faber, P. & Mairal Usón, R. (1999). Constructing a lexicon of English verbs. Mouton de Gruyter, Berlin and New York.

Fellbaum, Christiane. (ed.) 1998. WordNet: An Electronic Lexical Database. MIT Press, Cambridge.

Filmore, Charles J. 1968. Lexical entries for verbs. Foundations of Language, 4:373-393.

Fillmore, Charles J. 1970. “The grammar of *hitting* and *breaking*”. In: Roderick A. Jacobs & Peter S. Rosenbaum (eds.) Readings in English Transformational Grammar, Ginn, Waltham, MA. 120-133.

Fillmore, C.J. 1997a. Santa Cruz lectures on deixis. Stanford, CA, CSIL publications.

Filmore, Charles J. 1977b. “Topics in lexical semantics”. In: R. W. Cole (ed,) Current Issues in Linguistics Theory, Bloomington: Indiana University Press. 76-138.

Fortson, Benjamin W. 2003. An approach to semantic change. In: Brian D. Joseph and Richard D. Janda (eds.) Handbook of historical linguistics, Oxford, Blackwell. 648-66.

Fussell, S. R. (Ed). (2002). The Verbal communication of emotion: interdisciplinary perspectives. Lawrence Erlbaum Associates, Mahwah, NJ:

Fussell, S.R. & Moss, M. (1998). Figurative language in emotional communication. In S. R. Fussell & R. Kreuz (Eds.), *Social and cognitive approaches to interpersonal communication* (pp. 113-141). Mahwah, NJ: Erlbaum.

Gao, Hong. 2001a. Notions of motion and contact for physical contact verbs. *Proceedings of the 18th Scandinavian Conference of Linguistics*, vol.2, ed. by Arthur Holmer, Åke Viberg, and Jan-Olof Svantesson, 193-209. Lund University, Lund:

Gao, Hong. 2001b. The Physical Foundation of the Patterning of Physical Action Verbs:

A Study of Chinese Verbs. Lund University Press, Media-Tryck Lunds Universitet:

Geeraerts, Dirk 1988 Cognitive grammar and the history of lexical semantics. In Rudzka-Ostyn, Brygida (ed.), Topics in Cognitive Linguistics. (Amsterdam Studies in the Theory and History of Linguistic Science. Series IV—Current Issues in Linguistic Theory; 50.) John Benjamins, Amsterdam. 647–677.

Geeraerts, Dirk. 1997. Diachronic prototype semantics: A contribution to historical lexicology. Clarendon Press, Oxford.

Goldberg, Adele E. 2001. Patient arguments of causative verbs can be omitted: The role of information structure in argument distribution. *Language sciences* 23: 503-524.

Grice, H. Paul 1975 Logic and conversation. In Cole, Peter and Jerry Morgan (eds.), Syntax and Semantics, vol. 3: Speech Tests. Academic Press, New York.41–58.

Guerssel, M., K. Hale, M. Laughren, B. Levin, and J. W. Eagle. 1985. A cross-linguistic

study of transitivity alternations. *Papers from the Parasession on Causatives and Agentivity*, *CLS* 21.2:48-63. Chicago, Illinois.

Hale, Ken & Jay Keyser. 1998. The basic elements of argument structure. MIT working papers in linguistics 32: 73-118.

Hanks, P. 2006. “Metaphoricity is gradable.” Corpus-Based Approaches to Metaphor and Metonymy, 17-35.

Hanks, P and Pustejovsky, J. 2005. “A pattern dictionary for natural language processing”. Revue Française de Linguistique Appliquee.

Hasser,V. 2003. “Metaphor in Semantic Change”, In: A Barcelona (ed.). Metaphor and Metonymy at the crossroads, Mouton de Gruyter, Berlin/New York, 171-194.

Horie, K. 1993. A Cross-linguistic Study of Perception and Cognition Verb Complements: A Cognitive Perspective, PhD Dissertation. University of Edinburgh.

Hovav, Rappaport and Levin, Beth. 2002. Change of State Verbs: Implications for Theories of Argument Projection. BLS 28, 2002.

Huang, Chu-Ren and Kathleen Ahrens. 1999. “The function and category of gei in Mandarin ditransitive construction.” JCL 27:1-26.

Ibarretxe-Antunano, Iraide. 1996. “Semantic extensions in the sense of smell.” ASJU, XXX-2: 631-643.

Ibarretxe-Antunano, Iraide. 1998. “Predictable vs. Unpredictable polysemy.” In: S.J Hwang and A. Lommel (eds.) LACUS Forum. 25:201-211.

Ibarretxe-Antunano, I. 1999. Polysemy and Metaphor in Perception Verbs: A Cross-linguistic Study. PhD Thesis. University of Edinburgh.

Ibarretxe-Antunano, I. 2002. “Mind-as-body as a cross-linguistic conceptual metaphor”, Miscelanea. A Journal of English and American Studies, 25, 93-119.

Ibarretxe-Antuñano, Iraide. 2006. “Cross-linguistic polysemy in tactile verbs”, In J. Luchenbroers (eds.), Cognitive Linguistics Investigations across Languages, Fields, and Philosophical Boundaries, John Benjamins, Amsterdam and Philadelphia, 235-253.

Ibarretxe-Antuñano, Iraide. 2008. “Vision metaphor for the intellect: Are they really cross-linguistic?”, Journal of the Spanish Association of Anglo-American Studies, 30, 15-33.

Jakendoff, R. 1983. Semantics and cognition. MIT Press, Cambridge, Massachusetts.

Jackendoff, R. 1987. “The Status of Thematic Relation in Linguistictheory,” Linguistic Inquiry 18:369-411.

Jackendoff, Ray S. 1990. Semantic Structures. MIT Press. Cambridge:

Jakendoff, Ray S. 1996. ‘Conceptual semantics and cognitive linguistics’. Cognitive linguistics, 7.1.93- 129.

John, Mark. 1987. The body in the mind. The bodily basis of meaning, imagination and reason. Chicago University Press, Chicago:

Johnson, M. 1987. The Body in the Mind. The Bodily Basis of meaning, Imagination, and Reason, Chicago University Press, Chicago and London.

Cruse, D.A. 1986. Lexical Semantics, Cambridge University Press.

Cruse, D.A. 1995. “Polysemy and related phenomena from a cognitive linguistic viewpoint,” In: P.Saint-Dizier and E. Viegas (eds.), Computational Lexical Semantics, Cambridge University Press.

Katz, J. 1964. “Implicative Verbs”. Language 47:340-58.

Katz, J. and J. Fodor. 1963. “The Structure of Sematic Theory,” Language 39:170-210.

Kilgarriff, A. 1997. “I don’t believe in word senses”. Computers and the Humanities, 31:91-113.

Koga, H. (2001). Auxiliation of Japanese Motion and Transfer Verbs. BA thesis.

Koch, P. (1999): “TREE and FRUIT: A cognitive-onomasiological approach”, Studi Italiani di Linguistica Teorica e Applicata 28, 331-347.

Koch, Peter (1999): "Frame and contiguity: on the cognitive basis of metonymy and certain types of word-formation". In: Radden, G., & K.-U. Panther (Eds.), Metonymy in thought and language. Amsterdam: Benjamins.

Koch, Peter (in press): "Lexical typology. In: Haspelmath, M. et.al. (Eds.), Language Typology and Universals. An international handbook. De Gruyter. Berlin, New York.

University of Alberta. Edmonton, Canada.

Lakoff, George (1987): Women, fire and dangerous things. What categories reveal about the mind. University of Chicago Press, Chicago:

Kurath, Hans. 1921. The Semantic Sources of the Words for the Emotions in Sanskrit, Greek, Latin and the Germanic Languages. George Banta Publishing Co. Menasha, Wi.

Lakoff, George. 1987. Women, fire and dangerous things. What categories reveal about the mind. Chicago University Press, Chicago.

Lakoff, George. 1993. “The Contemporary Theory of Metaphor”, In: A Ortony, Metaphor, and Thought, Cambridge University Press, 202-251.

Lakoff, George and Mark Johnson. 1980. Metaphors we live by. University of Chicago Press, Chicago:

Lakoff, George and Johnson, Mark. 1980. Metaphors we live by. University of Chicago Press, Chicago.

Langacker, Ronald W. Abstract motion. Proceedings of the Twelfth Annual Meetings of the Berkeley Linguistics Society, 455-471. Berkeley Linguistics, Berkeley, CA.

Langacker, Ronald W.1987. Foundations of Cognitive Grammar. Vol. 1, Theoretical prerequisites. Stanford University Press, Stanford.

Langacker, Ronald W.1988. A View of linguistic semantics. In Brygida Rudzka-Ostyn (ed.). Topics in Cognitive Linguistics, John Benjamins, Amsterdam, 49-90.

Langacker, Ronald W. 1986. Abstract motion. Proceedings of the Twelth Annual Meeting of the Berkeley Linguistics Society. Berkeley Linguistics Society. Berkeley. CA, 455-471.

Langacker, Ronald W. 2000 Virtual reality. Studies in the Linguistic Sciences 29: 77–103.

Langacker, Ronald W. 2002. Dynamicity, fictivity, and scanning: The imaginative basis of logic and linguistic meaning. *Korean Linguistics Today and To-morrow: Proceedings of the 2002 International Conference on Korean Linguistics*, 3 – 32. Association for Korean Lin-guistics, Seoul.

Langacker, Ronald W. 2008. Cognitive grammar: A basic introduction. Oxford University Press. Oxford, U.K and New York.

Leech, G. 1971. Meaning and the English verb, Longman, London.

Lehrer, Adrienne. 1985. “The influence of semantic fields on semantic changes”. Jacek Fisiak (Ed.) Historical Semantics. Historical Word: Formation. Mouton de Gruyter Berlin.

Leibniz New York, Amsterdam. 1903

Levin, Beth. 1993. *English verb classes and alternations*. Chicago, IL: University of Chicago Press.

Levin, Beth. 1999. Objecthood: An event structure perspective. *CLS 35; Part 1*: 223-247.

Levin, Beth and Malka Rappaport Hovav. 1991. Wiping the slate clean: A lexical semantic exploration. Cognition 41: 123-151.

Levin, Beth and Malka Rappaport Hovav. 1995. Unaccusativity: At the Syntax-Lexical Semantics Interface. MA: MIT Press, Cambridge:

Levin, Beth and and Rappaport Hovav. 2005. Argument Realization, University Press, Cambridge

Lichtenberk, F. 1991. Semantic change and heterosemy in grammaticalization. Language. 67:475-509.

Lüdtke, Helmut. 1999. Diachronic semantics: Towards a unified theory of language change? In Andreas Blank and Peter Koch. (eds). Historical semantics and cognition, Mouton de Gruyter, Berlin. 49-60.

Matlock, Teenie. "The Conceptual Motivation of Fictive Motion."

McConvell, Patric and Ponsonnet, Maia. 2013. "Results and Prospects in the Study of Semantic Change: A Review of From Polysemy to Semantic Change (2008)." Journal of Language Contact 6 (2013) 180-196.

Miller, George A. and Philip N. Johnson-Laird. 1976. Language and Perception. Harvard University Press, Cambridge. MA:

Miller, George A., Richard Beckwith, Christian Fellbaum, Derek Gross, and Katherine J.

Miller. 1990. Introduction to WordNet: An on-line lexical database. International Journal of Lexicography 3:235-244.

Neagu, M. 1999. "Categories in Natural Languages: the study of Nominal Polysemy." in English and Romanian. Bzau, Alpha.

Neague, M 2013. What is Universal and what is language-specific in the polysemy of perception verb? RRL, LVIII, 3, p. 329-343, București.

Nerlich, Brigitte & Clarke, David D. 2001. Ambiguities we live by; towards a pargmatics of ploysemy. Journal of pragmatics, 33, 1-20.

Nerlich, Brigitte & Clarke, David D. 2003. Polysemy: flexible patterns and evolving polysemies: the acquisition of get between four and ten years. In: B. Nerlich, Z.Todd, V. Herman and D.D. Clarke (eds.) Polysemy Flexible patterns of meaning in mind and language. (pp 333-335), Mouton de Gruyter, New York.

Nerlich, Brigitte & Clarke, David D. "Synecdoche as a communicative strategy". In: Blank, A., & P. Koch (Eds.), Historical semantics and cognition. Mouton de Gruyter, Berlin, New York:

Newman, John. 1993. “A cognitive grammar approach to Mandarin gei.” JCL 21:313-336.

Newman, John. 1996. Give: A Cognitive Linguistic Study. Mouton de Gruyter, Berlin and New York:

Newman, John. 1997. “Eating and drinking as sources of metaphor in English.” Cuardernos de Filología Inglesa (special issue on Cognitive Linguistics) 6(2): 213–231.

Ogura, M. & W. S.-Y. Wang. 1995. “Lexical diffusion in semantic change: With special reference to universal changes.” Folia Linguistica Historica 16, 29-73.

Pedersen, Bolette Sandford. 1999. “Systematic Verb Polysemy in MT: A Study of Danish Motion Verbs with Comparisons with Spanish.” Machine Translation,14:1-35-82.

Palmer, M., Gildea, D., and Kingsbury, P. 2005. “The Proposition Bank: An annotated corpus of semantic roles”. Computational Linguistics, 31(1):71-106.

Pinker, Steven. 1989. Learnability and Cognition: The Acquisition of Argument Structure. MIT Press, Cambridge.

Ponterotto, Diane. 2012. “Metaphorical aspects of motion verbs: a contrastive view of English and Italian”. In Mininni, G. & .Manuti, A. (Eds.) Applied Psycholinguistics: positive effects and ethical perspectives, vol.1, 407-818. FrancoAngeli, ISBN Milan. 978-88-568-4636-2.

Ponterotto, Diane. 2014. Happiness is moving up: Conceptualizing emotions through motion verbs. Selected papers from the 4th UK Cognitive Linguistics Conference, htt://uk-cal.org.uk/proceedings, pages 265-283.

Princeton University. 1997. *WordNet* version 1.6. Software.

Pustejovsky, James (1995): The Generative Lexicon. Cambridge/Mass.: MIT Press.

Pustejovsky, James. 2006. Type theory and lexical decomposition. Journal of Cognitive Science, 6:39-76.

Pustejovsky, James & Branimir Boguraev (1996): "Introduction: Lexical Semantics in Context". In: id. (Eds.), Lexical Semantics. The Problem of Polysemy (1-14). Clarendon, Oxford:

Pustejovsky, James & Rumshisky, Anna. 2009. “Mechanism of sense extension in verbs.” In Gilles-Maurice de Schryver (ed.) A way with words: Recent Advances in Lexical Theory and Analysis: A Festschrift for Patrick Hanks. Menha Publishers.

Radden, G. 1995. “Motion Metaphorized: The Case of Coming and Going.” In E.H. Casad (ed.) Cognitive Linguistics in the Redwoods: The Expansion of a New Paradigm in Linguistics. Cognitive Linguistics Research 6. Mouton de Gruyter, Berlin and New York, 423-458.

Rajendran, S. 1976. Verbs of Cooking in Tamil. Working Papers in Linguistics No.1, Deccan College, Pune, 1976, 8-16

Rajendran, S. 1978. Syntax and Semantics of Tamil Verbs (manuscript) Ph.D. Thesis.: University of Poona, Poona.

Rajendran, S. 1982. Verbs of ‘Seeing’ in Tamil. In BDCRI vol. 41, 1982, 151-159.

Rajendran, S. 1983. Semantics of Tamil Vocabulary. (Report of the UGC Sponsored Postdoctoral Work in manuscript). Deccan College Post Graduate and Research Institute, Poona.

1983. Coming and Going in Tamil. In: E. Annamalai (edited) To Greater Heights, CIIL, Myosre, 1983, 83-118.

Rajendran, S. 1995. Componential Analysis of 'Eating' in Tamil. PILC Journal of Dravidic Studies, vol. 5, no.2, 1995. 175-181.

Rajendran, S. 2001. வாருங்கள் போங்கள் [Coming and going]. In: P.V. Ravi et al (edited) Professor K.Karunakaran 60th Birth Day Commemoration Volume, Coimbatore, July 2001, 45-52.

Rajendran, S. 2002. “Preliminaries to the preparation of a WordNet for Tamil”. Language in India 2:1, March 2002, www.langugeinindia.com

Rajendran, S. 2002. Semantic Structure of Directional Verbs of Movement. Language in India 2:5, August 2002, www.languageinindia.com

Rajendran, S. 2002. Syntax and Semantics of Verbs of Transfer in Tamil. Language in India 2:8, November 2002, www.languageinindia.com.

Rajendran, S.2003. “Creating Generative Lexicon from Dictionaries: Tamil Experience” In Rajeev Sangal el al (ed.) Recent Advances in Natural Language Processing. CIIL, Myore, 83-91.

Rajendran, S. 2010. Building Generative lexicon from MRDs in Tamil. Report of the UGC sponsored major research poject. Tamil University, Tamilnadu.

Rajendran, S., Arulmozi S., Kumara Shanmugam, B., Baskaran, S. and Thiyagarajan, S. “Tamil WordNet.” In Proceedings of the First International Global WordNet Conference. Mysore: CIIL, 271-274.

Ramachandran, V. S. and S.M. Antis.1986. The perception of apparent motion. *Scientific American* 254: 102–109.

Rappaport Hovav, Malka & Beth Levin. 1998. Building verb meanings. In Butt & Geuder (eds.), 97-134.

Rastier, François. 1999. Cognitive semantics and diachronic semantics: The values and evolution of classes. In Blank, Andreas & Peter Koch (eds.), *Historical Semantics and Cognition,* 109-144. Berlin/New York: Mouton de Gruyter.

Reddy,M. 1979. The conduit metaphor: A case of frame conflict in our language about language. In Ortony (ed.) Metaphor and thought. Cambridge University Press, Cambridge:284-324.

Richardson, John F. 1983. Smash Bang. *BLS* 9:221-217.

Rogers, A. 1971. “Three kinds of physical perception verbs”, CLS 7, 206-223.

Rogers, A. 1972. “Another look at flip perception verbs”, CLS 8, 303-316.

Roppenhofer, J., Ellsworth, M. Petuck, M. Johnson,C., and Scheffczyk, J. 2006. FrameNet II: Extended Theory and Practice.

Ruhl, Charles. 1972. The grammar of *hitting* and *breaking* revisited. *Glossa* 6:147-154.

Rumshisky, A. 2008. “Resolving polysemy in verbs: Contextualized distributional approach to argument semantics.” Distributional Models of the Lexicon in linguistics and Cognitive Science, special issues of Italian Journal of Linguistics/ Rivista di Linguistica.

Sandström, K. 2006. When motion becomes emotion; a study of emotion metaphors derived from motion verbs. Lulea University of Technology (LIMS), Lulea.

Sehnert, James, and Mike Sharwood-Smith. 1973. The verbalization of instrumentals in

English. Studia Anglica Posnaniensia 5:37-46

Shen, Y.M. 1995. “The semantics of the Chinese verb ‘come’”. In: Eugene H. Casad (ed.). Cognitive linguistics in the Redwoods: The expansion of a new paradigm in linguistics, 507-540. Berlin, Federal Republich Germany: Walter de Gruyter & Co.

Saeed, John I. (1997): *Semantics*. Cambridge/Mass.: Blackwell.

Song, Jae Jung. 1997. “On development of MANNER from GIVE.” In: John Newman (ed.), The linguistics of Giving, Amsterdam and Philadelphia: John Benajmins. 327-348.

Stern, G.1931. Meaning and change of meaning with special reference to the English language. Elander, Göteborg.

Snell-Hornby, Mary. 1983. Verb Descriptivity in German and English. Carl Winter, Heidelberg.

Stern, Gustaf. 1931. Meaning and change of meaning. Bloomington, Indiana University Press, Indiana.

Sweester, Eve. 1984. Semantic structure and semantic change: a cognitive linguistic study of modality, perception, speech acts and logical relations. University of California, Berkeley.

Sweetster, Eve. 1990. From etymology to pragmatics: Metaphorical and cultural aspects of semantic structure. Cambridge University Press, Cambridge:

Talmy, Leonard. 1975. Semantics and syntax of motion. In: John P. Kimball (ed.) Syntax and Semantics, Volume 4, 181-238. Academic Press, New York:

Talmy, Leonard. 1983. How language structures space. In: Herbert L. Pick, Jr. and Linda P. Acredolo (ed.).Spatial Orientation: Theory. Research and Application. Plenum Press, New York. 225-282.

Talmy, Leonard. 1996. Fictive motion in language and 'ception'. In: Paul Bloom, Mary A. Peterson, Lynn Nadel and Merrill F. Garrett (eds.), Language and Space, 211-276.:MIT Press, Cambridge, MA.

Talmy, Leonard. 1978. The relation of grammar to cognition – a synopsis. In: David Waltz (ed.). Proceedings of TINLAP-2, 14-24. Association for Computing Machinery, New York.

Talmy, Leonard. 2000. Towards a cognitive semantics, Volume I: Conceptual Structuring systems. MIT Press, Cambridge.

Taylor, John R. 2002. 1995. Linguistic categorization: prototypes in linguistic theory. Oxford University Press, Newyork:

Taylor, John R. 2002. Cognitive Grammar. Oxford University Press, Oxford.

Thepkanjana, Kingkarn and Satoshi Uehara. 2008. "The verb of giving in Thai and Mandarin Chinese as a case of polysemy: A comparative study." LS 30:621-651.

Touplikioti, Sophia. 2007. Teaching of the polysemous verbs 'make' and 'do' to Greek learners of English: A cognitive linguistic approach. PhD thesis. Aristotle University of Thessaloniki, Greece.

Traugott, Elizabeth Closs, & Dasher, Richard B. 2001. Regularity in semantic change. Cambridge University Press, Cambridge:

Traugott, Elizabeth Closs. 1989. On the rise of epistemic meanings in English: An example of subjectification in semantic change. Language 65, 31-55.

Traugott, Elizabeth Closs & Bernd Heine. 1982. From propositional to textual and expressive meanings: Some semantic-pragmatic aspects of grammaticalization. In

Perspectives on historical linguistics, edited by W. P. Lehmann and Y. Malkiel. Amsterdam: John Benjamins, 245-271.

Traugott, Elizabeth C. 1988 Pragmatic strengthening and grammaticalization. In Proceedings of the Annual Meeting of the Berkeley Linguistics Society 14, 406– 416.

Traugott, Elizabeth Closs. 1990. From less to more situated in language: The undirectionality of semantic change. In Papers from the Fifth International Conference on English Historical Linguistics, edited by Sylvia Adamson, Vivien Law, Nigel Vincent and Susan Wright. Benjamins, Amsterdam. 496-517.

Tuggy, D. 1993. Ambiguity, ploysemy and vagueness. Cognitive linguistics 273-290, 4-3.

Tuggy, D. 1999. Linguistic evidence for polysemy in the mind: a response to William Croft and Dominick Sandra. Cognitive linguistics, 10, 343-368.

Ullmann, Stephen. 1957. Principles of semantics. Blackwell, Oxford.

Ullmann, Stephen. 1962. Semantics: An introduction to the science of meaning. Blackwell, Oxford.

Vanhove, Martine. 2008. From Polysemy to Semantic Change. Amsterdam / John Benjamins, Philadelphia.

Ullmann, Stephen 1957 Principles of Semantics. 2nd edition. Blackwell, Oxford.

Ullmann, S. 1962. Semantics: An introduction to the science of meaning. Blackwell, Oxford.

Ullmann, Stephen 1964 Semantics: An Introduction to the Science of Meaning. 2nd edition. Blackwell, Oxford.

Vanhove, Martine (ed.) 2008. From Polysemy to Semantic Change: Towards a typology of lexical semantic associations, John Benjamins, Amsterdam/ Philadelphia.

Viberg, Ake. 1983. The verbs of perception: a typological study. Linguistics 21.123-162.

Viberg, Ake. 2002. “The polysemy of Swedish ge ‘give’ from a crosslinguistic perspective.” In Anna Braasch and Claus Povlsen, eds. Proceedings of Euralex 2002 (II), pp. 669-682. Centre for Sprogteknologi, Copenhagen University, Compenhagen.

Reimer, Nick. 2001. “A study of semantic extension of percussion/impact vocabulary in English and Warlpiri.” Glot International 5: 327-328.

Yap, Foong Ha and Shoichi Iwasaki. 1998. “’Give’ constructions in Malay, Thai and Mandarin Chinese.” JCL 22:363-394.

Chancharu, James N. Semantic Extension of the Verbs of Tactile Sensation in Thai and Zhuang.

Yin, Hui. 2011. The cognitive semantics of Chinese motion/directional verbs. Working Papers of the Linguistics Circle of the University of Victoria 21, `

Yin, Hui. 2002. A Cognitive Approach to the Japanese Verb Kuru ‘Come’. Proceedings NWLC.

Zharikov, S. and Gentner, D. (2002). Why do metaphors seem deeper than similes. In Proceedings of the twenty-fourth annual conference of the cognitive science society, pages 976–981.

Wierzbicka, A. 1982. “Why Can You Have a Drink When You Can’t *Have* and *Eat?,”* *Language* 58:753-799.

Wierzbicka, 1996.

Wierzbicka, A. (2009). Language and metalanguage: Key issues in emotion research. *Emotion Review, 1 (1),* 3-14.